

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.

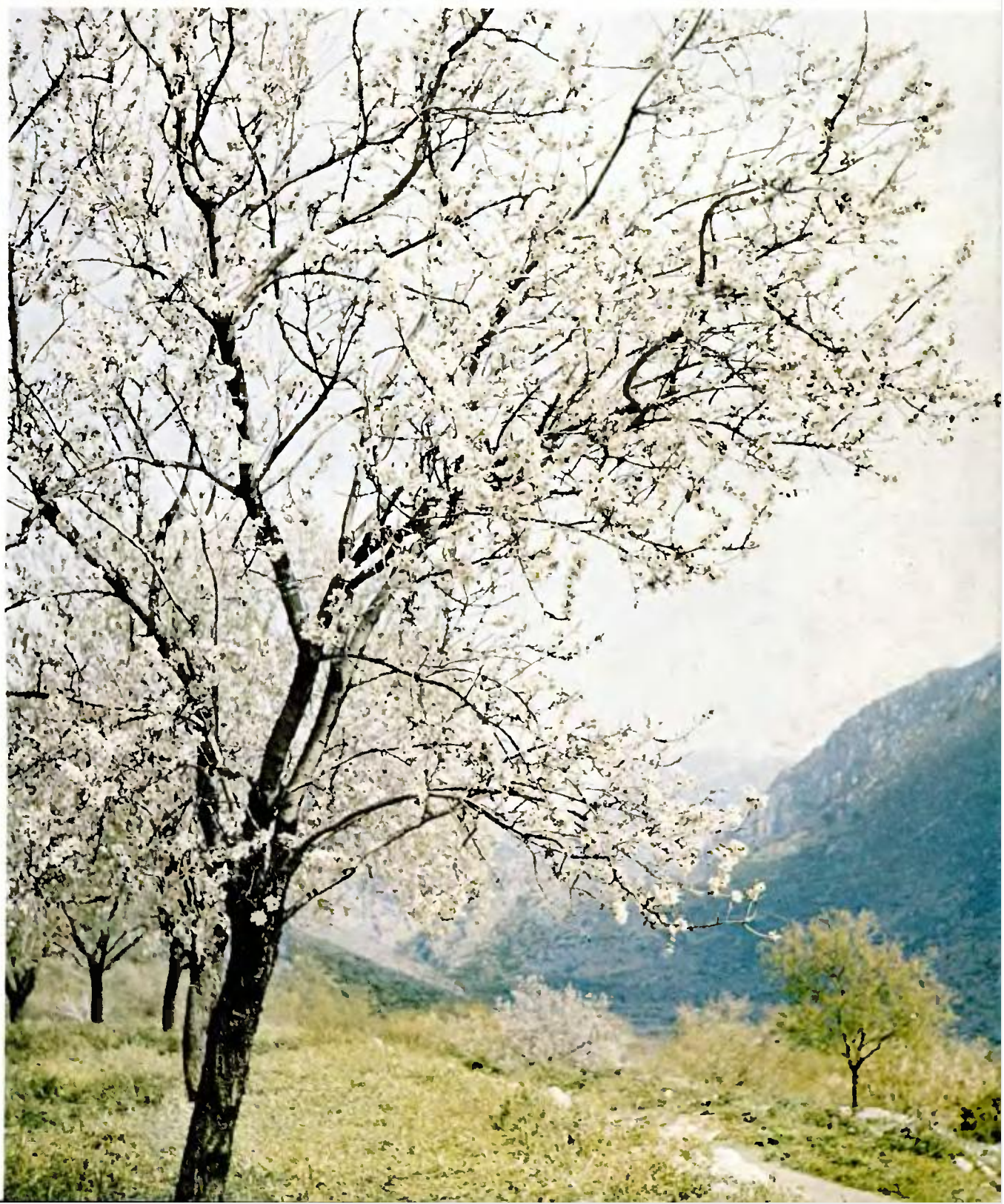
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION

D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.

DESTINEE AU PERSONNEL

No. 31
ΑΝΟΙΞΗ
PRINTEMPS
1975

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No. 31

ΑΝΟΙΞΗ 1975

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΚΟΡΑΣΙΔΗΣ Α. Ε.	4
Ποιός είναι Ποιός στα Άσπρα Σπίτια	9
Οικογενειακά και Άλλα	12/14
Έλληνικά Ιστορικά Ανέκδοτα	16/17
Διήγημα του Κωστή Παλαμά	18
Φωτορεπορτάζ	22
Κρήτη, Νομός Λασιθίου (II)	24
Ή Άνάσταση του φτωχού	31
Ή Λέσχη μας «Μεδεών»	32
Οί όνομασίες τών όδών τής πόλεώς μας	39
Παροιμίες	41
Σταυρόλεξο	42

No. 31

PRINTEMPS 1975

SOMMAIRE

J. KORASSIDIS S. A.	4
Qui est Qui à Aspra Spitia	9
Nouvelles de la Famille	12/14
Faits inédits de l'Histoire Hellénique	16/17
Cont grec	18
Le reportage illustré	22
Crète, Departement de Lassithion (II)	24
La fête de Pâques d'un pauvre (en grec)	31
Notre Club «Médéon»	32
Les noms des rues de notre cité	39
Proverbes	41
Les mots croisés (en grec)	42

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδίδεται ανά τρίμηνον
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ
Άλουμίνιον τής Ελλάδος Α.Β.Ε.Ε.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Γιάννης Βασιληάς
Νηρέως 84, Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
Γ.ΤΣΙΒΕΡΙΩΤΗΣ Ε.Π.Ε.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Δ. Μισκίς
Χ. Μάντικα 1, Άθήναι
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
ΓΡΑΦΟΤΕΧΝΙΚΗ Ο.Ε.
Μεσολογγίου 69, Άθήναι
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Διαφημίσεις «ΤΡΙΤΩΝ» Ε.Π.Ε.
Βουκουρεστίου 27α, Άθήναι

AL REVUE

Publication trimestrielle
PROPRIETAIRE — EDEUR
Aluminium de Grèce S.A.C.I.
RESPONSABLE DE LA REDACTION
Yannis Vassiliadis
Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie
PHOTOCOMPOSITION
G.TSIVERIOTIS LTD.
RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE
D. Miskis
Ch. Mantika 1, Athènes
IMPRIMEE PAR
GRAPHOTECHNIKI
Mesolongiou 69, Athènes
PUBLIEE PAR
Publicités «TRITON» Ltd.
27a rue Voukourestiou, Athènes

Στό εξώφυλλο: Τό πρώτο μήνυμα τής Άνοιξης.

Στήν άπέναντι σελίδα: 25η Μαρτίου 1975. Παρέλαση
στή λεωφόρο Νηρέως μαθητών και μαθητριών του
Δημοτικού Σχολείου μέ έθνικές ένδυμασίες.

lère couverture: Le premier message du Printemps.

Ci-contre: 25 mars 1975. Défilé avenue Niréos
d'élèves de l'Ecole Primaire en constumes nationaux.

Ο ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

LA TRANSFORMATION DE L'ALUMINIUM EN GRECE

Ένα «σπίτι αλουμινίου» στην εξοχή. Όμορφο, πρακτικό, γερό, ασφαλές.

Un «logement en aluminium» à la campagne. Beau, pratique, solide, sûr.

I. ΚΟΡΑΣΙΔΗΣ Α.Ε.

Με την διέλαση διά κρούσεως, που περιγράψαμε στο προηγούμενο τεύχος, τελειώσαμε την παρουσίαση όλων των μεθόδων μετασχηματισμού του αλουμινίου, που εφαρμόζονται στην Ελλάδα. Μας δόθηκε επίσης η ευκαιρία, να γνωρίσουμε τις σημαντικότερες ελληνικές βιομηχανίες του κλάδου αυτού. Έτσι, στα πλαίσια της παρουσιάσεως της «ΒΙΟΧΑΛΚΟ - ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ» παρακολουθήσαμε τόσο την έλαση, δηλαδή την μετατροπή μίας πλάκας αλουμινίου σε ελάσματα ή και σε αλουμινόχαρτο, όσο και την διέλαση, δηλαδή την μετατροπή των κυλινδρικών ράβδων σε προφίλ διαφόρων διατομών. Η «ΒΙΟΧΑΛΚΟ - ΚΑΛΩΔΙΑ» (ήδη «ΕΛΛΗΝΙΚΑ - ΚΑΛΩΔΙΑ») και η «ΦΟΥΛΓΟΡ» μας έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσουμε την εξέλαση, την παραγωγή δηλαδή σύρματος και εν συνεχεία την κατασκευή καλωδίων από αλουμίνιο προερχόμενο από την επανάκτηση χελωνών. Στη βιομηχανία «ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ» είδαμε την παραγωγή ελασμάτων από συνεχή χύτευση αλουμινίου, που προέρχεται πάλι από την επανάκτηση χελω-

J. KORASSIDIS S.A.

Avec le filage par choc que nous avons décrit dans notre précédent numéro, nous avons terminé la présentation de toutes les méthodes de transformation de l'aluminium appliquées en Grèce. Nous avons également eu l'occasion de faire la connaissance des industries helléniques les plus importantes dans ce secteur. Nous avons ainsi, dans le cadre de la présentation de «VIOCHALCO-ALUMINIUM», suivi tant le laminage, c'est à dire la transformation d'une plaque d'aluminium en ébauches ou bien en feuille d'aluminium, que le filage, c'est à dire la transformation des billettes en profilés d'épaisseurs variées. «VIOCHALCO-CABLES» (actuellement «CABLES HELLENIQUES») et FULGOR, nous ont donné l'occasion de connaître la procédure du tréfilage, c'est à dire la production du fil et ensuite la production des câbles en aluminium provenant de la refonte des lingots. A l'industrie «EVANGUELOS MYTILINEOS» nous avons vu la production de profilés par la coulée continue de l'aluminium qui provient également de la refonte des

νών. Στο εργοστάσιο της Έταιρίας «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΥΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ Σ.Ε. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ» παρακολουθήσαμε την χύτευση διαφόρων αντικειμένων τόσο δια της βαρύτητας, όσο και υπό πίεση. Παράλληλα, στα εργοστάσια της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΣΚΕΥΩΝ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ» και της «ΑΛΜΑΡ - ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΤΕΡΗΣ» μάθαμε πώς γίνονται τα διάφορα μαγειρικά σκεύη με την κατάλληλη διαμόρφωση ελασμάτων αλουμινίου (δίσκων ή φύλλων), ενώ στην Α.Ε. «Α.Γ. ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ» είδαμε πώς διαμορφώνονται τα πώματα των φιαλών και οι διάφορες φόρμες μαγειρικής και ζαχαροπλαστικής. Τέλος, την διέλαση δια κρούσεως, δηλαδή την κατασκευή σωληναρίων και φιαλών αεροζόλ, την παρακολουθήσαμε στα εργοστάσια των Έταιριών «ΑΛΟΥΜΙΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗ», «ΕΒΕΣΚ», «PACTON - PACKAGING», «ΒΙΕΣΟΛ» και «ΒΙΣΩΠ».

Η μόνη μέθοδος μετασχηματισμού, πού, από όσα γνωρίζουμε, δεν εφαρμόζεται ακόμη στην Ελλάδα, είναι η σφυρηλασία. Πρόκειται για την διαμόρφωση διαφόρων εξαρτημάτων εξαιρετικής αντοχής, πού επιτυγχάνεται με ένα ισχυρότατο χτύπημα υδραυλικής σφύρας πάνω σε μία ράβδο αλουμινίου, συνήθως με τετράγωνη διατομή.

Οι εφαρμογές όμως του αλουμινίου είναι άμετρες. Αρχίζουν από τα κουφώματα των οικοδομών, πού η χρήση τους εξαπλώνεται με ταχύτατο ρυθμό, και συνεχίζονται στους σωλήνες και έκτοξευτήρες τεχνητής βροχής, στους φανοστάτες οδών, στα θερμαντικά σώματα, στα εξαρτήματα ηλεκτρικών πλυντηρίων και άλλων συσκευών, στους κινητήρες, στις αντλίες, στα φωτιστικά... μέχρι και στις ζάντες των τροχών των αυτοκινήτων. Και όλα αυτά κατασκευάζονται στην Ελλάδα, φυσικά.

Σήμερα όμως θα δούμε την εφαρμογή του αλουμινίου σ' ένα άλλον τομέα: Στις λυόμενες κατοικίες! Πρόκειται για τα «σπίτια αλουμινίου alco», πού κατασκευάζει η Έταιρία Ι. ΚΟΡΑΣΙΔΗΣ Α.Ε. Η Έταιρία είναι εγκατεστημένη στην περιοχή Ρούφ των Αθηνών και διευθύνεται από τον ιδρυτή της κ. Ιωάννη Κορασίδη και τον συνεταίρο του κ. Τσπελίδη.

Από την προσωπική επαφή, πού είχαμε με τον κ. Κορασίδη, σχημάτισα την εντύπωση, ότι πρόκειται για έναν άνθρωπο με ανήσυχο και έρευνητικό πνεύμα, ένα πρωτοπόρο στις καινούργιες εφαρμογές του αλουμινίου και σε άλλους τεχνικούς τομείς. Ακούγοντάς τον να μάς αφηγείται τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες από την κατοχή και μετά, μάθαμε και την ιστορία της εφαρμογής του αλουμινίου στη χώρα μας, στον οικοδομικό τομέα.

Έχοντας παππού και πατέρα σιδηρουργούς ο κ. Κορασίδης θέλησε να συνεχίσει την οικογενειακή παράδοση και έγινε κι αυτός σιδηρουργός ή «σιδεράς», όπως λέει ο ίδιος με αρκετή υπερηφάνεια. Γύρω στα 1945 και με αφορμή ένα γερμανικό πολεμικό πλοίο, συνέλαβε την ιδέα να αντικαταστήσει και στη δουλειά του το μασίφ σίδηρο (συμπαγές) με το στραντζαριστό. Ισχυρίζεται μάλιστα, ότι είναι ο πρώτος στον κόσμο, πού συνέλαβε αυτή την ιδέα, όπως διαπίστωσε επισκεπτόμενος διάφορες χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής και της Ασίας. Και είναι πράγματι ν' άπορή κανείς, πώς στις οικοδομές συνέχιζαν να κάνουν πόρτες, παράθυρα και κουφώματα από μασίφ σίδηρο, πού έχει ένα τεράστιο και σανάμα άχρηστο βάρος, πού παρουσιάζει τόσες δυσκολίες στην κατεργασία και τόσα προβλήματα στην τοποθέτηση. Ενώ και στην Ελλάδα ακόμη εκείνη την εποχή έκανε επί παραδείγματι ο Τσαούσογλου σωλήνες με στρογγυλή ή τετράγωνη διατομή από στραντζαρισμένη λαμαρίνα για τα μεταλλικά του έπιπλα!

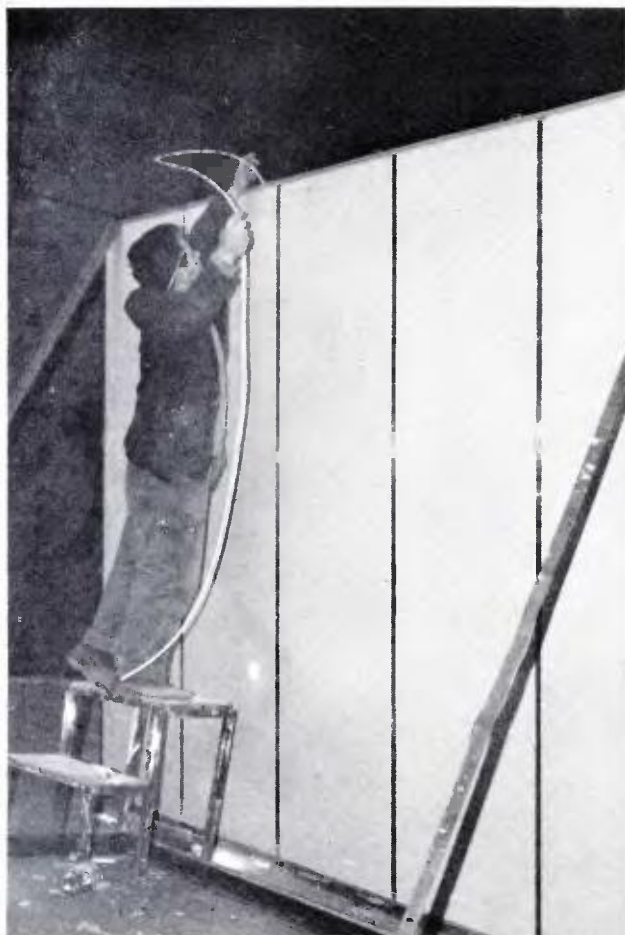

Δείγμα του «σάντουιτς» με το οποίο κατασκευάζονται τα εξωτερικά τοιχώματα του λυόμενου σπιτιού.

Un échantillon du «sandwich» avec lequel sont confectionnées les parties extérieures d'un logement démontable.

lingots. A l'usine de la Société «ELLINIKΑ CHYTA ALOUMINIΟΥ S.E. MYTILINEOS» (Pièces coulées en aluminium de S.E. Mytilinéos), nous avons suivi la coulée de divers articles tant par gravité que sous pression. Nous avons également appris dans les usines de «HELLINIKI VIOMICHANIA SKEVON ALOUMINIΟΥ» (Industrie Hellénique d'Ustensiles en aluminium) et de «ALMAR - ILIAS VOUTERIS» comment sont fabriqués les divers ustensiles de cuisine par la transformation nécessaire des ébauches en aluminium (disques ou feuilles), alors qu'à la S.A. «A. G. KOROPOULIS» nous avons vu comment se transforment les capsules des bouteilles et les diverses formes servant à la cuisine et à la pâtisserie. Enfin, le filage par choc, c'est à dire, la fabrication de tubes et bombes aerosol que nous avons suivi dans les usines des Sociétés «ALOUMINOPLASTIKI», «EVESK», «PACTON-PACKAGING», «VIESSOL» et «VISSOP».

Le seule procédure de transformation qui, à notre connaissance, n'est pas encore appliquée en Grèce, est celle du forgeage.

Οι ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις είναι έντοιχισμένες στα πάνω.

Les installations électriques et hydrauliques sont encastrées dans les panneaux.

Στην περίοδο λοιπόν 1947-1949 ο κ. Κορασίδης έφερε επανάσταση στις μεταλλοκατασκευές των οικοδομών, αλλά δεν άργησαν να τον αντιγράψουν και οι άλλοι σιδηρουργοί. Τό 1949 σ' ένα ταξίδι του στην Εύρωπη ήλθε σε έπαφή με το άλουμινιο. Είδε συγκεκριμένα κορνίζες από άλουμινιο που συγκρατούσαν τα κρύσταλλα των βιτρινών πάνω στα μεταλλικά τους πλαίσια. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα έφήρμοσε την νέα αυτή τεχνική χρησιμοποιώντας διακοσμητικό προφίλ, που έπαιρνε από την Έλβετία. Την εποχή εκείνη συμμετέχει στις μεταλλοκατασκευές της προσόψεως της Λυρικής Σκηνής στην Αθήνα, όπου έκανε θριαμβευτικά την παρουσία του το άλουμινιο. Προσπαθεί να συνεργασθί με μερικούς άλλους για την παραγωγή οικοδομικού προφίλ, κάνει μια πρόταση σε Γερμανικό Οίκο χωρίς αποτέλεσμα και τελικά πείθει τον κ. Στασινόπουλο της ΒΙΟΧΑΛΚΟ, ο οποίος και αρχίζει την παραγωγή του προφίλ από άλουμινιο. Ο κ. Κορασίδης χρησιμοποιεί αυτό το προφίλ για να έκτοπισή το σίδηρο από τα κουφώματα των οικοδομών. Καινούργια επανάσταση, λοιπόν.

Πάλι όμως τον μιμούνται και οι άλλοι σιδηρουργοί και το 1967 ο κ. Κορασίδης στρέφεται προς τις προ-

Il s'agit de fabriquer des pièces de résistance exceptionnelle en déformant à chaud des barres d'aluminium allié. Cette déformation est obtenue en martelant le métal.

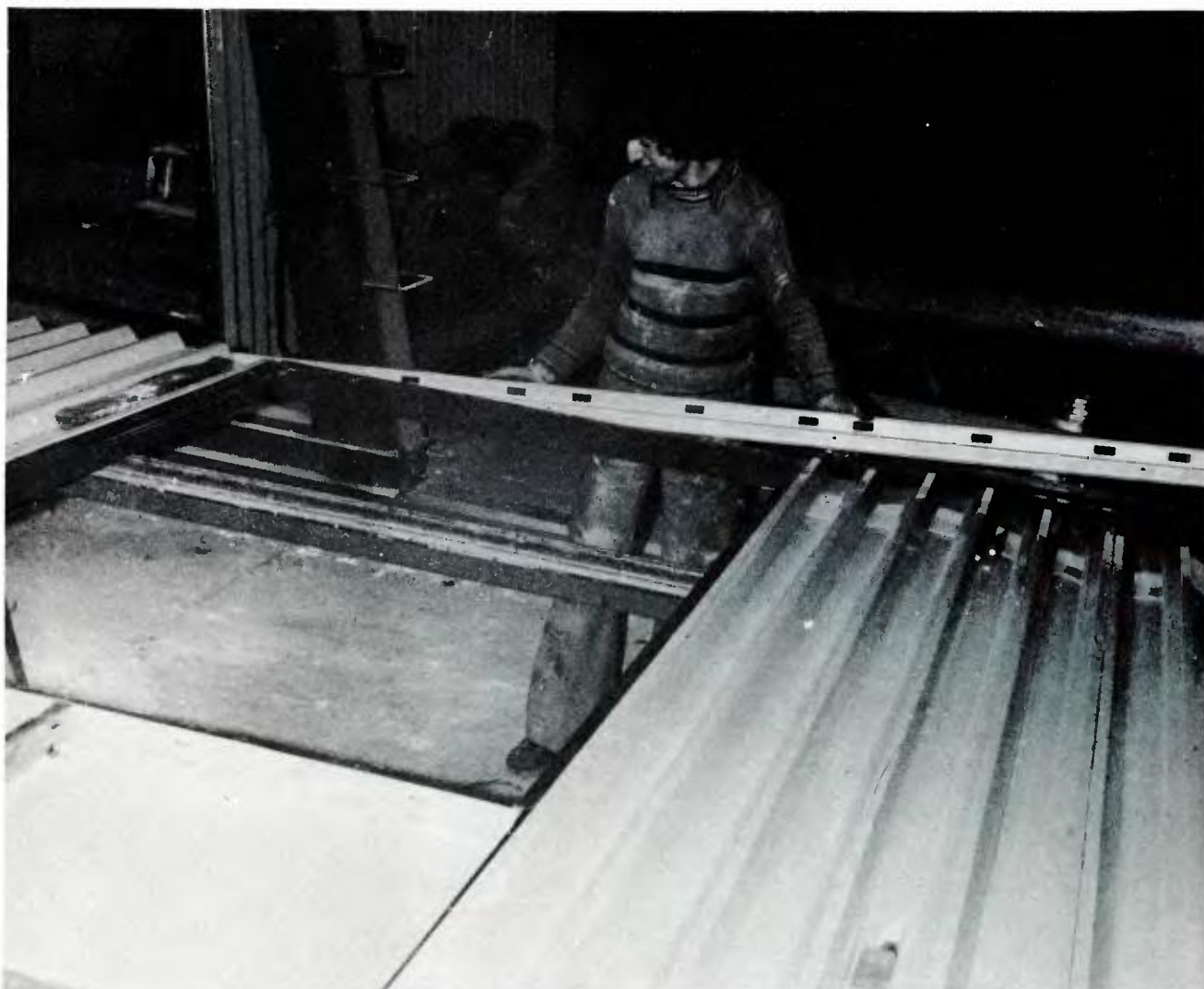
Mais les applications de l'aluminium sont illimitées. Elles commencent par la menuiserie des bâtiments, dont l'utilisation se répand de plus en plus rapidement, pour passer dans les tuyaux et les arroseurs artificiels, les réverbères des rues, les radiateurs, les moteurs, les pompes, et, des articles d'éclairage ... jusqu'aux jantes des roues des véhicules. Et, tout ceci est naturellement fabriqué en Grèce.

Nous verrons aujourd'hui l'application de l'aluminium dans un autre secteur: Celui des maisons démontables. Il s'agit des «maisons en aluminium ALCO», que fabrique la Société J. KORASSIDIS S.A. La Société a son siège à Rouf, région d'Athènes et est dirigée par son fondateur M. Jean Korassidis et son associé M. Tsépélidis.

A la suite de l'entretien que nous avons eu avec M. Korassidis, nous avons eu l'impression qu'il s'agit d'un homme très éveillé d'un esprit scrutateur, toujours à l'avant-garde des nouvelles applications de l'aluminium dans de nouveaux secteurs techniques. En l'écouter nous raconter ses activités d'entreprise depuis l'occupation allemande jusqu'aujourd'hui, nous avons appris également l'histoire de l'application de l'aluminium dans le secteur du bâtiment dans notre pays.

Petit-fils et fils de forgerons, M. Korassidis a voulu continuer la tradition familiale est devenu lui aussi forgeron, «feronnier», comme il dit lui-même avec beaucoup de fierté. Aux environs de 1945 et en raison d'un navire de guerre allemand, il a saisi l'idée de remplacer, dans son travail également, le fer massif par de la tôle pliée. Il insiste même qu'il est le premier dans le monde à avoir conçu cette idée, après constatation dans différents pays de l'Europe, d'Amérique et de l'Asie qu'il a visités. Et il est vraiment très étonnant, de voir comment on a continué à utiliser dans le bâtiment des portes, fenêtres et autres menuiseries en fer massif. Cette méthode a le désavantage d'un très grand et très inutile poids qui présente beaucoup de difficultés au traitement et de nombreux problèmes d'installation, alors que même en Grèce à cette époque là, Tsoussoglou par exemple, fabriquait des meubles métalliques avec de la tôle pliée d'une section ronde ou carée.

Au cours de la période 1947-1949, M. Korassidis a apporté la révolution dans les constructions métalliques du bâtiment, mais il a été rapidement copié par les autres ferronniers. En 1949, au cours d'un voyage en Europe, il a fait la connaissance de l'aluminium. Plus précisément, il a vu des encadrements en aluminium qui soutenaient les vitres des vitrines sur leurs cadres métalliques. A son retour en Grèce, il a appliqué cette nouvelle technique en utilisant un profilé décoratif qu'il importait de Suisse. A cette époque là il participe aux constructions métalliques de la façade du bâtiment de la Scène Lyrique à Athènes où l'aluminium a fait son entrée triomphale. Il essaye de collaborer avec d'autres pour la production du profilé pour le bâtiment, fait une proposition à une maison Allemande sans succès et finalement il arrive à convaincre M. Stassinopoulos de VIOCHALCO, qui commença la fabrication des profilés en aluminium. M. Korassidis utilise ce profilé qui, petit à petit remplace le fer des menuiseries métalliques du bâtiment. Donc, une nouvelle révolution.

Στό Έργοστάσιο συναρμολογείται χωριστά κάθε πλευρά του σπιτιού.

Chaque côté de la maison est assemblé à l'Usine séparément.

κατασκευές, όπου σκέπτεται να χρησιμοποιήσει το αλουμίνιο σε εύρεia έκταση. Τò 1969 εγκαταλείπει τελείως τὰ κουφώματα και φτειάχνει τò πρώτο λυόμενο δωάρι, έξ ολοκλήρου από αλουμίνιο. Ή καινούργια του προσπάθεια πέτυχε και τò 1973 κατασκεύασε 1.000 κατοικίες κάνοντας ένα τζίρο γύρω στὰ 60 εκατομμύρια δραχμές.

Ής δούμε τώρα ένα λυόμενο σπίτι από αλουμίνιο: Τὰ έξωτερικά τοιχώματα είναι προκατασκευασμένα πανώ σε μορφή «σάντουιτς» πάχους 7,5 εκατοστών. Ή έξωτερική πλευρά του «σάντουιτς» είναι από φύλλα αλουμινίου με αύλακώσεις τραπεζοειδούς διατομής. Ή έσωτερική πλευρά είναι από δομικές πλάκες PLASTERBOARD, δηλαδή γυψοσανίδες. Στο ένδιάμεσο τοποθετείται διογκωμένη πολυστερίνη. Έτσι τὰ πανώ είναι προστατευμένα έξωτερικά από την ύγρασία και συγχρόνως παρέχουν πλήρη θερμική και ήχητική μόνωση.

Ή στέγη είναι επίσης από αύλακωτά φύλλα αλουμινίου και ή όροφή πάλι από γυψοσανίδες. Από στραντζαρισμένο φύλλο αλουμινίου είναι ακόμη ή

Mais il est de nouveau imité par d'autres ferronniers et, en 1967, M. Korassidis se tourne vers les constructions préfabriquées où il pense utiliser l'aluminium largement. En 1969, il abandonne définitivement les menuiseries métalliques et fabrique la première maison démontable à deux pièces, entièrement en aluminium. Ce nouvel effort fut couronné de succès et en 1973 il a construit 1000 logements préfabriqués réalisant un chiffre d'affaires de 60 millions de drachmes environ.

Voyons maintenant comment se présente une maison démontable en aluminium: Les parois extérieures sont des panneaux préfabriqués ayant la forme de «sandwich», d'une épaisseur de 7,5 centimètres. Extérieurement, ce «sandwich» est constitué de tôles en aluminium ondulées de profil trapézoïdal. La partie intérieure est constituée de plaques «PLASTERBOARD», c'est à dire des planches en plâtre. Au milieu il y a du polystyrène expansé. Ainsi les panneaux sont protégés extérieurement de l'humidité et fournissent en même temps un isolement thermique et sonore.

μετώπη, που περιβάλλει την στέγη. Οι κάσες για τις πόρτες και τα παράθυρα είναι μεταλλικές ή πλαστικές και τα τζαμλίκια συρτά από αλουμίνιο. Τα έσω-τερικά χωρίσματα είναι από διπλές γυψοσανίδες με ενδιάμεση πλήρωση από διογκωμένη πολυστερίνη. Οι πόρτες είναι βεβαίως ξύλινες, πρεσσαριστές από κόντρα πλακέ. Όλες οι ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις είναι έντοιχισμένες στα πανώ. Τα φύλλα αλουμινίου της στέγης χρησιμοποιούνται άβαφα, ενώ εκείνα των εξωτερικών τοιχωμάτων είναι βαμμένα (με βαφές φούρνου) σε τρεις καλαίσθητες αποχρώσεις.

Η βαφή των φύλλων, ο σχεδιασμός και η συναρμολόγηση όλων των πανών και γενικά όλη η προετοιμασία των στοιχείων της κατοικίας, γίνονται στο εργοστάσιο της Έταιρίας, στο Ρούφι. Με την προϋπόθεση ότι ο πελάτης έχει ετοιμάσει την τσιμεντένια βάση της κατοικίας, αρκούν δύο τεχνίτες για να στήσουν στη θέση της μια κατοικία τριών δωματίων σε δυο μέρες!

Οι τιμές των κατοικιών βρίσκονται σήμερα στις 77.000 δραχμές για την κατοικία του ενός δωματίου (με κουζίνα, λουτρό και βεράντα), 100.000 δραχμές για το δυάρι και 120.000 δραχμές για το τριάρι. Η Έταιρία ΚΟΡΑΣΙΔΗ έχει τοποθετήσει λυόμενες κατοικίες παντού στην Ελλάδα, ακόμη και στην περιοχή μας και συγκεκριμένα στη θέση Ζεμενός, στο δρόμο προς την Άραχωβα.

Οι γυψοσανίδες είναι προϊόν της ίδιας Έταιρίας, που παράγεται στο εργοστάσιό της στο Αιτωλικό, για το οποίο έχει γίνει μια επένδυση της τάξεως των 60 εκατομμυρίων δραχμών. Στο Έργοστάσιο αυτό συμμετέχει και μια αγγλική Έταιρία με ποσοστό 20% ή οποία δίνει και την τεχνική βοήθεια, ενώ ο ένας γιός του κ. Κορασίδα και μερικοί τεχνίτες σπουδάζουν ήδη την τεχνική της γυψοσανίδας στην Αγγλία.

Ο τομέας των γυψοσανίδων είναι το καινούργιο μεγαλεπήβολο σχέδιο του κ. Κορασίδα. Πειραματίζεται να τις επενδύσει από τη μια πλευρά με λεία φύλλα αλουμινίου, ώστε να μπορεί να τις χρησιμοποιήσει στις προσόψεις όλων των οικοδομημάτων, καταργώντας έτσι τα χτισίματα των τούβλων, τα άμμοκοινάματα και τις πολυδάπανες βαφές των τοίχων. Τέτοια προκατασκευασμένα πανώ συναρμολογούνται ταχύτατα πάνω σε μεταλλικά υποστηρίγματα και για την βαφή της έσωτερικής πλευράς, της λείας γυψοσανίδας δηλαδή, αρκεί ένα μονάχα «χέρι» με πλαστικό χρώμα! Άλλη επανάσταση εν όψει!...

Εμείς δὲν ἔχομε παρὰ νὰ εὐχηθοῦμε νὰ στεφθῇ μὲ ἐπιτυχία καὶ αὐτὸ τὸ πρωτοποριακὸ σχέδιο τοῦ κ. Κορασίδα.

Le toit est également constitué de toles ondulées en aluminium et le plafond de planches en plâtre. La métope qui entoure le toit est également constituée en toles ondulées en aluminium. La menuiserie des portes et des fenêtres est métallique ou plastique et les croisées coulissantes en aluminium. Les séparations intérieures sont constituées de doubles planches en plâtre remplies à l'intérieur avec du polystyrène expansé. Les portes sont évidemment en bois pressé avec du contre-plaqué. Toutes les installations électriques et hydrauliques sont encastrées dans les panneaux. Les toles en aluminium du toit sont utilisées non peintes alors que celles des parois extérieures sont peintes (au four) en trois belles couleurs.

La peinture des tôles, le dessin et l'assemblage de tous les panneaux et en général la préparation de tous les éléments de la maison, sont fabriqués à l'usine de la Société à Roufi. Si le client a déjà préparé la dalle en ciment pour servir de base à la maison préfabriquée, deux techniciens suffisent pour mettre en place une maison de trois pièces en deux jours!

Les prix des maisons se trouvent aux environs de 77.000 drachmes pour une maison d'une pièce (avec cuisine, salle de bain et véranda), 100.000 drachmes pour une maison à deux pièces et 120.000 pour une maison de trois pièces. La Société KORASSIDIS a déjà installé des maisons démontables partout en Grèce, même dans notre région, et plus précisément à Zemenos, sur la route vers Arachova.

Les planches en plâtre sont fabriquées par la même Société, à son Usine de Aitolikon, dont l'investissement nécessaire fut de l'ordre de 60 millions de drachmes. Une Société Anglaise participe avec un pourcentage de 20% dans cette usine et lui donne son aide technique. Un des fils de M. Korassidis et certains techniciens étudient la technique de la planche en plâtre en Angleterre.

Le secteur des planches en plâtre constitue le grand plan le plus récent de M. Korassidis. Il fait des essais afin de les couvrir d'un côté avec des feuilles lisses en aluminium, afin qu'elles puissent être utilisées sur les façades de tous les bâtiments, en supprimant ainsi la pose de briques, le crépissage et les peintures des murs très onéreuses. De tels panneaux préfabriqués sont rapidement montés sur des supports métalliques et pour la peinture de la partie intérieure, c'est à dire de la surface lisse de la planche en plâtre, il suffit seulement une «couche» de peinture plastique! Une nouvelle révolution en vue!...

Pour notre part, nous n'avons qu'à souhaiter plein succès à M. KORASSIDIS pour ce projet nouveau et d'avant-garde.

— Είναι αλήθεια ότι ανέκαλυσες κάποιον τρόπο να δραπετεύσης;

- Est-ce vrai que tu as découvert un moyen de t'évader?

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ... ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΣΤΟΥΠΗ

Για τη σημερινή συνέντευξη σκεφθήκαμε να γυρίσωμε πάλι στα τμήματα παραγωγής, για να μη νομίσουν οι εκεί εργαζόμενοι, ότι τους ξεχάσαμε. Κάναμε λοιπόν μια βόλτα προς την πλευρά του αλουμινίου και σε κάποιο σημείο, δίπλα στην αίθουσα του Χυτηρίου, είδαμε κάτι εγκαταστάσεις, που πάνω τους φιγουράριζε μια επιγραφή: «AZOTE». Δεν χρειάζεται φυσικά να σας μεταφράσωμε τη λέξη, αφού είναι...έλληνική! Ίσως όμως χρειάζεται να σας θυμίσωμε, ότι το άζωτο χρησιμοποιείται σε σημαντικές ποσότητες στο Χυτήριο, για την απομάκρυνση των φυσαλίδων του υδρογόνου από το ρευστό αλουμίνιο κατά την μετάγγισή του από τους φούρνους πετρελαίου στους ηλεκτρικούς. Επίσης χρειάζεται να σας πούμε πως παράγεται το άζωτο, αλλά... δεν το ξέρομε! Ευκαιρία λοιπόν να το μάθωμε, ρωτώντας τον κ. Ευάγγελο Στουπή, που εργάζεται εδώ.

– Κύριε Στουπή, έχετε την καλωσύνη να μας πείτε πως γίνεται το άζωτο; Σας ρωτάμε, φυσικά, όχι μονάχα για τον εαυτό μας, αλλά και για λογαριασμό των αναγνωστών του περιοδικού μας.

– Όπως είναι γνωστό, ο ατμοσφαιρικός αέρας αποτελείται βασικά από δύο συστατικά. Το οξυγόνο, που περιέχεται σε αναλογία 21% του όγκου του και το άζωτο, που το ποσοστό του φθάνει το 78%. Αν λοιπόν αποχωρίσωμε από τον αέρα το οξυγόνο, μας μένει το άζωτο.

– Και πως γίνεται αυτός ο αποχωρισμός;

– Με την καύση! «Καίμε» το οξυγόνο και κρατάμε το άζωτο, που, όπως είναι πάλι γνωστό, δεν καίγεται. Βέβαια, η διαδικασία είναι αρκετά πολύπλοκη, αλλά η βασική αρχή είναι η «καύση» του οξυγόνου.

– Θέλετε να μας εξηγήσετε με λίγα λόγια αυτή την διαδικασία;

– Ευχαρίστως. Ξεκινάμε από ένα φούρνο, μέσα στον οποίον καίμε ένα μίγμα ατμοσφαιρικού αέρος και πετρελαίου ντίζελ σε καθορισμένη αναλογία. Έτσι το οξυγόνο ένώνεται με τον άνθρακα του πετρελαίου και σχηματίζει διοξείδιο και μονοξείδιο του άνθρακος. Τα αέρια της καύσεως βγαίνουν από το φούρνο και οδηγούνται στον πύργο πλύσεως. Εκεί, με την βοήθεια νερού που πέφτει με τη μορφή σταγονιδίων, κατακρατούνται οι κάπνες και το θείο. Ύστερα τα αέρια περνούν από ένα αεριοφυλάκιο, όπου εν- αποθηκεύονται προσωρινά κάτω από σταθερή πίεση και φθάνουν στα φίλτρα, όπου κατακρατούνται οι κάπνες και άλλα κατάλοιπα, που κατόρθωσαν να περάσουν από τον πύργο πλύσεως. Με την βοήθεια συμπίεστών οδηγούνται ακόλουθως τα αέρια σ' ένα δεύτερο πύργο, όπου εκτοξεύεται νερό με μεγάλη πίεση και επιτυγχάνεται η συγκράτηση του διοξειδίου του άνθρακος. Ύστερα τα αέρια θερμαίνονται γύρω στους 250°C και διέρχονται από καταλύτες και συγκεκριμένα από παλλάδιο και οξείδιο του χαλκού. Έδω, τα υπολείμματα του οξυγόνου και το υδρογόνο μετατρέπονται σε υγρασία, ενώ το μονοξείδιο του άνθρακος μετατρέπεται σε διοξείδιο του άνθρακος. Τέλος τα αέρια ψύχονται, περνούν από τους αποξηραντήρες για να αποβάλουν την υγρασία τους και από μια άλλη ουσία που κατακρατεί και τα τελευταία ίχνη του διοξειδίου του άνθρακος.

QUI EST QUI A ASPRA SPITIA

UNE INTERVIEW DE M. EVANGUELOS STOUPIS

Pour l'interview d'aujourd'hui, nous avons jugé utile de retourner dans les services de production, afin que ces travailleurs ne pensent pas que nous les avons abandonnés. Nous avons donc fait un tour du côté de l'Aluminium et, à un certain endroit, près de la salle de la Fonderie, nous avons remarqué quelques installations sous le nom de: «AZOTE». Nous n'avons certainement pas besoin de vous traduire le mot, puisqu'il vient du grec! Peut-être serait-il utile de vous rappeler que l'azote est utilisé par quantités importantes dans notre Fonderie, pour éliminer les bulles d'hydrogène qui se trouvent dans l'aluminium liquide pendant sa transfusion des fours à mazout aux fours électriques. Il est également nécessaire de vous dire comment est produit l'azote, mais nous-mêmes ne sommes pas en mesure de le faire. Voilà donc l'occasion de l'apprendre en le demandant à M. Stoupis, qui travaille dans ce secteur.

— Monsieur Stoupis, auriez-vous l'amabilité de nous expliquer comment est produit l'azote? Nous vous le demandons naturellement non seulement pour notre information

Υστερα αποθηκεύονται σε μεγάλες δεξαμενές ενώ ένας σωληνίσκος τροφοδοτεί με άεριο τις συσκευές ανάλυσης και ελέγχου των αερίων. Φυσικά τα αέρια αυτά δεν είναι τίποτε άλλο παρά άζωτο.

Ενδιαφέρουσα εργασία...

— Πραγματικά και εγώ την βρίσκω ενδιαφέρουσα και μου άρεσει πάρα πολύ. Είναι πολύπλοκη, παρά την απλότητά της. Έπειτα νοιώθω και αρκετά ανεξάρτητος, επειδή δεν έχω κανέναν, όπως λέμε, «πάνω από το κεφάλι μου». Νομίζω μάλιστα, πως αν δεν βρισκόταν αυτή ακριβώς η εργασία, δεν θα έρχόμουν να εργασθώ στο Άλουμίνιο.

— Και πώς γνωρίσατε την Έταιρία μας, κύριε Στουπή, και ανακαλύψατε μάλιστα και την θέση που σάς ταίριαζε;

— Στη θέση αυτή εργαζόταν προηγουμένως ένας φίλος μου και συμπατριώτης μου, ο κ. Ιωάννης Παπαγεωργίου, τον οποίον αντικατέστησα όταν ζήτησε να πάει στη Σχολή Έπαγγελματικής Εκπαιδύσεως. Όσο για την Έταιρία, τη γνώριζα από πριν, γιατί επί ένα χρόνο προ της προσλήψεώς μου έρχόμουν συχνά εδώ με το καράβι «Μαντινεία» που κουβαλούσε πετρέλαιο από την Θεσσαλονίκη.

— Ήσαστε ναυτικός λοιπόν προηγουμένως. Πώς όμως αποφασίσατε ν' απαρνηθείτε τη θάλασσα και ν' αράξετε στη στεριά;

— Στην πραγματικότητα, ούτε που το κατάλαβα! Όταν κάποτε ο φίλος μου ο Παπαγεωργίου είχε αρχίσει να νοσταλγεί ξανά τη θάλασσα - παλιός ναυτικός κι αυτός - προσπάθησα να τον αποτρέψω με το επιχείρημα, ότι η δουλειά που έκανε στο Έργοστάσιο ήταν πολύ καλή και ευχαρίστως θα την έκανα κι εγώ! Εκείνος το πήρε στα σοβαρά και με παρουσίασε στον τότε Μηχανικό του Χυτηρίου κ. Ίγγλέση για αντικατάστασή του! Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι κι εγώ είχα αρχίσει να βαριέμαι τη θάλασσα.

— Κάνατε πολλά χρόνια ναυτικός;

— Από το 1962 μέχρι το 1971. Καί τη στρατιωτική μου θητεία το 1965 με 1967, πάλι στο Ναυτικό την έκανα, σαν μηχανικός πάνω σε αντιτορπιλικό.

— Διηγηθήτε μας, αν θέλετε, με συντομία την ναυτική σας ζωή.

— Πρωτομπαρκάρησα 18 ετών σαν ναυτόπαις πάνω σ' ένα πετρελαιοφόρο 33.000 τόννων, του Λιβανού. Το πήρα στο Πόρτ-Σάϊντ της Αιγύπτου, φορτώσαμε στον Περσικό Κόλπο και ξεφορτώσαμε στο Σάιντ-Τζών του Καναδά. Ξαναφορτώσαμε πετρέλαιο στη Βενεζουέλα και το πήγαμε στο λιμάνι του Πόρτλαντ, στην Άμερική. Ή εξέλιξή μου στο ναυτικό επάγγελμα ήταν καθαριστής μηχανής, λιπαντής, θερμοστής, ξανά λιπαντής σε Ντήζελ, δόκιμος μηχανικός και τέλος Γ' μηχανικός εργάσθηκα επί 2,5 χρόνια, από τα οποία το τελευταίο πάνω στο «Μαντινεία».

— Από πού κατάγεσθε, κύριε Στουπή;

— Από το χωριό Άγιος Λουκάς της Εύβοιας, κοντά στο Άλιβέρι.

— Ποιά ήταν η ζωή σας πριν μπαρκάρετε στα καράβια;

— Μετά το Δημοτικό πήγα και εργάσθηκα κοντά στον πατέρα μου, που ήταν εργολάβος οικοδομών. Μαζί του δούλευαν επίσης άλλοι δύο αδελφοί μου, μεγαλύτεροι. Όταν όμως λιγότεψαν οι δουλειές και μετά από μια ασθένεια του πατέρα μου, τα δυο αδέρφια μου πήγαν και έπιασαν δουλειά στο Έργοστάσιο της ΔΕΗ, στο Άλιβέρι και εγώ μπαρκάρισα.

— Πόσους κατοίκους έχει το χωριό σας και με τί ασχολούνται οι κάτοικοι;

— Έχει γύρω στους 2.000 κατοίκους και το 90% των ηλικιών εργάζονται στο Άλιβέρι. Έχουν βέβαια και λίγα κτήματα, όπως έλιες, χωράφια, αλλά η παραγωγή καλύπτει μονάχα τις οικογενειακές τους ανάγκες.

— Έσείς, όταν βαρεθήκατε τη θάλασσα, πως δεν πήγατε να εργασθείτε στη ΔΕΗ, στο Άλιβέρι, ώστε να μένετε στο χωριό σας;

— Παρ' όλον ότι η ΔΕΗ έχει πολύ πιο χαμηλά μισθολόγια από το Άλουμίνιο, το σκέφθηκα στα σοβαρά, γιατί θα είχα άλλες οικονομίες, όπως το ένοικιο, ή διαβίωση γενικά και το αυτοκίνητό μου, που τότε δεν θα το είχα ανάγκη. Αλλά οι καλές θέσεις στη ΔΕΗ χρειάζονται κάποιο μέσον κι εγώ δεν είμαι από τους ανθρώπους που παρακαλάνε.

— Αν σάς ζητούσαμε να κάνετε μια σύγκριση του χωριού σας με τα Άσπρα Σπίτια, τί θα μάς λέγατε, κύριε Στουπή;

mais aussi pour le compte des lecteurs de notre revue.

— Comme vous le savez, l'air contient deux éléments de base: l'oxygène (21%) et l'azote dont le pourcentage atteint 78%. Si nous isolons donc l'oxygène de l'air, il nous reste l'azote.

— Et comment est faite cette séparation?

— Par combustion! «Nous brûlons» l'oxygène et gardons l'azote, qui, comme nous le savons, ne brûle pas. Cette procédure est naturellement assez compliquée, mais le principe c'est la «combustion» de l'oxygène.

— Voulez-vous nous décrire en quelques mots cette procédure?

— Avec plaisir. Nous commençons par un four où nous brûlons un mélange d'air et de mazout dans des proportions bien précises. Ainsi l'oxygène s'unit au charbon du pétrole et forme le bioxyde et le monoxyde de carbone. Les gaz de cette combustion sortent du four et sont conduits à la tour de lavage où, à l'aide d'eau pulvérisée, sont retenus les suies et le soufre. Ensuite, les gaz passent par un ballon d'air où ils sont stockés provisoirement sous une pression stable, puis ils arrivent aux filtres où sont gardés les suies et autres résidus qui sont parvenus à passer par la tour où de l'eau est injectée avec une grande pression pour retenir le bioxyde de carbone. Ensuite les gaz sont chauffés à environ 250° et passent par des catalyseurs, plus précisément par du palladium et de l'oxyde de cuivre. Ici, les résidus de l'oxygène et de l'hydrogène se transforment en eau alors que le monoxyde de carbone se transforme en bioxyde de carbone. Enfin, les gaz se refroidissent, passent par des dessiccateurs en vue de perdre leur humidité et un autre élément qui retient même les dernières traces du bioxyde de carbone. Enfin, ils sont stockés dans de grands réservoirs alors qu'un tuyau alimente les appareils d'analyse et de contrôle des gaz. Naturellement, ces gaz constituent l'azote!

— C'est un travail intéressant...

— En effet, personnellement je trouve que c'est un travail intéressant qui me plaît beaucoup. C'est un travail complexe malgré sa simplicité apparente. En plus, je suis assez indépendant car je n'ai personne, pour ainsi dire, «au-dessus de ma tête». Je crois même que s'il n'y avait pas ce travail précis, je ne serais pas venu travailler à l'Aluminium.

— Comment avez-vous connu notre Société, Monsieur Stoupis, et y avez-vous découvert le poste qui vous irait le mieux?

— Ce poste était occupé auparavant par un ami et compatriote, M. Ioannis Papageorgiou, que j'ai remplacé lorsqu'il a demandé à suivre l'Ecole de Formation Professionnelle. Quant à la Société, je la connaissais bien car durant un an, avant mon embauche, je venais souvent ici sur le navire «Mandinia» qui déchargeait du fuel de Salonique.

— Vous étiez donc marin. Comment avez-vous décidé d'abandonner la mer et de vous fixer sur terre?

— A vrai dire, je ne me suis même pas aperçu du changement! Lorsque mon ami Papageorgiou avait commencé à avoir la nostalgie de la mer — ancien marin lui aussi — j'avais essayé de le dissuader en lui présentant comme argument que le travail qu'il faisait à l'Usine était très bien et que moi-même je le ferais bien volontiers. Il avait alors pris au sérieux mes paroles et un jour il m'a présenté comme son remplaçant à l'Ingénieur de la Fonderie M. Iglessis. Il est vrai aussi que j'avais commencé à en avoir assez de la mer!

— Pendant combien de temps avez-vous été marin?

— De 1962 jusqu'en 1971. J'ai même fait mon service militaire de 1965 à 1967, toujours dans la Marine, comme mécanicien, sur un contre-torpilleur.

— Voulez-vous nous raconter en quelques mots votre précédente vie de marin?

— Je me suis embarqué, pour la première fois, à l'âge de 18 ans comme mousse sur un pétrolier de 33.000 tonnes de l'armateur Livanos. Je suis parti de Port-Said (Egypte), nous avons chargé au Golfe Persique et nous avons déchargé à Saint-Jean au Canada. Nous avons chargé de nouveau du pétrole au Venezuela pour le transporter à Portland, en Amérique. Dans cette profession je suis passé de nettoyeur d'engins, à graisseur, chauffeur, de nouveau graisseur de machines Diesel, mécanicien aspirant et enfin, mécanicien de 3e grade. Comme mécanicien de 3e grade j'ai travaillé pendant

— Παρ' όλον ότι το χωριό μου είναι αρκετά εξελιγμένο, έπειδή όλοι σχεδόν οι κάτοικοι έχουν ένα καλό εισόδημα, δεν μπορεί να συγκριθεί με τὰ Ἀσπρα Σπίτια, πού είναι ένα πραγματικά εύρωπαϊκό χωριό. Ἐπειτα είναι οἱ τόσες ἀθλητικές ἐγκαταστάσεις, ὁ πολυτελής κινηματογράφος, ὅπου χαίρεσαι νά παρακολουθεῖς ἕνα ἔργο, καί ἀκόμη ἡ παραλία, πού λείπουν ἀπό τὸ χωριό μου. Ὅμως ἡ ζωὴ ἐκεῖ εἶναι γιὰ μένα πιὸ εὐκόλη. Στὸ δρόμο νά περπατήσω, στήν ταβέρνα νά μῶ, στὸ καφενεῖο νά καθῶ, θά βρεθῶ μεταξύ γνωστών, φίλων, συγγενών. Ἐνῶ ἐδῶ οἱ φίλοι καί οἱ γνωστοὶ εἶναι μετρημένοι.

— Γιατί;

— Ἴσως εἶναι θέμα διαφορετικῆς νοοτροπίας, ἴσως καί οἱ βάρδιες ἀποτελοῦν ἕνα ἀκόμη ἐμπόδιο στίς συναναστροφές. Ἐπειτα, προσωπικά ἐγώ, εἶμαι δύσκολος στίς σχέσεις μου μέ τούς ἄλλους, δέν πιάνω εὐκόλα φίλους.

— Καί πῶς περνάτε τὸν ἐλεύθερο χρόνο σας;

— Μοῦ ἀρέσουν πολὺ οἱ βόλτες, οἱ ἐκδρομές. Πηγαίνω σχεδόν μιὰ φορά τὸν μήνα στὸ χωριό μου καί πιὸ συχνά στήν Ἰτέα, στὸ Γαλαξίδι, στήν Ἀράχωβα. Ὅταν μένω σπῆτι, ἀσχολοῦμαι μέ τὸν κήπο μου. Τὰ βράδια παρακολουθῶ λίγο τηλεόραση, κυρίως ξένα ἔργα, καί παίζω ἀρκετά μέ τὸ γυιό μου, ἡλικίας 21 μηνῶν. Μὲ τὴν γέννηση τῆς κόρης μου τὴν περασμένη ἐβδομάδα, ἔχασα καί τὸν κινηματογράφο, γιατί δέν μοῦ ἀρέσει νά πηγαίνω χωρίς τὴν γυναῖκα μου.

— Γιὰ τὴν κατοικία σας τί θά μάς πῆτε, κύριε Στουπῆ;

— Μένω σὲ ἕνα G3, στήν οδὸ Καραϊσκάκη καί εἶμαι εὐχαριστημένος καί ἀπὸ τὴν θέση τοῦ καί κυρίως ἀπὸ τὴν γειτονιά. Γι' αὐτό, τώρα πού ἀπόκτησα καί τὸ δεύτερο παιδί, θά ζητήσω νά μοῦ χτίσουν ἕνα δωμάτιο, ἀντὶ νά ἀλλάξω σπῆτι. Αὐτὴ εἶναι φυσικά καί ἡ ἐπιθυμία τῆς γυναίκας μου. Παρ' όλον ότι τὸ σπῆτι ἀνήκει στήν Ἑταιρία, ἔμεν τὸ νοιώθουμε σὰ νάναί πραγματικά δικό μας.

— Πρὶν τελειώσωμε τὴ συζήτησή μας, θέλετε νά προσθέσετε τίποτε;

— Κάτι γιὰ τὸ περιοδικό μας. Εἶναι πολὺ καλὸ, τὰ ἄρθρα τοῦ ἐνδιαφέροντα, οἱ φωτογραφίες ὠραίες, ἀλλά... πῶς νά σας πῶ, δέν τὸ νοιώθουμε ἀπόλυτα δικό μας. Εἶναι σὰ νά μᾶς τὸ προσφέρουν. Ἐνῶ ἂν εἶχε μέσα πολλές συνεργασίες συναδέλφων, ἂν ἀνοίγε μιὰ στήλη ἀλληλογραφίας, ὅπου ὁ καθένας θά μπορούσε νά πῇ ἐλεύθερα τὴ γνώμη τοῦ, τότε θά φαινόταν ὅτι τὸ περιοδικό τὸ φτιάχνουμε ἔμεν ὅλοι, γιὰ τὸν ἑαυτό μας.

— Εἶναι πολὺ σωστά ὅλα αὐτὰ πού λέτε, κύριε Στουπῆ, ἀλλὰ μόνο σὰν θεωρία. Στὴν πράξη ἔχομε συναντήσει τὴν ἀδιαφορία τῶν συναδέλφων, τόσο στὸ θέμα τῶν διαφόρων συνεργασιῶν, ὅσο καί στήν ἀλληλογραφία. Πάρα πολλές φορές ἔχομε ζητήσει ἀπὸ τούς ἀναγνώστες νά μᾶς στέλνουν ἄρθρα, φωτογραφίες, σκίτσα ἢ καί ιδέες γιὰ σκίτσα ἢ νά μᾶς γράφουν τὴ γνώμη τους γιὰ ὅ,τι βλέπουν ἢ ἀκοῦνε στὴ μικρὴ μας κοινωνία, ἀλλὰ ἀντιμετωπίζομε πάντοτε μιὰ ἀνεξήγητη σιωπὴ. Σκεφθῆτε ὅτι καί τὸ σταυρόλεξο τὸ συντάσσει τίς περισσότερες φορές ἡ Σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ. Μοναδικὴ ἐξάφρεση ἀποτελεῖ ὁ Χρήστος Σίδερης μέ τὰ εὐθυμογραφήματά του.

— Ἴσως ἔχετε δίκιο. Εἶναι περίεργο αὐτὸ πού συμβαίνει μέ τὸ περιοδικό, ἀλλὰ ὅχι καί μοναδικὸ φαινόμενο. Μοῦ ἔχει κάνει δηλαδὴ ἐπίσης ἐντύπωση, ὅτι δέν ὑπάρχει τὸ πνεῦμα συνεργασίας καί συναδελφωσύνης πού θά ἔπρεπε, μεταξύ τῶν ἐργαζομένων. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς, πού ἦρθαν ἐδῶ νά δουλέψουν σὰν ἐργάτες, δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει, ὅτι θά εἶναι πράγματι ἐργάτες, νομίζουν ὅτι βρίσκονται σὲ ὑποτιμητικὴ θέση καί ζηλεύουν, γιὰ νά μὴν πῶ φθονοῦν, ὅποιον προάγεται ἢ αὐτὸν πού βρίσκει μιὰ καλύτερη θέση. Ἀλλὰ καί μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς πού προάγονται, μόλις ἀνέβουν ἕνα σκαλοπάτι, βλέπουν τούς πρώην συναδέλφους τοῦς ἀφ' ὕψους, κάνουν πῶς δέν καταλαβαίνουν τὰ προβλήματά τους καί δέν τούς βοηθᾶνε ὅσο πρέπει. Πραγματικά περίεργη νοοτροπία.

— Δυστυχῶς στὸ θέμα αὐτὸ δέν μπορούμε νά λάβωμε θέση, κύριε Στουπῆ. Πάντως σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα ὅσα εἶχατε τὴν καλωσύνη νά μᾶς πῆτε.

2 ans et demi dont une année, la dernière, sur le navire «Mandinia».

— Quel est votre région d'origine, Monsieur Stoupis?

— Je suis originaire du village Aghios Loucas en Eubée, près d'Alivéri.

— Que faisiez-vous avant de vous embarquer?

— J'ai fini l'Ecole Primaire et j'ai ensuite travaillé avec mon père, qui était entrepreneur de bâtiments. Avec lui travaillaient déjà mes deux autres frères aînés. Mais alors que le travail avait beaucoup diminué et suite à une maladie de mon père, mes deux frères sont allés travailler à l'Usine de la DEH à Alivéri et moi je me suis embarqué.

— Combien d'habitants y a-t-il dans votre village et de quoi s'occupent-ils?

— Il y a environ 2.000 habitants dont 90 % des adultes travaillent à Alivéri. Ils ont également quelques terres avec des oliviers, des vignes et des champs mais leur récolte suffit à peine à couvrir leurs besoins familiaux.

— Lorsque vous en aviez eu assez de la mer, comment se fait-il que vous ne soyez pas allé travailler à la DEH, à Alivéri, pour rester dans votre village?

— Bien que les salaires de la DEH soient inférieurs à ceux de l'Aluminium, j'y avais pensé sérieusement car j'aurais eu ainsi d'autres avantages, tels que le logement, des conditions de vie, et la vie en général, et ma voiture qui à ce moment-là ne me servait d'aucune utilité. Mais pour avoir un bon poste à la DEH il faut avoir des relations et moi je suis de ces personnes qui n'aiment pas prier les autres.

— Si nous vous demandons de faire une comparaison entre votre village et Aspra Spitia, qu'auriez-vous à nous dire, Monsieur Stoupis?

— Bien que mon village soit assez développé, étant donné que la presque totalité des habitants a un bon revenu, il ne peut être comparé à Aspra Spitia qui est un village tout à fait européen. Il y a tant d'installations sportives un cinéma luxueux où voir un film est un vrai plaisir, et encore la plage, toutes choses qui manquent dans mon village. Mais la vie pour moi serait beaucoup plus aisée là-bas. Que ce soit en promenade ou dans une taverne, ou dans un café, je me trouverais au milieu de gens que je connais, amis ou parents. Alors qu'ici, mes connaissances sont très limitées.

— Pourquoi?

— C'est peut-être une question de mentalité différente; peut-être aussi que le fait de travailler par poste constitue un obstacle pour se faire des amis. En plus, personnellement, je suis difficile dans mes relations avec les autres; je ne me fais pas facilement des amis.

— Et comment passez-vous vos moments libres?

— J'aime beaucoup les promenades et les excursions. Au moins une fois par mois je vais dans mon village et beaucoup plus souvent à Itéa, à Galaxidi, à Arachova. Lorsque je reste chez moi, je m'occupe de mon jardin. Le soir, je regarde un peu la télévision, surtout des films étrangers, et je joue beaucoup avec mon fils qui a maintenant 21 mois. Après la naissance de ma fille, la semaine dernière, je me suis privé du cinéma, car je n'aime pas y aller sans mon épouse.

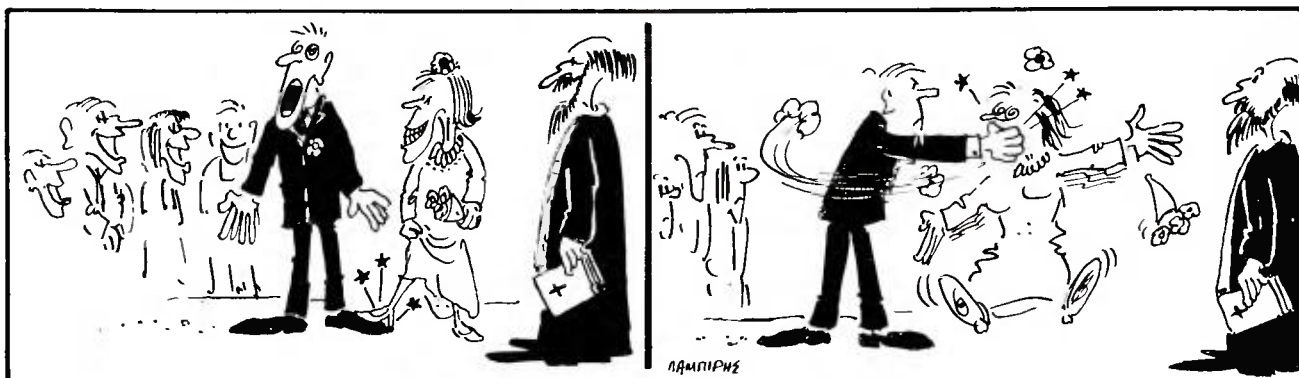
— Qu'avez-vous à nous dire sur votre logement, monsieur Stoupis?

— J'occupe actuellement un G3 rue Karaïskakis; je suis satisfait de son emplacement mais surtout du quartier. Pour cette raison, maintenant que j'ai eu mon deuxième enfant, je demanderai qu'on construise une pièce supplémentaire à ce logement plutôt que d'en chercher un autre. C'est également le désir de mon épouse. Bien que cette maison appartienne à la Société, nous la considérons comme nôtre.

— Qu'avez-vous à ajouter pour clore notre entretien?

— Quelque chose pour notre revue. Elle est très bien, ses articles sont intéressants, ses photos très belles, mais... comment dirais-je, nous ne la sentons pas nous appartenir totalement. C'est comme si on nous l'offrait. Par contre, si elle contenait plusieurs articles rédigés par nos camarades, si elle avait une rubrique «correspondance avec les lecteurs» où chacun pourrait donner librement son avis, à ce moment-là nous aurions tous l'impression que nous créons cette revue, qu'elle est à nous.

(suite page 42)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

- 10.11.74 'Ο κ. Σπύρος Ίερεμίας, της 'Υπηρεσίας Νέων Έργων, και ή Δις Έφη Άννίτση.
22. 2.75 'Ο κ. Περικλής Δούντσης, 'Υπομηχανικός Άλουμίνας, και ή Δις Έλένη Σπινάσα, του Γραφείου Μελετών.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

9. 6.74 'Ο κ. Άντώνιος Μαυρομάτης, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Χαριτωμένη Χατζηθεοδώρου.
26.10.74 'Ο κ. Βλαδίμηρος Γενάλης, Μηχανικός της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και Δις Helen Attwater.
26.10.74 'Ο κ. Βάιος Ρεπόρτερ, της 'Υπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως, και ή Δις Θεοδώρα Τελωνιάτου.
26.10.74 'Ο κ. Κωνσταντίνος Θεοδώρου, του Άλουμινίου, και ή Δις Μαρία Παλαιολόγου.
14.12.74 'Ο κ. Έλευθέριος Ξηρογιάννης, του Κέντρου Πληροφοριών και Άναπτύξεως Άλουμινίου, και ή Δις Εύαγγελία Οικονομοπούλου.
26.12.74 'Ο κ. Σωτήριος Άρμάος, Έργοδηγός Χυτηρίου, και ή Δις Κωνσταντίνα Ζερβού, Γραμματεύς του Συγκροτήματος Άλουμινίου.
26.12.74 'Ο κ. Σπυρίδων Χασιαλής, του Χυτηρίου, και ή Δις Μαρία Άθανασίου.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 4.10.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Καφούσης, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
29.10.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Άναστάσιος Άραβοσιτάς, Έργοδηγός Άλουμινίου.
1.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Μιλτιάδης Βάχος, Μηχανικός της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
1.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Παναγιώτης Πετράκης, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
6.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Δημήτριος Άρκούδης, της 'Υπηρεσίας Διακινήσεων.

- 10.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Γκίκας Παπαγεωργίου, της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
10.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Λιάκος, του Χυτηρίου.
11.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Κεχαγιάς, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
12.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Ρήγας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
19.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Μαστροκόλιας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
20.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Άρβανίτης, Έργοδηγός Τμήματος Παραγωγής Ένεργειας.
22.11.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Παναγιώτης Δελής, Έργοδηγός της 'Υπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
25.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Θεόδωρος Κανελλόπουλος, της 'Υπηρεσίας Οικισμού.
28.11.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ευστάθιος Λεραντζής, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
29.11.74 **Γιού.** 'Ο κ. και ή κ. Χαρίκλεια Σιβένα, του Κέντρου Πληροφοριών και Άναπτύξεως Άλουμινίου.
1.12.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Μυλώβας, του Χυτηρίου.
4.12.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Κολοφωτιάς, του Άλουμινίου.
8.12.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Άθανάσιος Γεωργίου, του Χυμείου.
10.12.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Φεύγας, της 'Υπηρεσίας Νέων Έργων.
20.12.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Καντάς, του Άλουμινίου.
23.12.74 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ευστάθιος Δόγανος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
26.12.74 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Άνδρέας Μαυροχαλυβίδης, του Χυμείου.
1. 1.75 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Χάσος, των 'Ηλεκτροδίων.
3. 1.75 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Έμμανουήλ Τζορμπατζίδης, της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
4. 1.75 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Ρεμούνδος, της 'Υπηρεσίας Προμηθειών.
5. 1.75 **Γιού.** 'Η κ. και ό κ. Ιωάννης Μαρίνος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.

6. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Λαζάρου, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
11. 1.75 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Σπυρίδων Κεφαλληνός, του 'Αλουμινίου.
15. 1.75 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ματθαίος Δαρμής, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
16. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Μιχαήλ Μακρογιάννης, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
17. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Κωνσταντίνος Γαλανάκης, τής 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
20. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Στέργιος Πέτρου, του Χυτηρίου.
24. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Δημήτριος Λιάκος, τής 'Αλουμίνας.
24. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Νικόλαος Βατίστας, 'Εργοδηγός 'Αλουμίνας.
25. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Αγγελος Παπαγγελής, Μηχανικός τής 'Υπηρεσίας 'Ελέγχου Διαχειρίσεως.
29. 1.75 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Ρεστέμης, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
30. 1.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Παπακωστόπουλος, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
6. 2.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Δέτοικας, τής 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
13. 2.75 **Κόρη.** 'Η κ. και ό κ. Ευάγγελος Στουπής, του Χυτηρίου.
25. 2.75 **Γυιό.** 'Η κ. και ό κ. Σπυρίδων Κασδās, Προϊστάμενος τής 'Υπηρεσίας 'Ηλεκτρολύσεως, Σειρά Γ'.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντες στην 'Εταιρία μας μετά την 1η Νοεμβρίου 1974 και τούς ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στό 'Αλουμίνιο: Μιχαήλ Πέτσης, Παναγιώτης Μπαρμπάτσης, Κωνσταντίνος Λαγός, Σωτήριος Θεοδόσης, Θεόδωρος Ξυνάριος, Γεώργιος Μακρής, Μιχαήλ 'Ιακώβου, Σπυρίδων Σιμητηρής, Σπυρίδων Τατσιόπουλος, Χρήστος Νταφάλιας, Δημήτριος Κιούσης, Κωνσταντίνος Κατσιάρας, Κυριάκος Τούντας (έργατοτεχνίτες) και Δημήτριος Φαφούτης (Μηχανικός).

Στην 'Υπηρεσία Μετρήσεων και Ρυθμίσεως: Νικόλαος Παπαλουκάς και Βασίλειος Παπαδόπουλος (έργατοτεχνίτες).

Στην 'Υπηρεσία Διακινήσεων: Δημήτριος Μπενέκος και Δημήτριος Ζούλφος (χειρισταί μηχανημάτων).

Στην 'Υπηρεσία Συντηρήσεως: Παύλος Ζιάρρας, 'Αθανάσιος Μπαρουτάκης και 'Ιωάννης Ταμπίτσικας (έργατοτεχνίτες).

Στό Χυτήριο: Λάμπρος Τραυλοστάθης και Λουκάς Ζούλφος (έργατοτεχνίτες).

Στην 'Αλουμίνια: Δημήτριος Καραντζαλης, Σπυρίδων Λιάκος (έργατοτεχνίτες) και Γεώργιος 'Αλυσσανδράτος (Μηχανικός).

Στά 'Ηλεκτρόδια: 'Ελευθέριος 'Αλεξίου, Κωνσταντίνος Κυρανούδης και Παναγιώτης Τσιφής (έργατοτεχνίτες).

Στην 'Ηλεκτρολογική 'Υπηρεσία: Νικόλαος Ψαράς και Μιχαήλ Μακρογιάννης (ήλεκτροτεχνίτες).

Στην 'Υπηρεσία Οικισμού: 'Ιωάννης Ρούσος (υπάλληλος).

Στην 'Υπηρεσία Προβλέψεως Διαχειρίσεως: 'Ελευθέριος Κωστομένος (θυρωρός) - τηλεφωνητής).

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Την 1η 'Ιανουαρίου 1975 έγιναν στο 'Εργοστάσιο 'Αγίου Νικολάου οι έξης προαγωγές:

'Ο κ. Παναγιώτης Γαλάτης ονομάσθηκε 'Αρχιεργοδηγός και ό κ. Περικλής Κυριακού Βοηθός 'Αρχιεργοδηγού στην 'Υπηρεσία Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.

'Ο κ. 'Εμμανουήλ Νικολής ονομάσθηκε 'Αρχιεργοδηγός στην 'Υπηρεσία Συντηρήσεως.

Οι κ.κ. Στυλιανός Σταύρου και Θεόδωρος Μουτεβελής ονομάσθηκαν Βοηθοί 'Αρχιεργοδηγού στο Χυτήριο.

'Ο κ. 'Απόστολος 'Αποστολίδης ονομάσθηκε Στέλεχος στο Χυμείο.

Την 1η Φεβρουαρίου ό κ. Σπυρίδων 'Αγγελάκης τοποθετήθηκε κάτω από τις άμμεσες διαταγές του Μηχανικού βοηθού Προϊσταμένου του Χυτηρίου, για να ασχοληθί με την διενέργεια μελετών και ειδικών δοκιμών.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

'Ανταποκρινομένη σε σχετική αίτηση των Σωματείων, ή Διεύθυνση τής 'Εταιρίας ανακοίνωσε κατά την διάρκεια των συνεδριάσεων τής 18ης και 19ης Δεκεμβρίου 1974, ότι απέφασισε την χορήγηση γενικής αύξησης των βασικών μισθών και ήμερομισθίων κατά 5% από 1ης 'Ιανουαρίου 1975.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

'Από 1ης 'Ιανουαρίου 1975 ή Διεύθυνση τής 'Εταιρίας καθιέρωσε ένα επίδομα καλούμενο «άνθυγι-εινό», που ανέρχεται σε 750 δραχμές τόν μήνα για τó προσωπικό που εργάζεται στα τμήματα παραγωγής, συντηρήσεως κλπ. και σε 500 δραχμές τόν μήνα για τó προσωπικό που εργάζεται σε Γραφεία καθώς και για τούς Μηχανικούς και τὰ Στελέχη.

'Επίσης τó επίδομα ειδικών συνθηκών εργασίας στην 'Ηλεκτρόλυση, που είχε καθιερωθί την 1η 'Ιουλίου 1973 και ανερχόταν σε 25 δραχμές την ήμέρα, αύξήθηκε σε 33 δραχμές την ήμέρα από την 1ην 'Ιανουαρίου 1975.

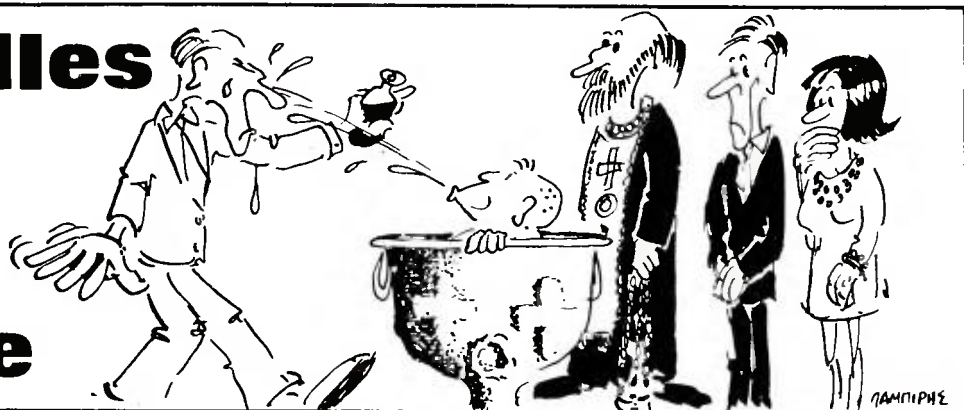
Τέλος τó σχολικό επίδομα που καταβάλλει ή 'Εταιρία στους εργαζομένους που έχουν παιδιά που φοιτούν στις ανώτατες ή τις αναγνωρισμένες τεχνικές Σχολές, αύξήθηκε την 1η 'Ιανουαρίου 1975 από 1.000 σε 1.500 δραχμές τόν μήνα (για κάθε παιδι και για 9 μήνες κάθε χρόνο).

ΑΡΓΙΕΣ ΚΑΤ' ΕΘΙΜΟΝ

Για τó 1975 ή Διεύθυνση του 'Εργοστασίου καθόρισε την 1η 'Ιανουαρίου και την Καθαρά Δευτέρα ως τις δύο άργιες πληρωτέες, που παραχωρεί στο προσωπικό της επί πλέον των επισήμων άργιών.

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILLES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles suivantes:

- de M. Spyros Iéremias du Service Travaux Neufs, et Melle Efi Annitsi, le 10.11.74.
- de M. Periklis Dountsis, Sous Ingénieur du Service Alumine, et Melle Eleni Spinassa du Bureau d'Etudes, le 22.2.75

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants:

- de M. Antonios Mavromatis, du Service Entretien et Melle Charitomèni Chatzithéodorou, le 9.6.1974
- de M. Vladimiro Gènalis, Ingénieur du Service Entretien et de Melle Helen Attwater, le 26.10.74
- de M. Reporter Vahios, du Service Mesures et Régulation, et Melle Théodora Teloniadou, le 26.10.74
- de M. Constantinos Théodorou, de l'Aluminium et Melle Maria Palaiologou, le 26.10.74
- de M. Elefthérios Xiroyannis, du Centre d'Information et de Développement d'Aluminium et Melle Evanguélia Economopoulou, le 14.12.74
- de M. Sotirios Armaos, Agent de Maîtrise de la Fonderie et Melle Constantina Zervou, secrétaire du Groupe Aluminium, le 26.12.74
- de M. Spyridon Chassialis, du Service Fonderie, et de Melle Maria Athanassiou, le 26.12.74

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes:

- une fille,** chez M. et Mme Georgios Kafoussis, du Service Entretien, le 4.10.74
- un fils,** chez M. et Mme Anastassios Aravossitas, Agent de Maîtrise de l'Aluminium, le 29.10.74
- une fille,** chez M. et Mme Miltiadis Vachos, Ingénieur du Service Electrique, le 1.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Panayotis Petrakis du Service Entretien le 1.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Dimitrios Arkoudis, du Service Manutention et Transports, le 6.11.74

- une fille,** chez M. et Mme Guikas Papageorgiou, du Service Electrique, le 10.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Ioannis Liakos de la Fonderie, le 10.11.74
- une fille,** chez M. et Mme Ioannis Kechayias, du Service Entretien, le 11.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Georgios Rigas du Service Entretien, le 12.11.74
- une fille,** chez M. et Mme Georgios Mastrokollias, du Service Entretien, le 19.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Vassilios Arvanitis, Agent de Maîtrise du Groupe Energétique, le 20.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Panayotis Delis, Agent de Maîtrise, du Service Mesures et Régulations, le 22.11.74
- une fille,** chez M. et Mme Théodoros Kanellopoulos du Service Cités
- une fille,** chez M. et Mme Efstathios Lerantzis du Service Entretien, le 28.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Chariklia Sivena, du Centre d'Information et de Développement de l'Aluminium, le 29.11.74
- un fils,** chez M. et Mme Ioannis Mylovas, de la Fonderie, le 1.12.74
- un fils,** chez M. et Mme Vassilios Kolofotias, de l'Aluminium, le 4.12.74
- un fils,** chez M. et Mme Athanassios Georgiou, du Laboratoire, le 8.12.74
- une fille,** chez M. et Mme Ioannis Fevgas, du Service Travaux Neufs, le 10.12.74
- une fille,** chez M. et Mme Ioannis Kantas, de l'Aluminium le 20.12.74
- une fille,** chez M. et Mme Efstathios Doganos, du Service Entretien, le 23.12.74
- un fils,** chez M. et Mme Andréas Mavrochalividis, du Laboratoire, le 26.12.74
- un fils,** chez M. et Mme Nicolaos Chassos, des Electrodes, le 1.1.75
- une fille,** chez M. et Mme Emmanouil Tzorbatzidis, du Service Electrique, le 3.1.75
- un fils,** chez M. et Mme Ioannis Remoundos, du Service Achats, le 4.1.75
- un fils,** chez M. et Mme Ioannis Marinos, du Service Entretien, le 5.1.75
- un fils,** chez M. et Mme Ioannis Lazarou, du Service Entretien, le 6.1.75
- une fille,** chez M. et Mme Spyridon Kefallinos, de

l'Aluminium, le 11.1.75
une fille, chez M. et Mme Mathaios Darmis, du Service Entretien, le 15.1.75
un fils, chez M. et Mme Michail Makroyannis, du Service Electrique, le 16.1.75
un fils, chez M. et Mme Constantinos Galanakis, du Service Electrique, le 17.1.75
un fils, chez M. et Mme Stergios Petrou, de la Fonderie, le 20.1.75
un fils, chez M. et Mme Dimitrios Liakos, de l'Alumine, le 24.1.75
un fils, chez M. et Mme Nicolaos Vatisas, Agent de Maîtrise de l'Alumine le 24.1.75
un fils, chez M. et Mme Anguélis Papaguélis Ingénieur, du Service Contrôle et Gestion/Informatique, le 25.1.75
une fille, chez M. et Mme Ioannis Restemis, du Service Entretien, le 29.1.75
un fils, chez M. et Mme Papakostopoulos, du Service Entretien, le 30.1.75
un fils, chez M. et Mme Ioannis Detsikas, du Service Entretien, le 6.2.75
une fille, chez M. et Mme Evanguélis Stoupis, de la Fonderie, le 13.2.75
un fils, chez M. et Mme Spyridon Casdas, Chef du Service Aluminium Série C, le 25.2.75

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 1er Novembre 1974 et leur présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Aluminium: Michail Petsis, Panayotis Barbatsis, Constantinos Lagos, Sotirios Théodossis, Théodoros Xinarios, Georgios Makris, Michail Iakovou, Spyridon Simitris, Spyridon Tatsiopoulou, Christos Dafalias, Dimitrios Kioussis, Constantinos Katsiaras, Kyriakos Tountas (ouvriers) et Dimitrios Fafoutis (Ingénieur).

Service Mesures et Régulations: Nicolaos Papaloukas, et Vassilios Papadopoulos (ouvriers).

Service Manutention et Transports: Dimitrios Bénecos, et Dimitrios Zoulfos (conducteurs engins).

Service Entretien: Pavlos Ziarras, Athanassios Baroutakis, et Ioannis Tabitsikas (ouvriers).

Fonderie: Lambros Travlostathis et Loucas Zoulfos (ouvriers).

Alumine: Dimitrios Karatzalis, Spyridon Liakos (ouvriers) et Georgios Alyssandratos (Ingénieur).

Electrodes: Elefthérios Alexiou, Constantinos Kyranoudis et Panayotis Tsifis (ouvriers).

Service Electrique: Nicolaos Psaras et Michail Makroyannis (électriciens).

Service Cités: Ioannis Roussos (employé).

Gestion Provisionnelle: Elefthérios Kostoménos (concierge-téléphoniste).

PROMOTIONS

A dater du 1er janvier 1975 nous notons les promotions suivantes à l'Usine de Saint Nicolas:

M. Panayotis Galatis a été nommé Contremaître et M. Périkls Kyriakou Contremaître adjoint, au service Manutention et Transports.

M. Emmanouil Nicolis a été nommé Contremaître au Service Entretien.

MM. Stylianos Stavrou et Théodoros Moutevelis ont été nommés Contremaîtres adjoints à la Fonderie.

M. Apostolos Apostolidis a été promu cadre au Laboratoire.

A dater du 1er février, M. Spyridon Anguélakis a été placé sous les ordres directs de l'Ingénieur Adjoint du Service Fonderie, pour s'occuper d'études et essais spéciaux.

AUGMENTATION GENERALE DES SALAIRES

Répondant à la demande des Syndicats, la Direction de la Société a annoncé, au cours des entretiens des 18 et 19 décembre 1974, sa décision d'accorder une augmentation générale de 5% des appointements de base et salaires à partir du 1er janvier 1975.

PRIMES

A date du 1er janvier 1975, la Direction de la Société a instauré une prime dite d'«insalubrité» s'élevant à 750 drs par mois pour le personnel qui travaille dans les ateliers de fabrication, d'entretien etc. et à 500 drs par mois pour le personnel qui travaille dans les bureaux ainsi que pour les Ingénieurs et Cadres.

La prime des conditions particulières de travail à l'Electrolyse qui avait été instaurée le 1er juillet 1973 et qui s'élevait à 25 drachmes par jour, est également passée à 33 drachmes par jour à partir du 1er janvier 1975.

Enfin, l'allocation scolaire versée par la Société aux agents dont les enfants suivent des études dans des écoles supérieures ou autres écoles techniques reconnues, est passée à partir du 1er janvier 1975, de 1000 drachmes à 1500 drachmes par mois (pour chaque enfant et pendant 9 mois par an).

FETES DE COUTUME

Pour l'année 1975, la Direction de l'Usine a fixé comme fêtes de coutume, chômées et payées, le 1er janvier et le lundi pur, qu'elle accorde à son personnel en plus des jours fériés légaux.

—Είμαι τόσο σπάνιο είδος, που οι τύψεις θα σε βασανίζουν σ' όλη σου τη ζωή!

—Je suis un spécimen tellement rare, que le remord vous poursuivra jusqu'à la fin de vos jours!

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

του Τάκη Λάππα

Ο ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ ΚΑΛΟΜΑΘΗΜΕΝΟΣ

Το χειμώνα του 1826, ο αρχιστράτηγος της Ρούμελης Καραϊσκάκης είχε στρατοπεδεύσει στην Έλευσίνα. Για στρατιωτικούς λόγους, αναγκάστηκε για μερικές ημέρες να πιάσει τις πλαγιές του Αιγάλεω. Κείνο το καιρό βαρυχειμωνιά σκέπαζε την Αττική. Κι ο Καραϊσκάκης μ' όλο που ήταν φιλόσθενος, κοιμόταν στο ύπαιθρο όπως κι οί στρατιώτες του. Ή κακοκαιρία όμως όσο πήγαινε και δυνάμωνε. Κάποιο σούρουπο ξέσπασε άγρια χιονοθύελλα.

Στο Κερατσίνι βρισκόταν άραγμένο το πολεμικό καράβι του Γιαννίση. Ο καπετάνιος, σαν είδε το κακό που ξέσπασε, θυμήθηκε με μιάς τον αρχιστράτηγο. Έστειλε ανθρώπους του στο Αιγάλεω να τον βρουν και να τον φέρουν να ξενυχτήσει στο καράβι.

Μέ κίνδυνο, μέσα σε κείνο το χαλασμό, κατάφεραν οί άνθρωποι του Γιαννίση να φτάσουν τα μεσάνυχτα στο Αιγάλεω. Βρήκανε τον Καραϊσκάκη να κοιμάται μέσα στα χιόνια. Είχε απαγκιάσει κοντά σ' ένα σκοίνο, σκεπασμένος με τη χοντρή του κάππα και για προσκέφαλο είχε μια πέτρα.

Ξεπετάχθηκε σαν ένοιωσε μέσα στο άγριοκαιρί να τον ζυγώνουν άνθρωποι. Με το χέρι στην πιστόλα, από παλιά κλέφτικη συνήθεια, τούς φωνάζει άγρια:

— Τί είναι, όρέ;

— Άρχηγέ, είμαστε σταλμένοι άπ' τον καπτάν Γιαννίση. Έπειδή άπόψε γίνεται τούτο το κακό, για να φυλαχτής άπ' το χιόνι, λέει νάρθης να ξενυχτήσεις στο καράβι.

— Μπά, κι είναι τόσο μεγάλο το καράβι σας, και τούς παίρνει μέσα όλους τούτους;

Κι έδειξε ο Καραϊσκάκης γύρω τούς στρατιώτες του που πλάγιαζαν κι αυτοί μέσα στα χιόνια.

— Όχι, άρχηγέ. Που να χωρέσουν όλοι τούτοι;

— Έ, αϊντέστε άπό κεί πουΐρθατε.

Πλάϊ ήταν κι ένας άπ' τούς γραμματικούς του Καραϊσκάκη που τρέμοντας παρακολουθούσε τη συζήτηση κι άκουσε την άρνησή του. Δειλά-δειλά, τότε του λέει:

— Άρχηγέ, να πάω έγώ; που είμαι καλομαθημένος...

Δέν πρόκανε όμως ν' άποτελειώσει τη φράση του και βρόντησε ή φωνή του Καραϊσκάκη:

— Κακομαθημένος θέλεις να πής και δέν ντρέπεσαι! Γώ είμαι καλομαθημένος, έγώ περνάω τη νύχτα όπως λάχει κι όπου τύχω... Πήγαινε σύ, κακομαθημένε...

Δειλιασμένοι άποτραβήχτηκαν όλοι τους. Κι ο αρχιστράτηγος της Ρούμελης, τυλίχτηκε πάλι στην κάππα του και εξακολούθησε τον ύπνο του πάνω στα χιόνια, μέσα στη θύελλα.

Η ΥΠΟΘΗΚΗ ΤΟΥ

Ο Μάρκο Μπότσαρης σαν κατέβηκε στο Μεσολόγγι για να μπορή να είναι άπερίσπαστος στον πόλεμο άπ' τις οικογενειακές του φροντίδες, και για να προφυλάξη τη γυναίκα του και τα παιδιά του, τούς έστειλε να μείνουν, όσο θα βαστούσε ο Άγώνας, στην Άγκώνα της Ιταλίας. Σαν τούς μπαρκάριζε για την ξενιτιά, τη στιγμή που βρισκόταν ακόμα κι αυτός μαζί τους πάνω στο καΐκι, ο γιός του ο μεγάλος, ο Δημήτρης, άπλωσε και χάιδεψε τα άσημοκούμπουρα του πατέρα του που βρίσκονταν στο ζωστάρι του.

Ο Μάρκος, χάιδεψε στοργικά το γιό του στο κεφάλι:

— Δημήτρη μου, είπε, εύχομαι να χαρής μια μέρα τη λευτεριά που θα την πληρώσης με το αίμα του πατέρα σου.

Και λίγο πριν σαλπάρει το καΐκι, λέει στη γυναίκα του:

— Χρύσω, σου άφίνω τα παιδιά στα χέρια σου και την εύλογία του Θεού. Άν ή πατρίδα λευτερωθή θα ζήσουν ευτυχισμένα. Άν όμως ο τόπος μας δε σταθή ακόμα τυχερός, στην ξενιτιά που θα είσαστε, να μάθης τα παιδιά μας ν' αγαπάνε το χώμα που τα γέννησε, να μισούν τούς τυράννους και να ζούν με την έλπίδα πως μια μέρα θ' άγωνιστούν για τη λευτεριά του Γένους.

Ήταν ή ύποθήκη του Μάρκου στα παιδιά του που για στερνή φορά έβλεπε.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΗ

Άπο έφημερίδα του 1855 άντιγράφουμε την πιο κάτω είδηση. Να τη σχολιάσουμε, δε χρειάζεται. Ή ίδια τα λέει όλα.

«Έν χωρίω τινι έφημέριος άγράμματος, την ήμεραν της του Χριστού Άναστάσεως, είσελθών εις τόν ναόν διά να ιερουργήση και παρατηρήσας εις γωνίαν τινά ιερωμένον ξένον, άνέβαλε την έναρξιν της τελείας του Πάσχα, πιστεύων ότι ο καλόγηρος γνωρίζει γράμματα και θ' άνακαλύψη την παντελή άμάθειάν του, και τρίς θυμιάσας έπλησίασε τόν καλόγηρον και τῷ είπεν εις το ώτιον «έξω διάβολε»· άλλ' ούτος έμενεν μηδέν έννοών. Οί εκκλησιαζόμενοι δυσανασχετούντες προέτρεπον τόν έφημέριον να κάμη άνάστασιν. Ούτος έπρότεινε διαφόρους προφάσεις και επί τέλους τούς είπε καθαρά και στρογγυλά:

— Έδώ είναι ένας διάβολος, άν δέν τόν διώξετε ούτε σήμερον θα φάτε κόκκινο αύγό, ούτε αύριον...»

FAITS INEDITS DE L'HISTOIRE HELLENIQUE

Par Takis Lappas

KARAISKAKIS ET L'“ENFANT GATE”

L'hiver 1826, Karaïskakis, le général en chef de Roumeli avait campé à Eleusis. Pour des raisons d'ordre militaire, il avait été obligé de rester pour quelques jours sur les pentes d'Aigaléo. A cette époque-là, un hiver très rude sévissait en Attique. Et Karaïskakis, malgré son état de santé délicat, dormait en plein air, comme ses soldats. Mais le mauvais temps s'aggravait et une violente tempête de neige avait éclaté un soir.

Au port de Kératsini se trouvait mouillé le bateau du capitaine Yannitsis. Ce dernier, lorsqu'il vit le temps empirer ainsi, pensa immédiatement au général en chef et il envoya à Aigaléo ses hommes pour l'emmener passer la nuit avec eux sur le bateau.

A grand effort, les hommes de Yannitsis réussirent à atteindre Aigaléo vers minuit. Ils trouvèrent Karaïskakis en train de dormir dans la neige. Il s'était mis à l'abri d'un lentisque, couvert de sa grosse cape et avait une pierre pour oreiller.

A peine sentit-il des gens s'approcher de lui, qu'il sursauta la main au fusil, selon l'habitude des klephtes, et cria brusquement:

— Holà! Qu'est-ce qui se passe?

— Chef, nous venons de la part du capitaine Yannitsis. Etant donné le mauvais temps qu'il fait ce soir, il te dit de venir passer la nuit sur le bateau pour te protéger de la neige.

— Ah, ah! Et votre bateau est-il assez grand pour contenir tous ces gens?

Et d'un geste, Karaïskakis, montra tous ses soldats qui étaient couchés dans la neige autour de lui.

— Non, chef. Comment pourrait-il contenir tout ce monde?

— Eh bien! alors rentrez chez vous.

Un des aides de camp de Karaïskakis qui se trouvait près de lui et qui avait suivi en tremblant la discussion entendit le refus de son chef. Timidement alors il lui dit:

— Chef, puis-je aller, moi qui suis “bien habitué”...

Mais il n'avait pas terminé sa phrase, que la voix de Karaïskakis tonnait dans l'air:

— “Mal habitué” veux tu dire. Tu n'a pas honte! C'est moi qui passe la nuit n'importe où, et n'importe comment qui suis “bien habitué”... Vas-y, toi “enfant gâté”...

Honteux, ils se retirèrent tous. Et le général en chef de Roumeli s'enveloppa dans sa cape et se rendormit dans la tempête de neige.

UN SOUHAIT

Markos Botsaris était descendu à Messolongui pour pouvoir s'occuper de la guerre loin de ses soucis familiaux et, afin de protéger sa femme et ses enfants, il les avait envoyés à Ancone en Italie pour toute la durée de la guerre. Quand il les embarqua pour l'étranger, au moment où il se trouvait encore avec eux sur le caïque, son fils aîné Dimitri, d'un geste de la main, caressa les armes brillantes que son père avait à la ceinture.

Markos caressa alors tendrement son fils sur la tête:

— Mon enfant Dimitri, lui dit-il, je souhaite qu'un jour tu jouisses de la liberté que ton père paiera de son sang.

Et, peu avant le départ du bateau, il dit à son épouse:

— Chryssos, je laisse les enfants entre tes mains avec la bénédiction de Dieu. Si la patrie est libérée, ils vivront heureux. Mais si notre pays n'a pas encore cette chance, là où vous serez à l'étranger, apprend à nos enfants à aimer la terre où ils ont vu la lumière du jour, à haïr les tyrans et à vivre avec l'espoir qu'un jour ils lutteront pour la liberté de la Nation.

Ce fut le souhait de Markos pour ses enfants qu'il voyait pour la dernière fois.

UNE NOUVELLE DE PAQUES

Nous copions l'information ci-dessous d'un journal de 1855. Pas besoin de la commenter. Elle parle d'elle-même.

“Dans un petit village, le curé qui ne savait pas lire entre à l'église le jour de Pâques pour dire la messe et s'aperçoit qu'un autre prêtre étranger se trouve dans un coin. Il décida alors de supprimer la cérémonie pascalle, persuadé que l'autre prêtre savait lire et qu'il découvrirait son ignorance complète. Il encense alors trois fois, puis s'approche du moine et lui siffle à l'oreille: “sors”. Mais celui-ci, ne comprenant rien, reste immobile. Les fidèles s'impatientent et demandent au curé de célébrer la messe. Ce dernier avance quelques excuses et puis finalement leur dit purement et simplement:

— Il y a ici un diable, si vous ne le chassez pas, vous ne mangerez l'oeuf rouge ni aujourd'hui, ni demain...”

ΘΑΝΑΤΟΣ ΠΑΛΙΚΑΡΙΟΥ

Του Κωστή Παλαμά

Κανείς δεν έπρεπε να κοιμηθεί· όλοι άγρυπνούσαν. Πού να κλείσουν μάτι τέτια χρονιάρα νύχτα; Νύχτα τής Μεγάλης Παρασκευής. Ότι πέρασαν τὰ μεσάνυχτα, βουβές οι καμπάνες και στίς τρεις έκκλησούλες του Θαλασσοχώριου. Σωπαίνουν κ' οι καμπάνες για του Χριστού τὰ πάθη, σά νάχουν κι αυτές ανθρώπινη ψυχή και δέ μπορούν άπ' τὸ βαθύ καημό τους ούτε να ξεφωνίσουν. Μόνο τὰ ξύλινα τριτόνια ξεκουφαίνουν τὸν κόσμο στῶν παιδιῶν τὰ χέρια· τρέχουν τὰ παιδιά, κι από γειτονιά σὲ γειτονιά, κι από πόρτα σὲ πόρτα, και τὰ χτυποῦνε με κακό και με φωνές: «Όρα για τὴν έκκλησιά! Όρα για τὴν έκκλησιά!» Κ' οι λιγοστοί που άπομένουν βάρυπνοι, πετιούνται ξαφνισμένοι και τρέχουν στο παράθυρο, θαρρώντας πὼς γλυκοχαράζει και πὼς περνάει κάτω ὁ ἐπιτάφιος. Για τὴν ἀγάπη του Χριστοῦ, μιὰ φορά τὸ χρόνο, τὴ Μεγάλη Παρασκευή, βουβαίνοντ' οι καμπάνες του Θαλασσοχώριου – ἐκείνες μόνο· γιατί, άπ' ἀκρὴ σ' ἀκρὴ τὸ Θαλασσοχώρι σηκώνεται στο πόδι, για τὴν ἀγάπη πάλι του Χριστοῦ, μιὰ φορά τὸ χρόνο, τὴν νύχτα τής Μεγάλης Παρασκευής.

Έτσι κ' ἐκείνη τὴ νύχτα· γυναίκες κι άντρες, άλλοι χώρια κι άλλοι μαζωχτοί, ἐβγαίνουν άπ' τὰ σπίτια, από τους καφενέδες, και σκορπίζονταν ἐδῶ κ' ἐκεῖ κατὰ τὴς έκκλησιές. Οι περπατησιές βαρυχτυπούσαν στὰ καλντερίμια κι ὀλοένα ἐμάκρανε τούς ἤχους ὁ ἀντίλαλος τής νύχτας. Κ' ἡ νύχτα, δροσοστάλαχτη, ἀπριλιάτικη, μ' ἓνα φεγγάρι νυσταμένο, πού πάει να βασιλέψει και χύνει ἀχνότερη γι' αὐτὸ τὴ λάμψη του στὰ μαῦρα και ξασβέστωτα παλιόσπιτα και στὰ στραβά σοκάκια, πού λίγη-περισή, ποτὲ κ' ἡ λάσπη δὲν τούς λείπει. Οι έκκλησιές ὀλόφωτες, με πόρτες ὀρθάνοιχτες. Κάπου-κάπου ξεχύνονταν ὡς ἔξω ἡ φωνὴ του ἀναγνώστη, πρὶν ἀρχίσουν οι ῥῆνοι. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο τὸ πανηγύρι γίνεται άπ' ἔξω άπ' τὴς έκκλησιές. Γύρω σὲ φωτιές μεγάλες, θρεμένες με ρετσίνα, με κληματόξυλα, με σανίδια, με φρόκαλα, με σκαφιδια και με κοφίνια τής μπουγάδας, και κάπου-κάπου μ' ὀλόκληρο παραθυρόφυλλο – ἀλίμονο στὰ χαμηλὰ σπιτάκια και στίς ἀσυλλόγιστες νοικοκυρές, τὴ νύχτα ἐκείνη!-, γύρω σὲ φωτιές, του κόσμου τὰ παιδιά και τὰ παλιό-παιδα, και μέσα στὰ παιδιά κι άντρες με μουστάκια, πηδῶνε, τρέχουν, ἀλαλάζουν, δαιμονίζονται· κι ἀστραποβολοῦνε στὰ σκότη και βροντοχτυποῦνε στὴν ἡσυχία οι σαλιόρες και τὰ χοντρά χαλκούνια – Σῶσον, Κυριε! – κ' οι τρακατροῦκες και τὰ χαϊμαλιά, με τέχνη καμωμένα από καλάμια κι από χοντρόχαρτα, και γεμισμένα με μπαρούτι, με μπαρούτι ἀτέλειωτο. Δίσκος για τὸ μπαρούτι γύριζε μέσα στίς έκκλησιές. Άντρες και παιδιά φωτοκοιόνταν μ' ἐκείνα, τής φωτιάς τὰ σύνεργα, για τὴν καλὴ χρονιά. Μπαρούτι μύριζε τὸ Θαλασσοχώρι κ' οι ἐνορίτες με τούς ἐνορίτες στέκονταν ἀμὴν για πόλεμο.

Δὲν ἦταν μόνον οι έκκλησιές ἀνοιχτές, τὴν ὥρα ἐκείνη ἔδῶ κ' ἐκεῖ πρόβαλλε μισανοιγμένο κάνα μαγερεϊό, κανέναν καφενέ. Όσο νάρθ' ἡ ὥρα πού θα βγεῖ ὁ ἐπιτάφιος, ὡς τὴς τρεῖς τὸ πρωί, ὅλος ὁ κόσμος δέ μπορούσε να περνά τὴν ὥρα του ὀλόρθος μες στὴν έκκλησιά! Μ' ἓνα βαρὺ-γλυκό, μ' ἓνα μεζὲ και δυὸ ρουφηξιές πυργιώτικο κρασί, καταπίνε-ται κανείς ὕστερ' από τὴ νηστεία και παίρνει δύναμη για νὰ συντροφέψει τὸν ἐπιτάφιο. Κ' ἔτσι σιγὰ-σιγὰ οι παρές τραβιόνταν κατὰ τὴς έκκλησιές με δροσισμένο στομάχι. Τελευταία εἶχε ξεχαστεῖ στο κρασοπουλιὸ του Ψημένου μιὰ συντροφιά χαρούμενη: ὁ Μήτρος ὁ Ρουμελιώτης, ὁ Γιαννάκος ὁ Ταρνάνας, ὁ Μάρκος ὁ Κανίνιας και τὸ παιδί τής Χαρίταινας, πού κανείς δὲν τόκραζε με τ' ὄνομά του, ὅσο πού και τὸ ἴδιο τὸ ἔχασε κι ἄκουγε μόνο σὰν τὸν φώναζαν: «ἡ Ταρία Ταρέλα». Κ' οι τέσσαρες θαλασσινοί· ὁ πρῶτος εἶχε ψαροκάϊκο, ὁ δεύτερος δούλευε στο ψαροκάϊκο του πρῶτου, ὁ τρίτος ταξίδευε με τὴς μαουίνες, και ἡ Ταρία Ταρέλα ἦταν ψαράς. Και οι τέσσαρες, εἰκοσιπέντε χρόνων κι ἀδερφωμένοι από τὰ μικρά τους χρόνια. Τὸ κρασί κ' ἡ κουβέντα τούς

ἀναψαν τὸ κεφάλι, κι ἂν δὲν ἦταν Μεγάλη Παρασκευή, θὰ τόσκουζαν. Τὸ τραγοῦδι μισαγολινό, ἀπαλὰ-ἀπαλὰ κι ἀθέλητα, ξεφύτρωνε στὰ χεῖλη τους τέτια νύχτα. Στὰ ὕστερνα κατὰλαβαν πὼς ἀργησαν. Στὸν Ἀη-Νικόλα, λίγα ποδάρια παρέκει από τὸ κρασοπουλιό, ἀρχισαν κ' ἐψελναν: «Αἰ γε-νεαὶ αἰ πάσαι». Ὁ Ψημένος ἔστεκε στο φτερό γιὰ νὰ κλείσει. Πεταχτήκανε στὴ στιγμή. Βρεθήκανε στο δρόμο.

– Μορὲ ἔχασα τὰ βεγγαλικά! φωνάζει ὁ Κανίνιας.

Τὰ βεγγαλικά τὰ εἶχαν για νὰ τ' ἀνάψουνε στὸν ἐπιτάφιο.

– Στὰ πόδια του τραπέζιου τ' ἀπὶθωσα, ξερβὰ στὴν ἀγκωνή, λέει ὁ Μήτρος· στάσου και στὰ φέρνω.

Και βιαστικός ἔκανε νὰ γυρίσει στὸν καφενέ.

Μὰ γυρίζοντας, γλυστράει στο πεζούλι ἀπάνου, και ξαπλώνεται μακρὺς-πλατὺς, και γκόπ! ἀκούστηκ' ἓνας ξερός κρότος.

Τρία ξεροσκαστὰ γέλια ξέφυγαν από τὰ στόματα του Μάρκου, του Γιαννάκου και τής Ταρίας, και μιὰ φωνή, ἓνα «σκοτώθηκα» από τὸ στόμα του Μήτρος.

– Καλά, ἀδερφέ, πού σκοτώθηκες! Σήκω τώρα· μήπως χτύπησες;

– Μορὲ, σκοτώθηκα! Δὲ μπορῶ νὰ σηκωθῶ! Δὲ με πιστεύετε;

Και μ' ἓνα βογγητὸ τελείωσεν ὁ λόγος του, κ' ἡ φωνὴ χύθηκε παραπονιάρια, ραγισμένη, σὰ νάχε πάθει από τὸ πείσιμο κι αὐτή. Κ' ἔφτασε στ' ἀφτιά τους ἡ φωνὴ του τόσο λυπητερή, βαθιὰ βγαλμένη από τὰ φυλλοκάρδια, τόσο ἔξαφν' ἀλλαγμένη από τὸν πόνο, ξεψυχημένη, πού τούς περιχρυσεν ἴδρωτας και τούς τρεῖς. Εἶδαν πὼς δὲν ἦταν χω-ρατά.

– Μορὲ Μήτρο! μπόρεσαν μόνο νὰ ξεφωνίσουν, κ' ἔτρε-ξαν νὰ τὸν πιάσουν, νὰ του δώσουν χέρι για νὰ σηκωθεί.

– Έτσι, για τὸ τίποτε· παραπάτησα... γλύστρησα... νά, σὲ μιὰ φλούδ' ἀπάνου· λεμονοκόμματο θὰ ἦταν... νὰ πάθω τέ-τιο κακό... Ἀχ! σκοτώθηκα!

Και πὶδ σιγὰ και πὶδ παραπονετικά ἔλεγεν ὅτι ἔλεγε. Πά-λεψε νὰ σηκωθεί μόνος του, δέ μπορούσε· τὸν ἀνασήκωσαν οι ἄλλοι.

– Κουράγιο, Μήτρο!

Ὁ Μήτρος δέ μπορούσε νὰ σταθεῖ στὰ πόδια του· τόνα του πόδι, τὸ δεξὶ δὲν τόνιωθε πιά για πόδι, του φαινόταν σὰν από σίδερο, του στέκονταν ἀσάλευτο. Τὸν κρατοῦσαν από τὴς μασχάλες. Ὁ Ψημένος εἶχε κλείσει τὸ μαγαζὶ κ' ἔστέκονταν κι αὐτὸς για νὰ βοηθήσει. Παραπέρα, οι φωνές τῶν παιδιῶν άπ' ἔξω από τὴν έκκλησιὰ σκορποῦνται και βουίζουν· ξεσποῦν στὸν ἀέρα τὰ χαλκούνια· κ' ἡ νύχτα ἀστράφτει, βροντᾶει και σφυρίζει, και ρίχνει βροχή από σπῖθες. Ἀπὸ τὴς πόρτες και τὰ παράθυρα τ' Ἀη-Νικόλα τ' ἀναμμένα κερὰ κ' οι λαμπάδες του ἐπιταφίου φαντάζουνε σὰν ἀστέρια· δροσερὰ παιδιάτικα ψαλίσματα ξεχύνονται: «Ὁ γλυκό μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, πού ἔδω σου τὸ κάλλος;»

– Νὰ τὸν πᾶμε στο σπίτι.

– Κράξε τής μάνας μου, Κανίνια· εἶναι στὴν έκκλησιά.

– Καλὰ λές. Κανίνια, τράβα άπ' τὴν πίσω πορτοῦλα· μῖλα τής κλησάρισσας νὰ τὴς πεί πὼς τὴ γυρεύουν· ἔτσι, με τρόπο.

– Μὴ τὴν τρομάξεις, βρε ἀδερφέ, τὴ γυναίκα· πές της πὼς τὴ γυρεύει ὁ Μήτρος.

Ἡ χήρα ἡ Δήμαινα, ἡ μάνα του Μήτρος, ἦτανε στὴν έκκλησιὰ· βρίσκονταν ἀποβραδὶς ἐκεῖ, με τὴς ἄλλες τὴς γυναί-κες· εἶχε ξενοχτίσει τὸν ἐπιτάφιο. Ἐχασε τὸν ἄνδρα της προ-τού νὰ φτάσει στὰ μισοκοπίσματα. Κι από τότε, ἀντίο χρυσὸ κοντογοῦνι και φέσι κατακόκκινο με τὸ φουντωτὸ παπαζὶ! Μέσα στο σπίτι δὲν κάθονταν, παρὰ για νὰ κοιτά-ζει τὸ Μήτρο, τὸ γιό της τὸ μονάκριβο, και δὲν ἄφηνε τὸ σπίτι παρὰ για νὰ κοιτάξει τ' ἀμπελάκι πού τής ἄφηνεν ὁ μακαρίτης. Για νὰ πάει στο ἀμπελάκι περνοῦσε από τὰ μνή-ματα, και κάπου-κάπου ἄναβεν ἓνα κερὶ, κ' ἔκαιγε λίγο λι-βάνι στὸν τάφο του μακαρίτη. Κ' ἦταν γυναίκα τής δου-λειάς, ἄγια γυναίκα. Κι ὅταν μεγάλωσεν ὁ γιός της και ταξί-δεψε με τὰ καϊκια – τὴν τέχνη του πατέρα – κι ἀγάλια-ἀγάλια, με τῶν γονέων τὴν εὐχὴ και τὴ δικὴ του τὴν προ-κοπή, ἀπόχτησε δικὸ του καϊκάκι, τότε ἡ χήρα ἡ Δήμαινα σὰ νὰ τὸ συλλογίσθηκε πὶδ πολὺ πὼς ἦταν χριστιανή· τὸ ξεπεταροῦδι της τὸ γνοιόστηκε. ἔτρεπε νὰ γνοιαστεῖ και για τὴν ψυχὴ της. Κι από τότε ζύγωνε συχνότερα στὴν έκκλη-

σιά: κι όσο πού εφευγαν τὰ χρόνια – τὰ είχε πατήσει τὰ ἐξήντα – τόσο θεοφοβούμενο τὸν ἐνιωθε τὸν ἑαυτὸ της. Ὅμως, νὰ πούμε τὴν ἀλήθεια, περισσότερο ἔτρεμε τὰ μάγια καὶ τὰ ζωτικά, χωρίς κι αὐτὴ καλὰ νὰ τὸ καταλαβαίνει.

– Κυρὰ Δήμαινα, σὲ γυρεύουν ἐξω, τὸ παιδί σου..., τραβώντας τὴν, ἀπὸ τὸ φόρεμα, τῆς ψιθύρισε στ' ἀφτί ἡ κλησάρισσα.

– Τὸ παιδί μου; Καὶ τί νὰ μὲ θέλει;..

Δὲν πρόφτασε νὰ τὸ συλλογιστεῖ, καὶ νά, μπροστὰ τῆς ὁ Μάρκος ὁ Κανίνιας, ξεσκούφωτος καὶ λαχανιασμένος.

– Τίποτε, κυρὰ Δήμαινα, τὸ πόδι του στραγγούλιεν ὁ Μῆτρος.

Ξεπετάχτηκεν ἡ γριὰ, σούσουρο γίνηκε τριγύρω τῆς, ἄρχισαν οἱ γυναικες τὰ ψιθυρίσματα. «Σιωπὴ, γυναικες!», ἔκραζαν μὲ θυμὸ οἱ ἐπίτροποι. Ἀλλὰ πού νὰ σωπάσουν; Κάτι ἔτρεξε: τὶ στραγγούλιμα ἦταν αὐτό;.. Κάποιος θὰ κάκεν ἀπ' τὰ χαλκούδια, κάποιος θὰ μαχαिरῶθηκε... Στῇ στιγμῇ μαθεύτηκε τὸ πράμα: στὴ στιγμῇ ἡ μισὴ ἐκκλησιὰ εἶχεν ἀδειάσει! Πού νὰ κρατηθεῖ ὁ κοσμάκης; Τὴν ἐκκλησιὰ του τὴ βρίσκει πάλι, μὰ τέτια – θεὸς νὰ μᾶς γλυτώνει – δὲν γίνονται κάθε μέρα.

– Μάτια μου, μάτια μου, ὁ Χριστός! ὁ Χριστός! φώναζε τρέχοντας ἡ γριὰ.

Κι ἀπ' ἐξω ἀπ' τὴν ἐκκλησιὰ βλέπει ἐκεῖ μπροστὰ τῆς τὸ παιδί, ὀρθὸ κι ἀκουμπιστὸ στὸν τοῖχο. Τὸν παράστεκαν οἱ σύντροφοι κι ἄλλοι πεντ' ἐξη.

– Δὲν εἶναι τίποτε, μάνε! παραπάτησα, κ' ἔπεσα καὶ χτύπησα λιγάκι στὸ γόνατο. Πάμε στὸ σπῖτι νὰ βάλω ἀπάνο τίποτε.

Μιά μεγάλη πέτρα ξεπλάκωσε τὰ στήθη τῆς φτωχῆς. Ἔβανε μὲ τὸ νοῦ τῆς χειρότερα, καὶ σὰν τὸν εἶδε μπροστὰ τῆς ἔτσι ὀρθὸ στὸ μισοσβησμένο φῶς τοῦ φεγγαρίου, ξανάσανεν.

– Ὁ Χριστός! Ὁ Χριστός! Κακὴ ὥρα, παιδί μου!

Καὶ δὲν ἤξερε πῶς ὁ Μῆτρος δὲ μπορούσε νὰ κρατηθεῖ στὰ πόδια του, καὶ πῶς ὁ ἴδιος εἶχε πει στὰ παιδιά:

– Βάλτε με ν' ἀκουμπήσω στὸν τοῖχο, γιὰ νὰ μὴ μὲ ἰδεῖ ἄξαφνα ἡ μάνα μου καὶ φοβηθεῖ.

Κ' ἐκεῖ πού τόλεγε αὐτό, μέσα στὸ νοῦ του εἶπε καὶ κάτι ἄλλο, πού δὲ βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του: «Πῶς θὰ μὲ ἰδεῖ ἡ Φροσύνη!»

Ἡ Φροσύνη ἦταν ἡ ἄρραβωνιαστικιά του.

Κρατώντας καὶ ξεσέρνοντας κι ἀνασηκώνοντας, τὸν πήγανε στὸ σπῖτι. Ἐκείνη τῇ χρονίᾳ ἡ χήρα ἡ Δήμαινα, ὁ Μάρκος ὁ Κανίνιας, ὁ Γιαννάκος ὁ Ταρνάνας καὶ ἡ Ταρία Ταρέλα δὲ χάρηκαν ἐπιτάφιο. Ξημερώθηκαν στὸ κρεββάτι τοῦ Μῆτρος. Δὲν ἔκλεισε μάτι, πονοῦσε, μούγγριζε σὰν ταῦρος. Τὸ πόδι του ἐπρήζονταν, ἐπρήζονταν, γίνηκε μιὰ κολόνα!

Ἐφεραν τὸν καλύτερο γιὰτρὸ τοῦ Θαλασσοχωριοῦ. Σπουδασμένος γιὰτρός, μὲ τ' ὄνομα. Πολλοὺς εἶχε γλυτώσει ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Χάρου. Ἀλήθεια πῶς οἱ Θαλασσοχωρίτες τὸν ἔπαιρναν πάντα τὴν τελευταία στιγμῇ, ἀφοῦ ἀπελπίζονταν ἀπ' τοὺς κομπογιαννίτες κι ἀπ' τὶς γιάτρισσες. Γι' αὐτὸ κ' ἐκεῖνος δείχνονταν ὅλο θυρωμένος: ὄχι γιὰτὶ ἔχανε τίποτε πού δὲν τὸν γύρευαν πρωτύτερα, καθὼς ἔλεγε, ἀλλὰ γιὰτὶ κινδύνευαν χάρισμα τῇ ζωῇ τους οἱ κουτεντέδες, πού πίστευαν τοὺς τσαρλατάνους. Ἐκάνεν ὅμως κ' ἔτσι τῇ δουλειᾷ του, κι ἀφοῦ τὸν γλύτωνε τὸν ἄρρωστο, ξεθύμαινε στὸ βρισίδι, τὸν πλήρωνες δὲν τὸν πλήρωνες. Τὸν φοβήθηκαν οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ἔπαιρνε τὸν ἄερα: στὰ στερνὰ τὸν συνήθισαν, καὶ δὲν μπορούσαν νὰ κάμουν χωρίς αὐτόν. Ἐδεῖχνε πιότερο σὰν καπετάνιος, παρὰ σὰ ντοτόρος.

Αὐτὴ τῇ φορᾷ, ὁ Μάρκος ὁ Κανίνιας, ὁ Γιαννάκος ὁ Ταρνάνας καὶ ἡ Ταρία Ταρέλα φέρθηκαν φιλότιμα καὶ φρόνιμα: στοῦ γιὰτροῦ ἔτρεξαν ἀμέσως, καὶ δὲν ἄκουσαν τὴν Δήμαινα πού γύρευε νὰ πάρουν τὴν κοκὸνα Μαριγῇ, τὴν πολίτισσα, πού ξόρκιζε τὸ μάτιασμα, πρόφτανε τῇ βεντερούγα, ἴσαζε τὰ βγαλμένα κόκκαλα, κ' ἦταν καλὴ γιὰ κάθετι.

Τὸ εἶδεν ὁ γιὰτρός τὸ πόδι. Μορέ, τί διαβωμένο χτύπημα ἀπάνω στὴν κούπα, μὲς στὴ θηλιά τοῦ ποδαριού! Τὸ κοίταξε καλὰ, κι ἄμέσως τὸ ἔδεσε σφιχτὰ μέσα στὰ καλάμια, τὸ καλάμωσε, καθὼς λέν, καὶ τοῦ λείει:

– Μὴν τὸ κουνήσεις: τὸ πόδι σου θὰ γίνει καλὰ, μὰ χρειάζεταιαι κάμποσον καιρὸ καὶ πολλὴν ὑπομονή. Μὲ τὸν καιρὸ θὰ στρίψει τὸ νεῦρο καὶ θὰ γίνει καλὰ τὸ πόδι σου. Μόνον – τὸ καλὸ πού σου θέλω – μὴν τὸ περᾶξεις.

Κ' ἔλεγε καὶ ξανάλεγε: «Μὴν τὸ περᾶξεις!» Γνώριζε τὶ κεφάλια ἀγύριστα εἶναι οἱ Θαλασσοχωρίτες.

Κι ὅσο τοὺς ἀπέλπιζαν κ' οἱ μάντισσες, τόσο στὰ μαντολόγια ἔρχιναν τὶς ἐλπίδες τους. Κ' ἡ Δήμαινα μὲ τ' ὀδερφία τῆς, τὸ γυρολόγο καὶ τὸ σιδερά, πήραν στερνὴ μεγάλη ἀπόφαση. Στὸν Ἐπαχτο ζούσεν ἕνας μάντης. Διάβαζε τὴ σολομωνική: δὲν ἦταν πᾶψε γέλασε: μέσα σ' αὐτὴ μάθαινε πῶς γιὰτρεῦεται κ' ἡ πιὸ κακὴ ἀρρώστια. Ξόρκιζε τὰ δαιμόνια, μέσα σὲ ἀσκιά τὰ κλειούσε καὶ μέσα σὲ ἀγγιὰ τὰ φυλάκωνε, γιὰτ' εἶχε τὴ σφραγίδα τοῦ Σολομώντα καὶ μ' αὐτὴ τὰ σφραγίζε. Γνώριζε πού φύτρωνε τὸ τετράφυλλο τριφύλλι καὶ μ' ἐκεῖνο ἔκανε ὑποταχτικούς του τὰ ζωτικά. Κ' ἐστειλανε στὴν Ἐπαχτο τὴν Ταρία Ταρέλα μὲ χρήματα, μὲ κατὶ μακριὰ γένια ὀλόμαυρα: μιλοῦσε σιγαλὰ καὶ ποτὲ του δὲ γελοῦσε. Τοῦ ἔβαλε στὸ χέρι ἡ Ταρία Ταρέλα ἕνα δεκάρικο καὶ τοῦ λέει:

Καὶ μ' ἕνα ψαροκάικο κίνησεν ἡ Ταρία Ταρέλα, ἴσα κατὰ τὴν Ἐπαχτο. Κ' ἔφτασεν ἀποβραδὶς, καὶ δίχως νὰ ξανασάψει, νὰ ξεκουραστεῖ, δίχως νὰ πει κανενὸς τίποτε, ρωτώντας καὶ γυρεύοντας, τὸν ἤρε τὸ μάντη τὸ ἴδιο βράδι. Κι ὁ μάντης ἦταν ἕνας παλιοντυμένος, κιτρινάρης, μὲ κατὶ μακριὰ γένια ὀλόμαυρα: μιλοῦσε σιγαλὰ καὶ ποτὲ του δὲ γελοῦσε. Τοῦ ἔβαλε στὸ χέρι ἡ Ταρία Ταρέλα ἕνα δεκάρικο καὶ τοῦ λέει:

– Νὰ κοιτάξεις ἕναν πού δὲ μπορεῖ, καὶ νὰ τὸν κάμεις καλὰ.

Κι ὁ μάντης ζήτησε κι αὐτὸς σημάδι, τρίχες ἀπὸ τὰ μαλλιά τοῦ Μῆτρος, κι ἀποκρίθηκεν εὐτὺς:

– Αὐριο τὸ πρωῒ, στίς τέσσερις, μὲ τὸ σαλέπι, νὰ βρεθεῖς ἐδῶ.

Καὶ τὸ πρωῒ, στίς τέσσερις, μὲ τὸ σαλέπι, ὁ μάντης ἔλεγε στὸ σύντροφο τοῦ Μῆτρος:

– Μῆτρος τονε λέν τὸ βαρεμένο, στὸ Θαλασσοχώρι κάθεταί, τὸ σπῖτι του εἶναι ἀντίκρι ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ: χήρα ἡ μάνα του, Δήμαινα τὴν κρᾶζουν...

Καὶ τάχασεν ἡ Ταρία Ταρέλα, κι ἀνατρίχιασε: δὲν τοῦ εἶχε εἶπει τίποτε, μῆτε καὶ μὲ κανέναν ἄλλο εἶχε μιλήσει ἐκεῖ στὸν Ἐπαχτο. Καὶ νὰ τώρα πού τάξερεν ὅλα ὁ μάντης! Κ' ἔκαμε τὸ σταυρὸ του.

Καὶ γλήγορα-γλήγορα ὁ μάντης τοῦ εἶπε τότε:

– Νὰ μαυροφορέστ' ἀπὸ τώρα! Τὸν ἀδυνάτων ἀδύνατον νὰ ἰδεῖ προκοπή. Ὅλα τὰ μάζωξα κι ὅλες τὶς πρόσταξα. Κι ἀπὸ παντοῦ ἀγροῖκαγα: «Ὁ τι μέλλει δὲν ξεμέλλει, κι ὅτι γράφει δὲν ξεγράφει. Τάχ' ἡ Μοῖρα στὸ χαρτί, πελέκι δὲν τὰ κόβει!» Τὸν ἔφαγαν τὰ μάγια τῆς ἀγάπης: κακὰ στοιχιά τονε χτύπησαν. Σύντεκεν, πᾶρ' τὸ ἀπόφαση.

Πέρασε κι ὁ χειμῶνας. Ἐλιώσαν τὰ χιόνια τοῦ Ζυγοῦ, μόνον ἡ κορφὴ τοῦ πρόβαλεν ἀκόμα τυλιγμένη σὰ μέσα σὲ φιλό κατὰλευκο γιασμάκι. Στὸ μισόκαμπο λουλούδιζαν οἱ μυγδαλιές καὶ στὰ σπιτάκια τοῦ Θαλασσοχωριοῦ, μὲς ἀπὸ κάθε χαγιάτι καὶ κάθε λιακωτό, μέσα σὲ λογις-λογῆς γαστρούλες καὶ κασσελάκια, πρασίνιζεν ὁ βασιλικός, τὸ δυόσμο, τὸ δεντρολίβανο, κι ἀνθίζαν τὰ ρόδα, τὰ γαρύφαλλα, τὰ μανουσάκια καὶ οἱ βιολέττες. Καὶ τὸ πιὸ φτωχόσπιτο τοῦ ἔβλεπες πλούσιο σὲ μυριστικά, καὶ τὰ κορίτσια τοῦ Θαλασσοχωριοῦ, μὲ τὶς θρεμένες πλεξίδες καὶ τὰ βεργολυγερά κορμάκια τους, τὸ εἶχαν ξεχωριστὴ δουλειὰ τὴν Ἀνοιξὴ νὰ τὰ ποτίζουν καὶ νὰ τὰ ξεδιαλέγουν τὰ λουλούδια τους. Κ' ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὰ χαγιάτια κι ἀπὸ τὰ λιακωτά, σὲ πόρτες καὶ σὲ παράθυρα κι ἀνάμεσα στίς γάστρες ἔχτιζαν καὶ τὰ χελιδόνια τὶς φωλιές: τὶ εὐκόλα πού εὗρισκαν τόπο γιὰ νὰ χτίσουν τὶς φωλιές τους ἐκεῖπέρα: ὅσο φτωχότερα ἦταν χτισμένο τὸ σπῖτι, τόσο πλουσιότερα, τόσο ἀφοβότερα ζούσαν τὰ χελιδόνια τὰ καημένα: καὶ θαρρεῖς τὸ γνῶριζαν κι αὐτά.

Στὸ σπιτικὸ τοῦ Μῆτρος τοῦ Ρουμελιώτη κανένα λουλούδι δὲν εἶχε ἀνοίξει: δυὸ-τρεις γαστρούλες ἐστέκονταν ἀπάνω στὸ μπαλκόνι γυμνές, σὰ νὰ διάβηκε ἀπάνω τους ἀράπικο ποδάρι. Στὸ μυαλὸ τῆς Δήμαινας φροντίδες γιὰ λουλούδια δὲν χωροῦσαν. Τὸν περασμένο χειμῶνα ἐφίξε τ' ἀνεμόβροχο τὶς γάστρες μὲ τὶς τάβλες πού τὶς κρατοῦσαν καὶ στόλιζαν τὴν μπροστινὴ τῇ ὄψι τοῦ σπιτιοῦ ἀπ' ἀκρὴ σ' ἀκρὴ, καὶ μαζί μ' αὐτά καὶ τὶς φωλιές πού καρτερούσαν.

τά χελιδόνια. Κανείς δε συλλογίστηκε να τις ξαναστυλώσει. Και σαν ήρθεν η Άνοιξη και γύρισαν και τα πουλιά της, δε σταθήκανε στο σπίτι κ' έφυγαν το χαλασμό, ανήσυχα χτυπώντας τα φτερά.

Πέρασαν οι αποκριές, κ' η Μεγάλη Σαρακοστή, με το καλό, ήτανε στα τελευταία. Κ' η Έβδομάδα των Παθών ξαναγύρισεν. Ο Άπριλης, νιόφερτος, ξανάνιωσε τη ζωή και νέα δύναμη σκορπούσε για της ζωής τόν αγώνα· νέες χαρές ένωθεν η ψυχή, νέες φροντίδες ξεφυτρώνανε στο νού· σαν τ' άνθη ξάνοιγαν οι αγάπες, οι εκκλησιές ανοιχτές μωσχοβολούσαν από λιβάνι, κ' οι καρδιές, ανοιχτότερες, μωσχοβολούσαν από ελπίδες. Τέτια εποχή γλυκαίνεται κι ο βασανισμένος· κι ο απελπισμένος παίρνει όρμη· κι αυτός που είν' έτοιμος να ξεψυχήσει, την άγκαλιάζει σφιχτότερα τη ζωή, κοιτάει να την πουλήσει όσο μπορεί ακριβότερα.

Ο Μήτρος δεν είχαν πλέον γλυτωμό. Μετρημένες ήταν οι μέρες του. Πάνε κ' οι γιατροί με τα γιατρικά, πάνε κ' οι μάγισσες με τα μαντολόγια. Γαγγραίνισσε το πόδι. Το φαρμάκι ανέβαινε όλοένα κι απλωνότανε στο αίμα. Κ' έκείνος άμιλητος, άσειστος, μόνο τα μάτια του μιλούσαν, γοργόκινητα, γαλιστερά, λες και περίμενε το Χάρο για να λογαριαστούν. Η δόλια ή Δήμαινα είχε καταντήσει άγνωριστη από την άγρύπνια κι από τη λύπη – σωστό σαράβαλο. Ο Μάρκος ό Κανίνιας, ό Γιαννάκος ό Ταρνάνας κ' η Ταρία Ταρέλα, ούτε μιλούσαν ούτε το κουνούσαν άπ' το πλευρό του. Τη Μεγάλη Πέμπτη έφεραν τόν παπα-Θύμιο και τόν μετάλαβε. Η Μεγάλη Παρασκευή ξημέρωσεν όχι σαν τις άλλες χρονιές με μαύρον ουράνιο· ξημέρωσε καταγάλανη κι ολόξανθη. Με τήν πρώτη άχτίνα του φωτός που γλύστρησεν από τη χαραμάδα στο στρώμα του Μήτρου, ό Μήτρος έσπαρτάρησε κ' έβγαλε φωνή τρανή κ' έκραξε:

– Μάνα, ήλιο θέλω, άέρα θέλω· άνοιξε το παράθυρο!

Κι άνοιγει το παράθυρο κι ό ήλιος πλημμυρίζει το σκοτεινισμένο, το έρμο σπίτι. Σαν πανηγύρι χύνεται το φώς του σε πάτωμα, σε τοίχους, και σε κάθε τι. Τόν περιχύνει τόν άρωστο, και θάλεγε πώς ήταν ό ήλιος ό μόνος γιατρός κι ό μόνος μάγος. Τα μακριά κι άχτένιστα μαλλιά του τ' άναταράζει το πρωινό τ' άγέρι, που με βία χύθηκε άπ' τ' άνοιχτό παράθυρο. Κι άπ' τ' άνοιχτό παράθυρο τα μάτια του τραβάνε ίσα, ολόισα, κι άνταμώνονται με τόν ήμερο γιαλό του Θαλασσοχωριού· τόν ίδιο το γιαλό που άλλάζει χίλια χρώματα σα χίλια όνειρα σε κάθε χρυσοφίλημα του ήλιου άπ' το πρωί ως το βράδι. Μόνο πώς ό Αύγουστος δε μπορούσε τότε να του δώσει τη μυστική έμορφία που σήμερα του δίνει ό Άπριλης, πλασμένη άπ' όλες τις πνοές κι άπ' όλες τις λαχτάρες της ζωής. Και σε μιάν άκρη του μώλου, τα μάτια του ξανοίγουν ένα καϊκάκι, το ίδιο το καϊκάκι του, ξαρματωμένο εκεί, παραριμένο. Και σα να φώτισεν ό ήλιος το λογισμό του πιό βαθιά κι από το σπίτι του, κατάλαβε κι αυτός πώς ήρθεν η στερνή του ώρα, πώς ό Χάρος πλάκωσε, και ήρθε έπρεπε να παραδοθεί σαν άξιο παλικάρι, μα τόν κυρ-Ήλιο που του φώτιζε τόν ύστερνό του δρόμο! Κι ό μάγος ό ήλιος το έμάγεψε· τόν έμέθυσε μ' ένα παράξενο κι άπάντεχο κρασί, καμωμένο από ζωή κι από θάνατο.

– Ένα καθρέφτη, μάνα, ένα καθρέφτη!

Του ξάναψεν έξαφνα η έννοια του στολιδιού· ήθελε να συγυρίσει τη λεβεντιά του για το ταξίδι του κάτω κόσμου. Του φαίνονταν πώς έτοιμάζονταν να πάει στο πανηγύρι του Άη-Λιά, στα πλάγια του Ζυγού. Κ' η μάνα, που άλάλιασεν άπ' τη συμφορά, που άγρικούσε και δεν ένωθε, που ένωθε χωρίς να συλλογίζεται, του φέρνει τόν καθρέφτη.

Έπήρε τόν καθρέφτη, κι άρχισε να κοιτάζεται μέσα σ' αυτόν· όχι να κοιτάζεται, μα να κοιτάει μέσα σ' αυτόν χίλιες ένθύμησης, χίλιες εικόνες από τα μικρά του χρόνια ως τα τωρινά· εικόνες κ' ένθύμησης, θαφτές μέσα στο νού του, που ξεθάφτονταν για ύστερνή φορά κι άνασταίνονταν και σαν πουλάκια γοργόφτερα τις έβλεπε με τα σβησμένα μάτια του να σπαρταρούνε μέσα στο γιαλί. Κ' έλεγε πώς ήταν ό καθρέφτης ώσαν έκείνον το μαγικό, τόν περιφημο, που μέσα του ξάνοιγες όλα τα μακρινά τα περασμένα και όλα τα μακρινά τα μελλόμενα.

Κ' ύστερα μεμιάς, δεν άντίκρυσε άλλο τίποτε μέσα στον καθρέφτη, παρα το κατάχλομο πρόσωπό του και το σωμένο του κορμί. Και πάλι άκούστηκε να λέει μ' έκείνον τόν αλάλητο καημό της λεβεντιάς: «Άχ! ώραία νιάτα που θα φάει η γής!»

Και καθώς είπεν «ώραία νιάτα», έτσι τον πήρε για στερνή φορά κ' η φροντίδα της νιότης, του στολισμού και της έμορφιάς, η φροντίδα που δεν τ' άφήνει τα παλικάρια και μέσα στην άγκαλιά του Χάρου. Κ' άρχισε να τα χτενίζει, να τα χτενίζει τα σγουρά μαλλιά, τα φουντωμένα κι ολόμακρα, που είχαν ρουφήξει, θαρρούσες, όλη τη φρεσκάδα και τη δύναμη του κορμιού, γι' αυτό φούντωσαν έτσι και μάκρυναν. Κ' έστριβε το μουστάκι του, σα να ήταν έτοιμος για δεύτερ' άρραβωννίσια. Κι όταν άπόκαμε πιά, σα να του φώτισεν άξαφνα φώς το νού του, έτσι καθώς ήταν άκουμπιστός, είπε στη μάνα του:

– Τώρα, δυστυχισμένη μάνα, τόσο καιρό έκανα κουράγιο· έλεγα πώς δε θα πεθάνω... Μιά χάρη τώρα σου ζητάω. Κλάψε με να σ' άκούσω!

– Μπά! παιδί μου, τι λόγια είν' αυτά; Να σε κλάψω; Ίσαμ' αυτού ήρθες; τραυλίζει αλαλιασμένη η μάνα.

– Άχ! και πάλι άχ! Κλάψε, μάνα, κλάψε! Τα νιάτα χύμα γίνονται κ' η λεβεντιά χορτάρι, και το σαϊνικο κορμί χύμα και το πατούνε! Όπου πας και σταθείς μάνα, να το λές!

Σύπασε λιγάκι, κ' έξαφν' άνατινάχτηκε απελπισμένα και φώναξε.

– Δε θέλω να πεθάνω μοναχικά· κόσμο θέλω! Άνοιξε, μάνα, τήν πόρτα, να μπει κόσμος μέσα!

Θα κόντευε το μεσημέρι. Γύριζαν οι Θαλασσοχωρίτες άπ' την εκκλησιάν. Άντρες, γυναίκες παιδιά, κρατούσαν άνθη στο χέρι – τ' άνθη του έπιπαιφιου. Όταν, άξαφνα, φτάνει στ' άφτιά τών ανθρώπων, όλων έκείνων που έβγαναν άπ' τόν Άη-Νικόλα κι όλων έκείνων που περνούσαν από κεί – κ' ήταν άδιάκοπο το διάβα κατά τήν ώρα εκείνη – φτάνει ένας ήχος άργος, βραχνός, λυπητερός· λυπητερός, που σήκωνε τις τρίχες και σε σπάραζεν, ήχος βυγαλμένος σαν από ζωντόβολο, σαν από άνθρωπον· ήχος που κατέβαινε και ύψωνονταν, κ' επνίγονταν, και χύνονταν, και δέρονταν· ήχος που ήταν και μίλημα, και ούρλιασμα, και θρήνος, και παράπονο, και κλάψιμο, και γέλιο, και βρισιά, και τραγούδι· τραγούδι τρομασμένης, ξετρελαμένης, απελπισμένης ψυχής. Κ' οι διαβάτες άκούγαν, στέκονταν, άνατρίχιαζαν, άφτιάζονταν, ένωσαν, κουνούσαν τα κεφάλια κ' έλεγαν ό ένας του άλλου:

– Μοιρολόι! Ποιός να πεθανε;

Κάποιος έδειξε τότε το σπίτι της Δήμαινας, κ' έκραξε:

– Δεν το ξέρετε; Άπό το σπίτι της Δήμαινας βγαίνει το μοιρολόι. Πέθανε ό Αφεντομήτρος!

Πέθανε ό Μήτρος! Ο Μήτρος ό λεβέντης που βασανίζονταν ένα χρόνο στο στρώμα!.. Ο Μήτρος ό χτυπημένος, ό ζηλοφτονεμένος, ό μαγεμένος, ό άδικοσκοτωμένος!..

Σα χαλάζι έπεσε το μαντάτο στο Θαλασσοχώρι. Κι όσοι τ' άκούγαν, άναστέναν, έσμιγαν με βία τις άπαλάμες, κ' οι γυναίκες τραβούσαν τα μάγουλα, σα να μη το περίμεναν άπό τόσους μήνες. Δεν μπορούσαν να το χυνέψουν. Όταν πεθάνει παλικάρι σαν το Μήτρο, πεθαίνει ολόκληρη ζωή, σβίεται ό ήλιος!

Και τότε στάθηκεν ένα πράμα, που δε θυμούνται οι γεροντότεροι να ξαναστάθηκε κι άλλη φορά στο Θαλασσοχώρι. Καθένας που άκουγε το νέο, το έλεγε του άλλου και άμέσως, όπως ήταν κι όπου βρίσκονταν, τραβούσε γοργά κατά το σπίτι του Μήτρου. Που μαζεύτεκνεν όλος έκείνος ό κόσμος; Γυναίκες όμορφουσυγυρισμένες, με τα μαύρα φακίδια· γυναίκες άνάλλαγες, όπως βρίσκόντανε στα σπίτια τους· κάθε λογής άντρες, νοικοκυραίοι, δουλευταδες της θάλασσας και της στεριάς· παιδιά που τα κρατούσαν άπ' το χέρι και παιδάκια στο βυζί της μάνας· όλοι από την εκκλησιάν τραβούσαν ίσια εκεί. Έλεγε πώς μέσα στο σπίτι έκείνο γίνονταν τα Πάθη του Χριστού, κ' έχει στηθεί ένας άλλος έπιτάφιος. Και πολλοί κρατούσαν άκόμα στα χέρια τους άνθη, άνθη από τόν έπιτάφιο, κ' έλεγε πώς πήγαιναν να τα ρίξουν άπάνω στο στρώμα του πεθαμένου, μ' αυτά να του εύδιάσουν τόν τελευταίο ύπνο, να τόν αγιάσουν το νεκρό.

Το σπίτι επρόβαλλε μ' άνοιχτά παραθύρια, με πόρτα ολάνοιχτη. Τόλουζεν ό ήλιος του μεσημεριού. Να μην ήξερε κανείς τίποτε, να μη γρικούσε τόν ήχο, θα στοχάζονταν όχι πώς διάβαιναν ό Χάρος από κεί, μα πώς είχε στηθεί μεγάλο πανηγύρι. Κανείς δεν τόν κρατούσε τόν κόσμο έκείνον! Όσοι έτρεξαν πρώτοι, δρασκελήσαν τόν κατάκρλι, άνέβηκαν, τράβηξαν ίσα μέσα, σκορπίσανε σ' όλα του σπιτιού τα χωρίσματα. Οι άλλοι καρτερούσαν άπ' έξω. Κι όλο έρχονταν.

Κι όλο κατέβαιναν, κι όλο άραζαν άνθρωποι μπροστά στο σπίτι. Κ' έξαφνα πάλι, όσοι πρόφτασαν και πρωτανεβήκανε στο σπίτι, προβάλλανε στα παράθυρα, κατέβηκαν πάλι λαχανιασμένοι, άποσωμένοι, κίτρινοι, και έφεραν νέο μαντάτο:

— Δεν πέθανεν ακόμα, δεν πέθανε. Ψυχομαχάει κ' έβαλε να τον μοιρολογήσουν ζωντανό! Μορέ, άκούς; Δεν ξαναστάθηκε τέτοιο πράμα!

Κι αλήθεια ήταν' όσοι μπαίνανε μέσα στο σπίτι, μαρμάρωναν. Έκει που περίμεναν να τον ιδούν πεθαμένο και να τον νεκροφιλήσουν, τον αντίκρυζαν ανακαθισμένο στο στρώμ' άπάνου, μ' όργισμένη όψη, με γουρλωμένα μάτια, με τεντωμένα άφτιά, σαν άτι άνυπόμονο να τρέξει στον κάμπο, σαν παλικάρι που καρτερούσε να του φορέσουν τ' άρματα για να χυθεί. Και σε μιá γωνιά μαζωχτή ή γριό-Δήμainer, και ασάλευτη, με λείψανο κορμιού μονάχα, με δίχως ψυχή, με δίχως δάκρια: όλη της ή ζωή είχε γίνει φωνή: μα όχι φωνή γυναίκας — ή φωνή της ίδιας της άπελπισιάς. Και τραγουδούσε σ' ένα σκοτό δικό της, που δεν ξανακούστηκε, κ' έλεγε:

*Όμορφονιός ψυχομαχάει, όμορφονιός πεθαίνει,
ανάψτε πράσινα κεριά και κίτρινες λαμπάδες,
να φέξουνε τ' όμορφονιού να κατεβεί στον Άδη.
Σκαλι σκαλι κατέβαινε, σκαλι σκαλι ανεβαίνει...*

Η Βασίλw ή συμπεθέρα της, που δε μπορούσε να βαστάξει, κάτι θέλησε να της ειπεί:

— Καθμένη Δήμainer: δεν ξαναστάθηκε τέτοιο στην οίκου-μένη! Τό παιδί σου να ζει και να τό μοιρολογάς!

Άλλ' άντί ν' άποκριθεί ή μάνα, τό παιδί άποκρίθηκε:

— Πήγαινε στη δουλειά σου: τώρα θέλω να με κλάψει!

Και γυρίζοντας προς τη μικροπαντρεμένη, τη Λόλω, την ξαδερφούλα του, που έστεκε γονατιστή κ' έκρυβε τὰ σιγαλά της δάκρια μέσα στο μαντίλι της, την άγριοκοίταξε και της λέει:

— Μορή Λόλω, γιατί δεν κλαίς και σύ;

Κι ακολουθούσε τό μοιρολόγι:

*.. κ' ήυρεν τον ένας σκύληκας, μα και τον έρωτάει:
Που πάς, άσήμι, να χαθείς, μάλαμα, να θολέψεις;
Που πάς, άργυροκούδουνο, να χάσεις τη λαλιά σου;*

Κι από τὰ χείλη της μάνας τό μοιρολόγι ξεφύτρωσε στα χείλη των γυναικών των άλλων, καθώς τὰ δάκρια φέρνουν δάκρια και τὰ γέλια γέλια, καθώς τό κερι ανάφτει από άλλο

κερί, καθώς άπλώνονταν καποτε κ' ή πλημμύρα του γιαλού και σκέπαζε τό Θαλασσοχωρι. Και μέσα στις γυναίκες που μοιρολογούσαν, άλλες γυναίκες πρόβαλλαν μ' άνθοστεφανα και με χλωρά μπουκέτα, κι άλλες παραπέρα, στ' άλλα χωρίσματα, κασσέλες άνοιγαν κ' έτοιμάζανε ρούχα για τό νεκρό που άκόμ' ανάσαινε, κι όλοένα κόσμος, κόσμος άτέλειωτος, ανέβαινε και κατέβαινε. Και μέσα στον κόσμο ό Γιαννάκος ό Ταρνάνας, ό Μάρκος ό Κανίνιας κ' ή Ταρία Τάρελα, άποσωμένοι από τις άγρύπνιες, κι από τον πόνο συντριμμένοι, είχαν στυλώσει τὰ μάτια σαν τυφλοί και τίποτε λες δεν έβλεπαν, τίποτε δεν έλεγαν. Άντίκρι από τό σπίτι, ό μαραγκός κάρφωνε με δακρυσμένα μάτια τὰ ξύλα της κάσας, κι άπάνω, ή Βασίλw με τη Γυρτογιάνναινα, ξεδίπλωναν τό σάβανο: σ' ένα τραπέζι έστεκεν ή κεντιστή κι όλόχρυση σκούφια, στερνό χάρισμα της άρραβωνιαστικιάς στον άκληρο που της έφυγε για πάντα: μ' εκείνη θά τονε στολιζανε στο νεκροκρέββατο.

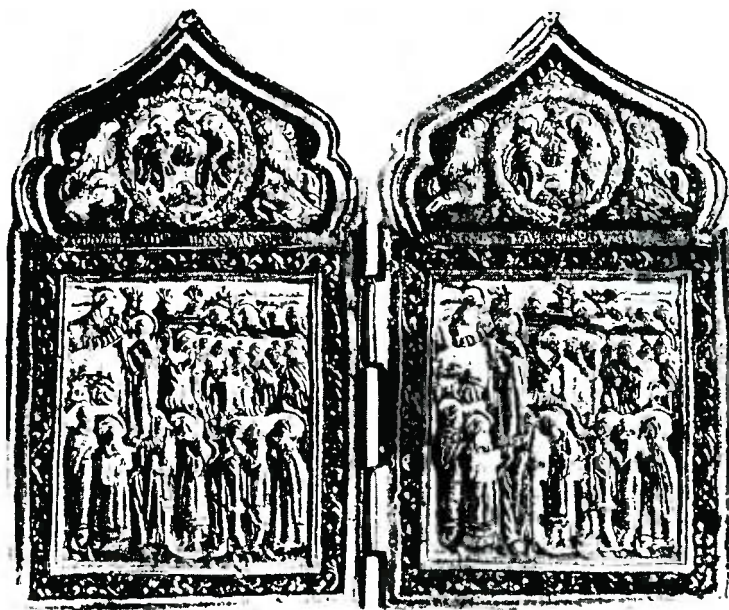
Από τό μεσημέρι κ' έκειθε άρχισεν ό χαροπόλεμος. Τό ψυχομαχητό κράτησεν όλο τό δειλινό. Και τό παλικάρι βογούσε βαθιά κι άναταράζονταν, σα χώρα που κάθε λίγο και λιγάκι την άνατίναζεν από της γής τὰ έγκατα σεισμός δαιμονισμένος. Και μέσα στο ψυχομαχητό, στερνά ξεπιπίσματα του καντιλιού της ζωής, τέτλια λόγια ξεπετιόνταν άνάρια-άνάρια:

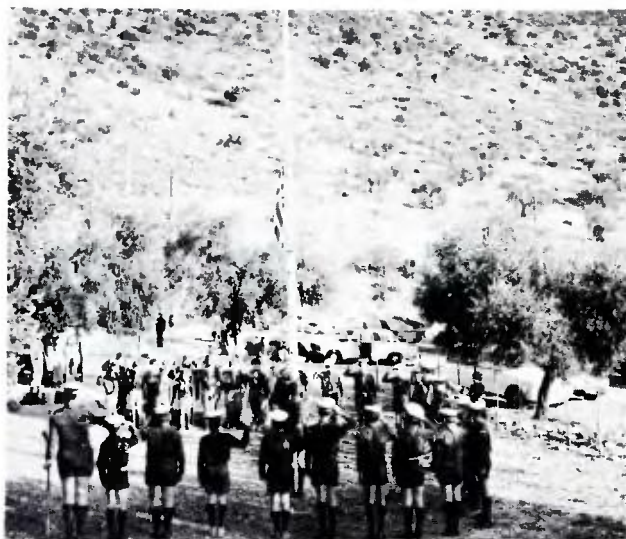
— Άχ! μορέ τί έπαθα!.. Φουστανέλλα φορείς... Σιγά σιγά... μην πατήσεις τὰ πόδια μου... Μπά! μπά! τί κόσμος είναι τούτος;.. Όρίστε! όρίστε!.. Μάνα... Μην πατήσεις παραπάνω!.. Τόπο! τόπο! Άέρα θέλω!.. Γλυκιά ζωή... Μή μου κρύβεις τον ήλιο... Παραδόθηκα!

Και με τό «παραδόθηκα», παράδωσε στο Χάρο τη ζωή. Ξεψύχησε μπροστά στα μάτια του κόσμου, μέσα στού Θαλασσοχωριού την άγκαλιά, σα λεύκα που τη ρίχνει ό ξυλοκόπος ύστερ' από βαρύν άγώνα, στ' άνοιχτά, μπροστά στην όψη όλόκληρου του λόγγου του άνήμπουρου. Την ίδιαν ώρα, ό ανθρώπινος εκείνος λόγγος, που άπλώνονταν από τό στρώμα του νεκρού ίσια στον δρόμον έξω, σκόρπισε μιá βοή, που την είχε γεννήσει βαρύς καημός κι άλαφρό ξανάσασμα:

«— Κρίμα στο παλικάρι που πάει άδικα! Δόξα σοι Κύριε, που τον άνάπαφες!»

Την ίδια εκείνην ώρα, πέρα στης θάλασσας την άκρη, ξανοίγονταν από τό σπίτι του νεκρού κι ό ήλιος που βασιλευεν όλοπύρινος. Τό ήμερο άκρογιαλί δεν τό σούφρωνε πνοή. Τι γλύκα που είχαν ή φύση. Στεριά και πέλαγο ήούχαζαν, να μη ταραξουν τον ύπνο τον πρόσκαιρο του παντοτεινού θεού, τον ύπνο τον αιώνιο του πρόσκαιρου τ' ανθρώπου.

Στις 18 Ιανουαρίου οί Ναυτοπρόσκοποι τών Ἀσπρων Σπιτιῶν ἔκοψαν τήν πίτα τους στή πλαίσια μιᾶς ὁμορφῆς γιορτῆς. Στήν πρώτη φωτογραφία, ἔπαρση τῆς σημαίας ἔξω ἀπό τήν ἐστία τους. Στή δεύτερη, ἓνα ἀπό τὰ πολλὰ παιχνίδια πού παρουσίασαν στούς πολυάριθμους προσκεκλημένους.

Le 18 janvier, les Scouts Marins d'Aspra Spitia ont coupé le gâteau des Rois au cours d'une belle manifestation. Sur la première photo, les Scouts hissent leur drapeau à l'extérieur de leur foyer. Sur la deuxième, un des multiples jeux présentés devant leurs nombreux invités.

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη ὁμάδος ἀξιωματικῶν μιᾶς μοίρας τοῦ Γαλλικοῦ Στόλου. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης τοῦς ξεναγεῖ στήν Ἡλεκτρολύση.

Instantané pris au cours de la visite d'un groupe d'officiers d'une escadre de la Marine Française. M. Constantinidis faisant la visite de l'Electrolyse.

Ὑστερα ἀπό διακοπή 8 χρόνων, ὁ γειτονικός Ὀρχομενός ὀργάνωσε ξανά μέ ἐπιτυχία τὸ ἀποκριάτικο καρναβάλι. Στή φωτογραφία, τὸ ἄρμα μέ τήν βασίλισσα τῆς ὁμορφιάς.

Après huit ans d'interruption, la ville voisine d'Orchoménos a repris sa tradition du carnaval, qui a eu beaucoup de succès. Sur notre photo, le char avec la reine de beauté.

le reportage
illustré

25η Μαρτίου 1975. Μερικά στιγμιότυπα από την παρέλαση των μαθητών, των προσκόπων, των οδηγών και ενός στρατιωτικού αγήματος της Α.Β. Αντικύρας στη λεωφόρο Νηρέως.

25 mars 1975. Quelques instantanés pris au cours du défilé des élèves, des scouts, des guides et d'une division de la Base Aérienne d'Antikyra, avenue Niréos.

Άποψη από το λιμάνι της Σητείας. Στο βάθος, δεξιά, το Κάστρο.

Vue du port de Sitia. Au fond et à droite, le Château fort.

ΚΡΗΤΗ

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ (II)

Το άρθρο αυτό είναι το πέμπτο που αφιερώνουμε στην ελληνική μεγαλόνησο, την Κρήτη. Η περιήγησή μας συνεχίζεται με το ίδιο ενδιαφέρον και οι εντυπώσεις μας είναι πάντα πολύ καλές. Κάθε τόσο ανακαλύπτουμε κάτι καινούργιο, κάτι διαφορετικό, που δικακώνει την απόφασή μας να φθάσουμε μέχρι την ανατολικώτερη άκρη του νησιού. Ύστερα θα ξαναγυρίσουμε στο Ήράκλειο ή στα Χανιά, να πάρουμε το φέρρυμπώτ για τον Πειραιά.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Χρησιμοποιούμε πάλι τον Άγιο Νικόλαο σαν αφετηρία και εξορμούμε προς τα ανατολικά. Ο δρόμος, άνετος και σε καλή κατάσταση, προχωρεί δίπλα στις δαντελωτές ακρογιαλιές. Άριστερά μας ο βαθυγλανος κόλπος του Μιραμπέλλου και δεξιά ο κάμπος της Κριτσάς με τις έλιες και τα εσπεριδοειδή.

CRETE

DEPARTEMENT DE LASSITHION (II)

Cet article est le cinquième que nous consacrons à la grande île de Crète. Nous poursuivons toujours notre voyage avec le même intérêt et nos impressions sont toujours très bonnes. Nous découvrons chaque fois, quelque chose de nouveau, quelque chose de différent qui justifie notre décision d'arriver jusqu'au point le plus à l'Est de l'île. Nous reviendrons ensuite à Héraklion ou à Chania prendre le bac pour le Pirée.

AGHIOS NICOLAOS — IERAPETRA

Nous quittons de nouveau Aghios Nicolaos pour notre voyage vers l'Est de l'île. La route est confortable, en bon état, et longe la côte dentelée. A gauche, le golfe de Mirambellos et à droite, la plaine de Kritsas avec les oliviers et les agrumes.

Στὸ 19 χιλιόμετρο τῆς διαδρομῆς μας φθάσαμε στὴ θέση Γουρνιά. Μιὰ μικρὴ κοιλάδα, ποὺ ἔξανοίγεται ἀριστερὰ πρὸς τὴ θάλασσα καὶ στὴ μέση ἑναὶ χαμηλὸς λόφος. Πάνω στὸ λόφο τὰ ἐρείπια μιᾶς μινωικῆς πόλεως. Εἶναι ἡ μοναδικὴ πόλη τῆς ἀρχαίας Κρήτης, ποὺ ἔχει ἀνασκαφῇ στὸ σύνολό της. Ἔτσι μποροῦμε νὰ δούμε τὰ μικρά της σπίτια μὲ τὶς αὐλές τους, τοὺς δρόμους της, τὴν ἀγορὰ της, ἀκόμη καὶ λείψανα ἀπὸ τὸ ἀνάκτορό της. Τὰ ἐρείπια ἀνήκουν κυρίως στὴν ὑστερομινωικὴ περίοδο, ἀλλὰ τὸ μέρος αὐτὸ εἶχε κατοικηθῇ ὅπως οἰκίστηκε ἀπὸ τὴν πρωτομινωικὴ περίοδο. Ἡ ἀνακάλυψή τῆς πόλεως ἐγένετο στὰ 1901-1904 ἀπὸ τὴν ἀμερικανίδα ἀρχαιολόγο Boyd Howes.

Συνεχίζουμε στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο καὶ σὲ λίγο βρισκόμαστε στὸ χωριὸ Παχειὰ Ἄμμος, στὸ νοτιώτερο μυχὸ τοῦ κόλπου τοῦ Μιραμπέλλου. Τὸ χωριὸ εἶναι γραφικὸ, καθαρὸ καὶ πολὺ περικυκλωμένο. Διαθέτει ἕνα φυσικὸ ὄρμος γιὰ τὸ ἀγκυροβόλημα μικρῶν πλοίων καὶ ἡ ἀμμουδιά του εἶναι πολὺ καλὴ γιὰ μπάνιο.

Στὴν ἐξοδο τοῦ χωριοῦ ὁ δρόμος διακλαδίζεται. Ὁ κεντρικὸς προχωρεῖ εὐθεία γιὰ τὴν Σητεία, ἐνῶ ἕνα παρακλάδι δεξιὰ ὁδηγεῖ στὴν Ἱεράπετρα. Στρίβουμε δεξιὰ καὶ κατευθυνόμαστε νότια. Ἀπὸ τὴν μιὰ καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου, ἀλλὰ σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση, ὑψώνονται οἱ πλαγιὲς τῶν βουνῶν, ἔτσι ποὺ μᾶς δίνουν τὴν ἐντύπωση, ὅτι προχωροῦμε μέσα σ' ἕνα φαρυγγό φαράγγι. Γενικὰ ὅμως τὸ τοπίο εἶναι ὁμαλὸ, ἡμερὸ καὶ ὁ δρόμος σὲ καλὴ κατάσταση.

Ἀφήνουμε πίσω μας τὰ χωριά Βασιλικὴ καὶ Ἐπισκοπή καὶ σταματοῦμε στὸ Κάτω Χωριό, ποὺ εἶναι χτισμένο σὲ μιὰ πλαγιὰ γεμάτη ἀμπέλια, χαρουπιές, ἀμυγδαλιές καὶ ἄλλα ὁπωροφόρα δένδρα. Τὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ σκιαζοῦν μερικὰ πλατάνια καὶ οἱ γύρω βρύσες μᾶς προσφέρουν δροσερὸ νερό. Ὄνομαστὰ εἶναι τὰ πηλὶνα σταμνιά καὶ ἄλλα εἶδη ἀγγειοπλαστικῆς, ποὺ κατασκευάζονται στὸ χωριὸ ἀπὸ εἰδικὸ κοκκινόχωμα.

Ἱεράπετρα. Ἡ μεγαλύτερη ὁμορφιά της εἶναι ὁ παραλιακὸς δρόμος μὲ τὰ ἀρμυρίκια.

Ierapetra. Sa plus grande beauté consiste en cette corniche longée par de grands tamaris.

Après 19 Km de trajet, nous arrivons au site Gournia. Un vallon s'ouvre à gauche vers la mer et au milieu se dresse une petite colline. Sur cette colline, les ruines d'une ville minoenne. C'est la seule ville de la Crète ancienne qui fut fouillée dans son ensemble. Nous pouvons voir ainsi ses petites maisons avec leurs cours, ses rues, son agora, et même les ruines de son palais. Ces ruines appartiennent surtout à la période postminoenne. Pourtant, ce lieu fut sûrement habité depuis la période préminoenne. La découverte de cette ville a eu lieu en 1901-1904 par l'archéologue Américaine Boyd Howes.

Nous continuons sur la route asphaltée et, au bout d'un moment, nous arrivons au village de Pachia Ammos, au point le plus au sud de la baie de Mirambellos. Le village est très pittoresque, propre et soigné. Il dispose d'une rade naturelle pour le mouillage de petits bateaux et d'une très belle plage.

À la sortie du village, la route bifurque. La route principale continue vers le Nord-Est sur Sitia alors qu'une bifurcation à droite mène à Ierapetra. Nous tournons à droite et nous dirigeons vers le Sud. De part et d'autre de la route, à une certaine distance, se dressent des pentes de montagnes qui vous donnent l'impression de traverser un large gouffre. En général, le paysage est calme et la route en bon état.

Nous passons par les villages Vassiliki et Episkopi et nous nous arrêtons à Kato Chorio, accroché à une pente toute couverte de vignes, de caroubiers, d'amandiers et autres arbres fruitiers. La place du village reçoit l'ombre de quelques platanes et les fontaines tout autour offrent de l'eau fraîche. Les cruches et autres objets en céramique faits sur place avec la terre rouge du village, sont très renommés.

Nous entrons dans la plaine toute verte de Ierapetra. Son climat est doux et sec, et l'ensoleillement atteint les 340 jours par an! Toutes les cultures sont prospères dans cette région: oliviers, vignes, agrumes, pommiers, poiriers, caroubiers, et même des bananiers. Toutes les primeurs de Grèce sont cultivées ici et, naturellement, pas dans des serres. Au milieu des différents arbres apparaissent de temps en temps des moulins à vent métalliques qui puisent de l'eau pour arroser cette grande plaine.

La ville d'Ierapetra est sympathique, construite au fond d'une baie qui s'ouvre vers la Mer Libyenne. Sa corniche toute ombragée par de grands tamaris est, incontestablement, ce qu'il y a de plus beau dans la ville. Tout le long, se trouvent la plupart des meilleurs établissements — cafés, pâtisseries, restaurants — qui disposent leurs chaises à l'ombre des arbres. À l'extrémité de cette corniche il y a une jetée où accostent les bateaux de pêche. Le poisson frais ne manque presque jamais ici.

Un peu plus au Sud, subsiste encore le château-fort vénitien de Ierapetra, qui est le plus ancien de Crète (depuis 1212). Entre ce château-fort et la jetée, une large plage de sable. Tout ce qu'il faut pour un bon bain!

Nous revenons vers le centre de la ville en suivant la rue principale intérieure. Les maisons sont soignées, les balcons pleins de fleurs et les jardins fleuris également. La propreté règne partout. Sur la place centrale se trouve le monument du Soldat Inconnu, oeuvre de l'artiste Crétois Kanakakis. Dans le petit Musée de la ville sont exposés plusieurs objets de l'époque minoenne et hellénistique.

Μπαίνομε στὸν καταπράσινο κάμφο τῆς Ἱεράπετρας. Τὸ κλίμα του εἶναι εὐκρατο καὶ ξηρὸ καὶ ἡ ἡλιοφάνεια φθάνει τὶς 340 μέρες τὸ χρόνο! Ὅλες οἱ καλλιέργειες εὐδοκιοῦν. Ἀπὸ τὶς ἐλιές, τὰ ἀμπέλια, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὶς μηλιές, τὶς ἀχλαδιές καὶ τὶς χαρουπιές, μέχρι τὶς μπανανιές. Ἐδῶ παράγονται καὶ τὰ πιὸ πρῶιμα κηπευτικὰ τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς θερμοκήπια φυσικά! Ἀνάμεσα στὰ διάφορα δένδρα ξεφυτρώνουν καὶ οἱ σιδερένιοι ἀνεμόμυλοι, ποὺ ἀντλοῦν τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ ὑπέδαφος καὶ ποτίζουν τὸν μεγάλο κάμφο.

Ἡ Ἱεράπετρα εἶναι μιὰ συμπαθητικὴ πόλη, χτισμένη στὸν μυχθὸ ἐνὸς κόλπου ποὺ ξανοίγεται πρὸς τὸ Λιβυκὸ πέλαγος. Ἡ μεγαλύτερη ὁμορφιά της εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ὁ μεγάλος παραλιακὸς δρόμος, ποὺ τὸν σκιάζουν σ' ὅλο τὸ μήκος του βαθυπράσινα ἀρμυρίκια. Στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ δρόμου βρίσκονται τὰ περισσότερα καὶ καλύτερα κέντρα – καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, ἐστιατόρια – ποὺ ἀπλώνουν τὶς καρέκλες τους στὴ σκιά τῶν δένδρων. Στὸ τέλος τοῦ παραλιακοῦ δρόμου ὑπάρχει μιὰ μικρὴ προβλήτα, ποὺ ἀράζουν τὰ ψαροκάικα. Τὸ φρέσκο ψάρι δὲν λείπει σχεδὸν καμμιά μέρα.

Λίγο νοτιότερα σώζεται τὸ βενετσιάνικο φρούριο τῆς Ἱεράπετρας, ποὺ εἶναι τὸ ἀρχαιότερο τῆς Κρήτης (1212). Ἀνάμεσα σ' αὐτὸ καὶ στὴν προβλήτα ἐκτείνεται μιὰ φαρδεῖα ἀμμουδιὰ μὲ ψιλὴ ἄμμο. Ὅ,τι πρέπει γιὰ ἓνα μπάνιο!

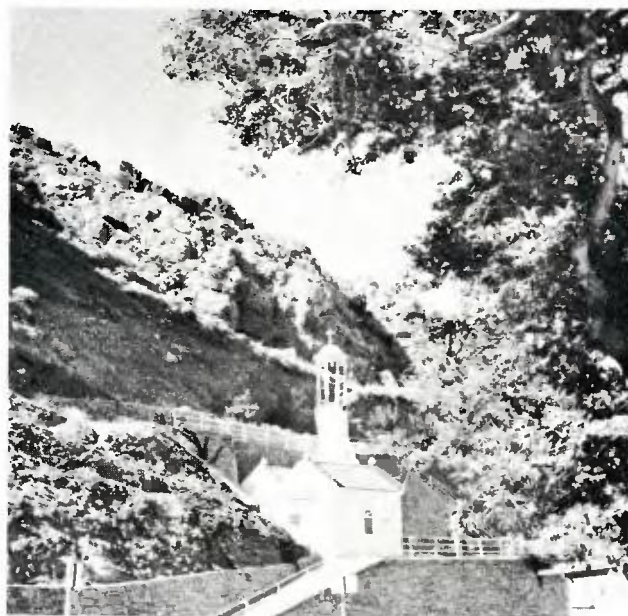
Ἐπιστρέφομε πρὸς τὸ κέντρο τῆς πόλεως ἀκολουθώντας τὸν ἐσωτερικὸ κεντρικὸ δρόμο. Τὰ σπίτια εἶναι περιποιημένα, τὰ μπαλκόνια γεμάτα γλάστρες μὲ λουλούδια καὶ οἱ κήποι καταπράσινοι. Ἡ καθαριότητα βασιλεύει παντοῦ. Στὴν κεντρικὴ πλατεῖα ὑπάρχει τὸ Ἡρώο τῶν πεσόντων, ἔργο τοῦ κρητικοῦ καλλιτέχνη Κανακάκη. Στὸ μικρὸ μουσεῖο τῆς πόλεως ἐκτίθενται διάφορα ἐνδιαφέροντα εὐρήματα τῆς μινωικῆς καὶ ἐλληνιστικῆς περιόδου.

Πρὶν ἀφήσωμε τὴν Ἱεράπετρα, δυὸ λόγια γιὰ τὴν ἱστορία της: Θεωρεῖται ἀπὸ τὶς πιθ' ἀξιόλογες πόλεις τῆς ἀρχαίας Κρήτης καὶ ἀναφέρεται σὰν Ἱεράπυτνα, Κύρβα καὶ Κάμιρος. Τὸν 3ο π.Χ. αἰῶνα ἀπέκτησε μεγάλη δύναμη καὶ ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπισημότερες πόλεις τοῦ νησιοῦ. Μὲ τὴν κατάληψη τῆς Ἱεράπετρας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους τὸ 68-67 π.Χ. ὁλοκληρώθηκε ἡ ρωμαϊκὴ κυριαρχία πάνω στὴν Κρήτη. Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ἡ πόλη συνέχισε νὰ βρίσκεται σὲ ἀκμή, κατὰ τὴν βυζαντινὴ δὲ περίοδο ἦταν ἔδρα Ἐπισκοπῆς.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΩ ΖΑΚΡΟΣ

Καὶ τώρα ξεκινᾶμε γιὰ τὴν τελευταία μας ἐξόρμηση πρὸς τὴν ἀνατολικὴ Κρήτη. Θὰ περάσωμε ἀπὸ τὴν ἡσυχὴ πολιτεία τῆς Σητείας, θὰ ἐπισκεφθοῦμε τὸ περίφημο φοινικόδασος στὸ Βαί καὶ θὰ κατέβωμε μέχρι τὴν Κάτω Ζάκρο μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ φάμε νόστιμο φρέσκο ψάρι.

Απὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο ἀκολουθοῦμε πάλι τὸν δρόμο τῆς προηγούμενης μας διαδρομῆς μέχρι τὸ χωριὸ Παχειὰ Ἄμμος. Ἀπὸ ἐδῶ συνεχίζομε πρὸς τὰ βορειοανατολικά πάνω στὸν καινούργιο ἐθνικὸ ὁδὸ, ποὺ ἀνηφορίζει ἐλαφρά, μὰ προσδευτικά. Προσπερνᾶμε τὸ χωριὸ Καβούσι – ὁμορφὸ χωριὸ, πνιγμένο στὰ λουλούδια – καὶ σὲ λίγο φθάνομε στὴ θέση «Πηγὴ Πλατάνου», ὅπου κάνομε μιὰ μικρὴ στάση. Δεξιὰ τοῦ δρόμου, μιὰ βρυσούλα μὲ δροσερὸ

«Πηγὴ Πλατάνου» στὸ δρόμο γιὰ τὴ Σητεία. Ἐνας γέρικος πλατάνος κι' ἀπέναντι ἓνα κατάλευκο ἐκκλησάκι.

En route vers Sitia: «La source du platane». Un vieux platane avec, en face, une petite chapelle toute blanche.

Avant de quitter Lérápétra, quelques mots sur son histoire: Elle est considérée comme une des villes les plus importantes de la Crète ancienne et était connue sous le nom de Lérápyna, Kyrva et Kamiros. Durant le 3ème siècle avant J.C. elle fut très puissante et devint l'une des villes officielles de l'île. Avec l'occupation d'Lérápétra par les Romains en 68-67 avant J.C., la souveraineté romaine sur la Crète fut totale. Pendant cette occupation, la ville continua à être prospère et durant la période byzantine elle fut le siège d'un évêché.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΩ ΖΑΚΡΟΣ

Et maintenant, nous allons faire notre dernière excursion vers l'Est de la Crète. En passant par la ville calme de Sitia, nous visiterons le fameux bois de palmiers de Vaï et descendrons jusqu'à Kato Zakros avec l'espoir de trouver du poisson frais à manger.

En sortant d'Aghios Nicolaos, nous suivons le même trajet que précédemment jusqu'au village de Pachia Ammos. D'ici, nous continuons vers le Nord Est par la nouvelle route nationale, légèrement en pente. Nous passons par le village de Kavoussi — perdu dans les fleurs — pour arriver plus loin au lieu dit «Pigui Platanou» (source du platane) où nous nous arrêtons un peu. A droite, sur la route, une fontaine avec de l'eau fraîche. Un peu au-dessus, une chapelle toute blanche dédiée à tous les Saints et à Saint — Nektarios. A gauche un platane et une petite taverne où vous pouvez trouver des rafraîchissements, du café et de quoi manger. Nous nous trouvons maintenant sur une pente, à une altitude d'environ 100 mètres et la vue vers la mer est magnifique. Devant nous s'étend tout le golfe de Mirambellos et, plus loin, la Mer Crétoise...

Φοινικόδασος. Περίφημος όρμος και θαυμάσια άμμουδιά.

La forêt de palmiers. La fameuse baie avec sa belle plage de sable.

νερό. Λίγο πιο ψηλά, ένα κατάλευκο εκκλησάκι αφιερωμένο στους Αγίους Πάντες και στον Άγιο Νεκτάριο. Άριστερά του δρόμου, ένας πλάτανος και δίπλα ένα έξοχικό. Προσφέρει αναψυκτικά, καφέ ή και φαγητό. Βρισκόμαστε πάνω σε μια πλαγιά, σε ύψόμετρο γύρω στα 100 μέτρα και η θέα προς τη θάλασσα είναι καταπληκτική. Μπροστά μας ξεδιπλώνεται όλος ο κόλπος του Μιραμπέλου και πιο πέρα το Κρητικό πέλαγος...

Συνεχίζουμε το δρόμο μας, που απομακρύνεται αρκετά από τη θάλασσα. Τώρα μας περιβάλλουν ήμερα χωματοβούνια, πάνω στα οποία οι γεωργοί έχουν δημιουργήσει βαθμίδες και έχουν φυτέψει αμπέλια, έλιες και διάφορα όπωροφόρα δένδρα. Αφήνουμε πίσω μας τα γραφικά χωριά Σφάκα, Τουρλωτή,

Nous continuons sur la route qui s'éloigne un peu de la mer. Nous sommes maintenant entourés de petites collines de terre, dans lesquelles les cultivateurs ont creusé des gradins pour planter des vignes, des oliviers et autres arbres fruitiers. Nous laissons derrière nous les villages pittoresques de Sfaka, Tourloti, Myrsini, Messa Mouliana, Exo Mouliana et Hamezi. A partir de ce point-là, nous commençons à descendre parmi les oliviers. Nous passons également par le village de Skopi et entrons dans la petite plaine de Sitia avec ses fameux vignobles de raisins «sultanina». Si les vignes sont cultivées dans des serres chaudes, on peut obtenir des raisins mûrs la première quinzaine de juin!

70 Kilomètres après Aghios Nicolaos, nous entrons à Sitia du côté Sud-Ouest. La ville est construite sur

Ένα θαυμάσιο τεράστιο πιθάρι στον αρχαιολογικό χώρο των Μαλλίων.

Une superbe cruche immense au site archéologique de Mallia.

Μυρσίνη, Μέσα Μουλιανά, Έξω Μουλιανά και Χαμέζι. Από εδώ ο δρόμος αρχίζει να κατηφορίζει ανάμεσα στις έλιές. Περνάμε και το χωριό Σκοπή και μπαίνουμε στον μικρό κάμπο της Σητείας με τους περίφημους άμπελώνες της σουλτανίνας. Αν τὰ άμπέλια καλλιεργηθούν μέσα σε θερμοκήπια, δίνουν ώριμα σταφύλια το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου!

Στη Σητεία μπαίνουμε από τὰ νοτιοδυτικά, έχοντας συμπληρώσει 70 χιλμ. από Άγιο Νικόλαο. Η πόλη είναι κτισμένη σε μιὰ λοφοπλαγιά τελείως γυμνή, που κατεβαίνει όμαλά προς τη θάλασσα και σχηματίζει τον όμώνυμο κόλπο. Άξιοσημείωτος είναι και εδώ ο παραλιακός δρόμος που στολίζεται από μεγάλα πυκνόφυλλα δέντρα. Στη σκιά τους καθόμαστε να πιούμε ένα καφέ ή να πάρουμε το φαγητό μας και να δοκιμάσουμε το όνομαστό κρασί της Σητείας. Στο μικρό καταπράσινο πάρκο της πλατείας έχει στηθεί μιὰ μαρμάρινη στήλη με την προτομή του ποιητού Βιτσέντζου Κορνάρου, που ο Κοραής άποκαλεί «Όμηρο της λαϊκής φιλολογίας». Στα αξιοθέατα της πόλεως σημειώνουμε και το έρειπωμένο ενετικό φρούριο, που βρίσκεται ψηλά στο λόφο, προς τὰ ανατολικά. Όσο για το μπάνιο μας, υπάρχει μιὰ καλή πλάζ στα νότια της πόλεως.

une pente complètement nue qui descend doucement vers la mer. Nous remarquons, ici aussi, la corniche avec ses grands arbres touffus. Nous nous arrêtons sous leur ombre pour prendre un café ou notre repas et goûter le vin renommé de Sitia. Au milieu du petit parc, se hisse une colonne en marbre avec le buste du poète Vintsentzos Kornaros que Korais appelle «l'Homère de la littérature populaire». A noter, parmi les curiosités de la ville, le château-fort vénitien qui se trouve au sommet de la colline vers l'Est. Si nous voulons nous baigner, il existe une belle plage au Sud de la ville.

La route après Sitia est également asphaltée et en bon état. Au début elle longe le bord de la mer, tout couvert d'un sable doré très fin. A notre droite, le quartier Petra où est né le poète Vintsentzos Kornaros et, plus loin, le petit village de Aghia Fotia. Au kilomètre 15 après Sitia, nous laissons la route principale et suivons, à gauche, une route en terre qui nous mène, au bout de 3 Km, au Monastère Toplou. Le Monastère se trouve sur un plateau désert entouré de petites collines en terre désertiques également. Mais il s'agit d'un Monastère historique et l'un des plus importants de Crète. La première église fut construite entre 961 et 1204 et les premières cellules en 1365. Il fut détruit par les Turcs en 1471 et en 1866, ainsi que par un tremblement de terre en 1612. Malgré toutes ces destructions, il joua un rôle très important au cours des années de l'occupation turque et servit même «d'école clandestine» pour les jeunes de Sitia. Aujourd'hui, il est entouré d'un haut mur d'ou nous voyons dépasser le clocher, d'une hauteur de 28 mètres. La petite chapelle comporte deux couloirs en voûte dont l'un (celui de gauche) est dédié à la naissance de la Vierge et l'autre (celui de droite) à Ioannis O Théologos. A l'intérieur, il y a plusieurs fresques importantes présentant un certain intérêt. Nous trouvons plusieurs icônes d'une parfaite valeur artistique rassemblées dans un petit musée, mais qui n'est pas toujours ouvert.

Du Monastère Toplou, la route en terre continue jusqu'à la forêt de palmiers. Nous avons préféré, pour notre part, retourner sur la route nationale et arriver à Palaiocastron, d'où nous suivons une autre route en terre (en cours de réparation en juillet 1973 afin d'être asphaltée) pour aller à Vaï. Nous traversons un paysage nu et 9 Kilomètres après Palaiocastron, nous arrivons à l'entrée d'un cours d'eau qui se déverse vers l'Est dans une baie pittoresque. Tout le long du cours d'eau et sur une large étendue autour de la baie, il y a des palmiers, qui forment une petite forêt, la fameuse forêt de palmiers (Finikodassos). C'est une véritable merveille. La plage a du sable très fin et la mer est très propre pourvu qu'il soit défendu aux hippies de venir camper ici et de salir toute la forêt avec des ordures de toutes sortes. Quant à nous, nous sommes partis sans prendre un bain ni même nous arrêter à la petite taverne — d'ailleurs de propreté douteuse — qui sert des rafraîchissements et des repas à la minute.

Nous retournons donc à Palaiocastron et nous nous dirigeons vers le Sud en suivant la route asphaltée qui traverse un paysage assez désolé, à l'exception de quelques oliviers, et qui aboutit au village Zakros. L'eau ici est abondante et les jardins sont tout verts. Nous voyons aussi plusieurs pommiers et autres arbres fruitiers.

De la place du village démarre une route en terre de 9 Kilomètres qui se dirige vers le Sud-Est et conduit jusqu'à la mer, à la petite cité de Kato Zakros. Le trajet

Νεάπολις. Ἡ ἐντυπωσιακὴ ἐκκλησίᾳ τῆς «Μεγάλῃς Παναγιάς».

Néapolis. L'église impressionnante de «Mégali Panagia».

Ὁ δρόμος μετὰ τὴν Σητεία εἶναι ἐπίσης ἀσφαλτοστρωμένος καὶ σὲ καλὴ κατάστασι. Στὴν ἀρχὴ προχωρεῖ παράλληλα πρὸς τὶς ἀκτὲς, ποὺ σκεπάζονται ἀπὸ ψιλὴ χρυσαφένια ἄμμο. Δεξιὰ μας ὁ συνοικισμὸς Πετρεῖ, ὅπου γεννήθηκε ὁ Βιτοέντζος Κορνάρος καὶ σὲ λίγο τὸ μικρὸ χωριὸ Ἀγία Φωτιά. Στὸ 15 χιλιόμετρο ἀπὸ Σητεία ἀφήνομε τὸν κεντρικὸ δρόμο καὶ ἀκολουθοῦμε, ἀριστερά, ἕνα χωματόδρομο 3 χιλιομέτρων, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ στὴ Μονὴ Τοπλοῦ. Τὸ Μοναστήρι βρίσκεται πάνω σ' ἕνα μικρὸ γυμνὸ ὁροπέδιο, ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ ἐπίσης γυμνοὺς χωματόλοφους. Εἶναι ὅμως ἱστορικὸ Μοναστήρι καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα τῆς Κρήτης. Ἡ πρώτη ἐκκλησία κτίσθηκε ἀνάμεσα στὸ 961 καὶ 1204 καὶ τὸ 1365 ἔγιναν τὰ πρῶτα κελλιά. Τὸ Μοναστήρι καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1471 καὶ τὸ 1866, καθὼς καὶ ἀπὸ σεισμὸ τὸ 1612. Παρὰ τὶς καταστροφὲς τοῦ ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας καὶ χρησίμευσε καὶ σὰν «κρυφὸ σχολεῖο» γιὰ τοὺς νέους τῆς Σητείας. Σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ περιβάλλεται ἀπὸ ἕνα ψηλὸ τεῖχος, πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ξεπροβάλλει τὸ καμπαναριό, ὕψους 28 μέτρων. Ἡ μικρὴ ἐκκλησία εἶναι δίκλιτη, ἀφιερωμένη στὴ Γέννησι τῆς Θεοτόκου (ἀριστερὸς θόλος) καὶ στὸν Ἰωάννη τὸν Θεολόγο (δεξιὸς θόλος). Ἐσωτερικὰ φέρει ἀξιόλογες τοιχογραφίες, ποὺ παρουσιάζουν ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον. Ὑπάρχουν καὶ εἰκόνες ἀρίστης τέχνης συγκεντρωμένες σ' ἕνα μικρὸ μουσεῖο, ποὺ ὅμως δὲν εἶναι πάντοτε ἀνοικτό.

Ἀπὸ τὴν Μονὴ Τοπλοῦ συνεχίζει ἕνας χωματόδρομος γιὰ τὸ Φοινικόδασος. Προτιμήσαμε νὰ ἐπιστρέψωμε στὸν κεντρικὸ δρόμο καὶ νὰ φθάσωμε στὸ Παλαιόκαστρο. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀκολουθοῦμε ἕναν ἄλλο χωματόδρομο (ἀνακατασκευαζόταν τὸν Ἰούλιο τοῦ 1973 καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀσφαλτοστρωθῇ), γιὰ νὰ πάμε στὸ Βαί. Διασχίζομε ἕνα γυμνὸ τοπίο καὶ στὸ 9 χιλι-

est difficile sur une route en terre très étroite qui traverse un paysage de montagnes couvertes de rochers. Mais ensuite nous sommes récompensés par la belle petite baie aux eaux limpides et par une plage de sable et de gros cailloux. Nous avons mangé du poisson frais grillé, le meilleur que nous ayons mangé depuis que nous sommes en Crète.

Un coup d'oeil au site archéologique découvert en 1960! C'est un quartier de l'époque pré-minoenne — dont les objets sont exposés au Musée de Héraklion — et nous prenons la route du retour vers Aghios Nicolaos. Notre journée fut assez fatigante mais elle nous a apporté beaucoup de satisfaction.

RETOUR A HERAKLION

Notre voyage en Crète est presque terminé. Nous avons traversé cette île d'un bout à l'autre et nous en sommes très satisfaits, presque heureux. Car la Crète entière constitue un monument de l'hellénisme, berceau de la bravoure et du courage. Et son histoire est une lutte continue pour la liberté.

Il n'y a pas de bateau direct de Aghios Nicolaos vers le Pirée. Nous revenons donc à Héraklion en empruntant la route nationale que nous avons évitée à notre arrivée. Nous gagnons ainsi du temps et verrons quelques autres beautés de l'île.

Le trajet est agréable. Nous traversons la plaine de Mirambello alors qu'à notre gauche nous voyons des pentes toute vertes. Trois petits villages à la file avec leurs petites maisons toutes blanches se présentent comme un tableau. A 12 Km de Aghios Nicolaos, nous découvrons à gauche la petite ville de Néapolis, très sympathique d'ailleurs, qui fut jusqu'en 1903 la capitale du Département de Lassithion.

Nous montons vers la plaine de Apano Mirambello et, de Kalaryti, nous avons une vue panoramique superbe sur le plateau dit «auge de Mirambello» par les locaux. Une bifurcation de la route vers la droite mène au village de Milatos, situé près des ruines de l'ancienne ville qui, d'après Homère, avait participé à la guerre de Troie.

Nous descendons de l'autre côté, passons par le grand et imposant gouffre de Selinari, et entrons dans le département de Héraklion. Peu après, nous avons à notre droite, à quelque 500 mètres de la route principale, le site archéologique de Mallia, dont le palais occupe, en importance, la 3e place après ceux de Knossos et de Faistos. Des traces du premier palais datant de 1900 avant J.C. se trouvent encore parmi les ruines de l'ancienne ville et du deuxième palais. Un peu plus au Nord, on a découvert la nécropole de l'époque du deuxième palais. Tous les objets précieux retrouvés furent transportés au Musée de Héraklion.

De Mallia jusqu'à Liména Chersonissou (Port de la Péninsule), nous avons à droite, le bord de mer dentelé, très beau, avec des eaux limpides, qui fut mis en valeur par l'office de Tourisme. Plusieurs complexes touristiques furent construits ces dernières années pour accueillir surtout les touristes étrangers qui envahissent chaque année la grande île grecque.

Après Liména Chersonissou, nous rencontrons à gauche, une bifurcation qui mène vers le plateau de Lassithion que nous avons visité à notre arrivée. Nous continuons donc par la route que nous connaissons et après avoir parcouru 65 kilomètres de Aghios Nicolaos, nous arrivons à Héraklion, où nous attend le bac vers le Pirée.

Au revoir, belle Crète.

όμετρο από Παλαιόκαστρο φθάνομε στην άρχη μιᾶς ρεματιάς, πού ξανοίγεται ἀνατολικά πάνω σ' ἕνα γραφικὸ ὄρμο. Σ' ὅλη τὴ ρεματιά καὶ σὲ ἀρκετὴ ἔκταση γύρω ἀπὸ τὸν ὄρμο ὑπάρχουν πυκνὲς χουρμαδιές, πού σχηματίζουν ἕνα δασύλλιο, τὸ περίφημο Φοινικόδασος. Ἡ εἰκόνα εἶναι πραγματικὰ ὁμορφ. Ἡ παραλία εἶναι σκεπασμένη μὲ ψιλὴ ἄμμο καὶ ἡ θάλασσα πεντακάθαρη. Ἀρκεῖ νὰ ἔχη ἀπαγορευθῇ στοὺς χίππες νὰ ἔρχωνται καὶ νὰ κατασκηνώνουν ἐδῶ, βρωμίζοντας ὅλο τὸ δάσος μὲ ἀκαθαρσίες καὶ κάθε λογῆς ἀπορρίμματα. Στὴ δική μας περίπτωσι φύγαμε χωρὶς νὰ κολυμπήσωμε καὶ χωρὶς κἂν νὰ σταθοῦμε στὸ μικρὸ ἐξοχικὸ – ἀμφιβόλου καθαριότητος – πού σερβίρει ἀναψυκτικὰ καὶ πρόχειρο φαγητό.

Ἐπιστρέφομε στὸ Παλαιόκαστρο. Κατευθυνόμεστε νότια ἀκολουθώντας τὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο, πού περνᾷ ἀπὸ ἕνα τοπίο σχεδὸν γυμνὸ, μὲ μόνη ἐξάφρεση λίγα ἐλαιόδενδρα, καὶ καταλήγει στὸ χωριὸ Ζάκρος. Τὸ χωριὸ διαθέτει πολλὰ νερά καὶ τὰ περιβόλια του εἶναι καταπράσινα. Ἀφθονοῦν ἐπίσης οἱ μηλιές καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα.

Ἀπὸ τὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ ξεκινᾷ ἕνας χωματόδρομος 9 χιλιομέτρων πού κατευθύνεται νοτιοανατολικά καὶ ὁδηγεῖ κάτω στὴ θάλασσα, στὸν μικρὸ οἰκισμὸ Κάτω Ζάκρος. Ἡ διαδρομὴ εἶναι δύσκολη πάνω στὸν στενὸ χωματόδρομο, πού διασχίζει ἕνα τοπίο τελείως ὄρεινὸ καὶ βραχώδες. Ὁ Κάτω Ζάκρος ὅμως μᾶς ἀποζημιώνει. Εἶναι ἕνας ὁμορφος κόλπος μὲ κρυστάλλινα νερά καὶ μιὰ παραλία μὲ ἄμμο καὶ χονδρὰ χαλίγια. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τρία ἐξοχικὰ κέντρα μᾶς σερβίρησαν φρέσκο ψάρι ψητό, τὸ πιὸ νόστιμο πού φάγαμε σ' ὅλοκληρὴ τὴν Κρήτη.

Ρίχνομε μιὰ ματιά στὸν ἀρχαιολογικὸ χώρο, ὅπου ἀνακαλύφθηκε τὸ 1960 ἕνας συνοικισμὸς τῆς πρωτομινωικῆς ἐποχῆς – τὰ εὐρήματα ἐκτίθενται στὸ Μουσεῖο τοῦ Ἡρακλείου – καὶ παίρνομε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γιὰ τὸν Ἅγιο Νικόλαο. Ἡ μέρα μας ἦταν ἀρκετὰ κουραστική, ἀλλὰ μᾶς ἔδωσε πολλὲς ἱκανοποιήσεις.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Τὸ ταξίδι μας στὴν Κρήτη σχεδὸν τελείωσε. Τὴν περπατήσαμε ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη μέχρι τὴν ἄλλη καὶ αἰσθανόμαστε ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι, σχεδὸν εὐτυχείς. Γιατὶ ἡ Κρήτη εἶναι ὁλόκληρη ἕνα μνημεῖο τοῦ ἑλληνισμοῦ, λίκνο τῆς λεβεντιάς καὶ τῆς παληκαριᾶς. Καὶ ἡ ἱστορία της, ἕνας ἀγώνας συνεχῆς γιὰ τὴν ἐλευθερία.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος δὲν συνδέεται ἀτμοπλοικὰ ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν Πειραιᾶ. Ἐπιστρέφομε λοιπὸν στὸ Ἡράκλειο, ἀκολουθώντας μάλιστα τὸν ἐθνικὸ δρόμο, πού ἀποφύγαμε κατὰ τὸν ἔρχομό μας. Ἔτσι θὰ κερδίσωμε χρόνο καὶ θὰ δοῦμε ἀκόμη μερικὰ ἀξιοθέατα τοῦ νησιοῦ.

Ἡ διαδρομὴ μας εἶναι εὐχάριστη. Διασχίζομε τὸν κάμπο τοῦ Μιραμπέλου ἐνῶ ἀριστερά μας ξεδιπλώνονται ἀπαλὲς πράσινες βουνοπλαγιές. Τρία χωριουδάκια στὴ σειρὰ μὲ κάτασπρα σπιτία δίνουν στὸ τοπίο τὴν ὀψη ζωγραφιάς. Στὸ 12 χιλιόμετρο περίπου ἀπὸ Ἅγιο Νικόλαο ξεπροβάλλει ἀριστερὰ τὴ Νεάπολις, μιὰ συμπαθητικὴ κωμόπολη, πού μέχρι τὸ 1903 ἦταν πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ Λασιθίου. Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ μεγάλῃ κεντρικὴ τῆς πλατεία καὶ δίπλα ἡ ἐντυπωσιακὴ ἐκκλησία τῆς «Μεγάλῃς Παναγιάς» μὲ τὸ πανύψηλο καμπαναριό της.

Ἀνηφορίζομε στὸν κάμπο τοῦ Ἀπάνω Μιραμπέλου καὶ ἀπὸ τὴ θέσι Καλαρύτης ἔχομε μιὰ θαυμάσια πανοραμικὴ θέα ὁλοκλήρου τοῦ λεκανοπεδίου, τῆς «σκᾶφης τοῦ Μιραμπέλλου», πού λένε οἱ ντόπιοι. Μιὰ διακλάδωση τοῦ δρόμου, δεξιὰ, ὁδηγεῖ στὸ χωριὸ Μίλατος. Βρίσκεται κοντὰ στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας ὁμωνύμου πόλεως, πού κατὰ τὸν Ὅμηρο εἶχε λάβει μέρος στὸν Τρωικὸ Πόλεμο.

Κατηφορίζομε ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, περνᾶμε μέσα ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ καὶ μεγαλόπρεπο φαράγγι τοῦ Σεληνάρι καὶ μπαίνομε στὸν Νομὸ Ἡρακλείου. Σὲ λίγο ἔχομε δεξιὰ μας, σὲ ἀπόσταση 500 μέτρων ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο, τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον τῶν Μαλλίων, πού τὸ ἀνάκτορό του θεωρεῖται τρίτο σὲ σπουδαιότητα μετὰ τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Φαιστοῦ. Ἀπὸ τὸ πρῶτο ἀνάκτορο (1900 π.Χ.) σώζονται ἐλάχιστα ἴχνη, ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως καὶ στὰ ὑπολείμματα τοῦ δευτέρου ἀνακτόρου. Λίγο βορειότερα βρέθηκε καὶ ἡ νεκρόπολις τῆς ἐποχῆς τοῦ πρώτου ἀνακτόρου. Ὅλα ὅμως τὰ εὐρήματα ἔχουν μεταφερθῇ στὸ Μουσεῖο τοῦ Ἡρακλείου.

Ἀπὸ τὰ Μάλλια μέχρι τὸν Λιμένα Χερσονήσου ἔχομε δεξιὰ μας μιὰ ὁμορφὴ παραλία, δαντελωτή, μὲ πεντακάθαρα νερά, πού ἔχει ἀξιοποιηθῇ ἀπὸ τὸν τουρισμὸ σὲ μεγάλο βαθμὸ. Ἀμέτρητα τουριστικὰ συγκροτήματα ξεφύτρωσαν τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι κυρίως τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν πού κατακλύζουν κάθε χρόνο τὴν ἑλληνικὴ Μεγαλόνησο.

Μετὰ τὸν Λιμένα Χερσονήσου συναντᾶμε, ἀριστερά μας, τὴ διακλάδωση γιὰ τὸ Ὁροπέδιο Λασιθίου, πού πήραμε κατὰ τὸν ἔρχομό μας. Συνεχίζομε λοιπὸν πάνω στὸν γνωστὸ μας δρόμο καὶ συμπληρώνοντας 65 χιλιόμετρα ἀπὸ Ἅγιο Νικόλαο φθάνομε στὸ Ἡράκλειο.

Ἐδῶ μᾶς περιμένει τὸ φέρρυμπῶτ γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Ἐχε γειᾶ, πανέμορφη Κρήτη.

— Μήπως αὐτὸς ὁ τρόπος πλεξίματος τοῦ πουλόβερ εἶναι μιὰ μέθοδος, νὰ μ' ἐμποδίζεις νὰ βγαίνω τὰ βράδια μὲ τοὺς φίλους μου ;

— Cette façon de me tricoter un pull, ne cache-t-elle pas un moyen de m'empêcher de sortir le soir avec les copains ?

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ

του Χρήστου Σίδερη

Ἐπὶ τῶν λαμπρῶν, χαρμοσύνων, γλυκυτάτων καὶ εὐτυχισμένων ἡμερῶν μας χρηματοδοτεῖται ὁ πελαργός, πού φέρνει τὰ μωρά. Τοῦτέστιν δηλαδὴ, ἕκαστος παντρεμένος, ὕστερα ἀπὸ νόμιμον καρπερὸν ἔρωτα, λαμβάνει ἕνα χαρτονόμισμα τῶν πεντακοσίων, χρώματος λαχανί ἢ γκριζοπράσινου καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐργαζόμενοι ὁκτῶ τοιαῦτα ἀκόμη, πληρωτέα ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀποτελέσματος.

Παλαιότερα καὶ ἢ πρὸ παντός στὰ χωριά πού δὲν ὑπῆρχε καὶ ἄλλη διασκέδαση, ὁ κόσμος κοιμόταν νωρίς καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπεδίδετο εἰς τὴν τέρψιν τῆς παιδοκατασκευῆς, ἔστω καὶ ἄνευ ἐπιδόματος!

Διὰ ταῦτα ὁ Θρᾶς εἶχε ἀποκτήσει μιὰ θράκα παιδιά.

Ἦταν Μεγάλο Σάββατο βράδυ. Ὅλοι περίμεναν νὰ χτυπήσουν οἱ καμπάνες τῆς ἀναστάσεως. Τηρουμένων καὶ τῶν ἐθίμων πού ὁμορφαίνουν τὶς λαμπρὲς μέρες, ἐτοίμαζαν οἱ νοικοκυρὲς γιὰ τὴν νυχτερινὴ πανδαίσια.

Ὁ Θρᾶς εἶχε ἀγοράσει ἕνα ἀρνί, μισὸ πληρωμένο μισὸ χρέος, γιὰ νὰχὴ ὀβελία νὰ βγῇ τὴν ἄλλη μέρα στὸ «λάκκο». Ἀλλὰ γιὰ τὸ πρῶτο ἔθιμο τῆς ἀναστάσεως, τὸ μαλακὸ ὀψιμο ἀρνί, τὸ ψιμάρνι πού λένε, δὲν εἶχε. Ἀναδουλειὲς βλέπεις καὶ πολλὰ τὰ ἐξοδα. Γιὰ νὰ βρῆς λεφτὰ κεινὴ τὴν ἐποχὴ ἦταν τόσο δύσκολο, ὅσο νὰ βρῆς φρεσκοκουρεμένο νεαρὸ στὴν ἐποχὴ μας. Κεῖνον τὸν κοντογείτονά του τὸν χασάπη Χριστὸ τὸν ἔκανε, νὰ τὸν πιστώσω, κί' αὐτὸς τοῦ λέει:

—Ἀμ ἂν νομίζης ὅτι θὰ τροφοδοτήσω τοὺς φτωχοὺς νὰ κάνουν Πάσχα, εἶσαι μακριὰ νυχτωμένος.

Ὁ Θρᾶς ἔφυγε περίλυπος. Τώρα ἀργὰ κατὰ τὶς δέκα τὸ βράδι, καθόταν σκεπτικός. Σὲ λίγο μὲ τὶς καμπάνες ὁ κόσμος θὰ μαζευόταν στὴν ἐκκλησίᾳ. Μετὰ τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς» ὁ παπὰς θάλεγε τὸ ἑωθινὸ «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου». Ὅλοι θὰ ἀκουγὰν μὲ εὐλάβεια καὶ ἀγαλλίαση τὸ μεγάλο θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ πίκρα τοῦ Θρᾶ ἀνέβαινε τὸ Γολγοθᾶ τῆς ἀπ' τὴν καρδιά του στὴ σκέψη του καὶ μετέφραζε τὸ εὐαγγέλιο. Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου κάτι παιδιὰ —τὰ δικά του— θὰ γύριζαν ἀπ' τὴν ἐκκλησίᾳ νὰ πέσουν στὰ στρωσίδια νηστικά, νὰ συνεχίσουν τὴ σαρακοστή τους, τοῦλάχιστο μέχρι τὴν ἄλλη μέρα. Γιὰ τὸν ἑαυτὸ του δὲν τὸν ἐνοιαζε, ἀλλὰ κείνα τὰ παιδιὰ.

Ὑστερα ἀπὸ ἀρκετὴ σκέψη, γεννήθηκε μιὰ ἀπόφαση μέσα του.

—Γυναίκα, φώναξε, ἀναψε τὸ φούρνο καὶ φέρε μου τὸ ταψί.

Ἡ γυναίκα του σταυροκοπήθηκε.

—Τί νὰ τὸν κάνης τὸ φούρνο καὶ τὸ ταψί; ἐνῶ κρέας δὲν ἔχομε.

—Κάνε ὅ,τι σοῦ λέω κι ἔχει ὁ Θεός.

—Καὶ σὰν ἔχη, δὲν μᾶς τὸδινε νωρίτερα νὰ μάσω

καὶ μυρωδιὲς ἀπ' τὸν κῆπο νὰ τὸ τοιμάσω;

—Ποῦ ξέρεις; Μπορεῖ νὰ τὸ ἐτοιμάσῃ ἀτὸς Του!

Ὅταν φύγανε ὅλοι γιὰ τὴν ἐκκλησίᾳ κι ὁ Θρᾶς ἔμεινε μόνος του, παίρνει τὸ ταψί καὶ δύο-τρία σπιτία παρὰ κάτω ἦταν ἡ αὐλὴ τοῦ γείτονά του, τοῦ χασάπη. Πηδάει τὸ φράχτη, ὅπου ἀφήνει κρεμασμένους καὶ τοὺς ἐνδοιασμούς καὶ τὶς τύψεις του —ὁ χασάπης παιδιὰ δὲν εἶχε— καὶ κατευθύνεται στὸ φούρνο.

Κί' ὁ ἄνθρωπος ἀκόμα, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν τροφή τῶν παιδιῶν του, γίνεται λίγο ἀγρίμι. Ἀδειάζει τὸ περιεχόμενο τοῦ ταψιοῦ, πού μασχομύριζε, στὸ δικό του ταψί καὶ κατ' εὐθείαν τὸ πάει στὸ δικό του φούρνο. Μετὰ πάει κι' αὐτὸς στὴν ἐκκλησίᾳ, νὰ προλάβῃ τὴν Ἀνάσταση.

Μὲ τὸ σχόλασμα ξεχύθηκε ὁ κόσμος στοὺς δρόμους. Ἡ Ἀπριλιάτικη νύχτα ἔφερνε χίλιες εὐωδιὲς ἀπ' τὸ βουνό. Μοσχοβολοῦσε ἡ πλάση ἀνοιξή κι' ἀναστημένο Θεό. Οἱ εὐχὲς ἔδιναν κι ἐπαιρναν:

—Χριστὸς Ἀνέστη.

—Χρόνια Πολλά. Καλὴ ὄρεξη.

—Ὅλοι θᾶχουν ὄρεξη, μονολογοῦσε ὁ Θρᾶς, μὰ κάποιοι δὲ θᾶχῃ ψιμάρνι.

Ὅσοι τὸν ἀκουγὰν, νόμιζαν πὼς τὸλεγε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μὰ αὐτὸς τὸλεγε γιὰ τὸ γείτονά του...

Στὸ τραπέζι ἐβλεπε τὰ παιδιὰ, πού ρίχτηκαν σὰν λιονταράκια κι ἀναγάλιασε ἡ καρδιά του. Στὸ τέλος ἔγλειψε κι' αὐτὸς ἕνα κόκκαλο...

Σὰν τᾶβαλε νὰ κοιμηθοῦν, κατάλαβε, πὼς ἡ ἰδέα τῆς ἀδικίας δὲν θὰ τὸν ἀφηνε σὲ ἡσυχία. Κί' αὐτὴ ἡ ἰδέα τὸν ἐσπρωξε μέχρι τὴν πόρτα τοῦ γείτονά του. Εἶδε φῶς καὶ χτύπησε. Τοῦ ἀνοιξε ὁ ἴδιος ὁ χασάπης. Χαιρετίστηκαν.

—Βρέ, καλῶς τον. Πῶς τέτοια ὥρα, τί ἐπαθες;

—Ξέρεις γείτονα, ἐγὼ τὸ πῆρα τὸ ψητό.

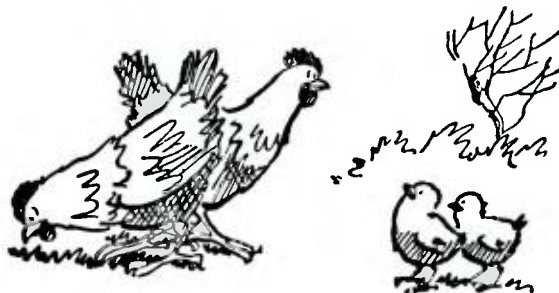
—Ἐσὺ ἤσουνα, μωρέ; Κι ἐγὼ ἔλεγα ποιὸς μοῦ τὸκανε τὸ χουνέρι χρονιάρα μέρα; Ἄντε, σχωρεμένος, δὲν πειράζει. Εἶχα τζιγέρια καὶ τηγάνισα. Ἐλα μέσα νὰ φάμε. Κί' ἔπρεπε νὰ σὲ πιστώσω, ὅταν μοῦ ζητήσεις, ἀλλὰ μὲ συμπαθᾷς. Ἐπεσες ἀπάνω στὴν ὥρα τῶν εἰσπράξεων καὶ στὸν πυρετὸ τοῦ μετρητοῦ.

Ὁ Θρᾶς ἐνοιωσε πραγματικὴ ἀνάσταση κι' ἀκόμα στὸ τέλος, ὅταν ἔφευγε, ὁ γείτονας ρωτοῦσε χαρούμενα:

—Καὶ δὲ μουλές, μωρὲ Θρᾶ. Τᾶφτασε; Τᾶφτασε τὸ φαγητὸ κείνα τὰ παιδοπούλα;

Μέσα στὸν ἀπλὸ ἄνθρωπο ὑπάρχουν καὶ καλές, εὐγενικὲς καὶ τίμιες χορδὲς καὶ μπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ. Ὅχι σὰν μιὰ ἄλλη παρόμοια ἱστορία μὲ κάποιον Γιάννη Ἀγιάννη, πού τὸν στείλανε στὰ κάτεργα τὸν ἄνθρωπο, ἐπειδὴ ἔκλεψε δυὸ καρβέλια γιὰ τὰ πεινασμένα ἀνήψια του καὶ δὲν τὸν συγχωρήσανε κι' ἄς ἔκανε χίλια καλὰ ὡς κύριος Μαγδαληνῆς...

Καὶ τὸν πῆρε ὁ Οὐγκὼ καὶ τὸν ἔκανε εὐαγγέλιο.

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Notre Club MEDEON

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ύστερα από την υποβολή των παραιτήσεων της κ. Σ. Κούτση και του κ. Ε. Παναγιωτοπούλου, η σύνθεση του Δ. Συμβουλίου της Λέσχης συμπληρώθηκε με τα αναπληρωματικά Μέλη κ.κ. Ι. Βαρδάκη και Π. Κυριαζή. Έγινε μάλιστα και μερική ανακατανομή αξιωματικών και έφορων, ως εξής:

Γεν. Γραμματεὺς : κ. Ι. Πάγκαλος
Ειδ. Γραμματεὺς : κ. Α. Σαραντίδης
Ποδόσφαιρο : κ.κ. Ι. Βαρδάκης και Π. Κυριαζή
Χορὸς : κ. Χ. Μπόζοβιτς
Ἐκδρομὲς : κ. Γ. Καρυδιάς
Μπάσκετ : κ. Κ. Θεοδωρόπουλος
Βόλεϋ : κ. Γ. Καρυδιάς
Ἐντευκτήριο : κ. Δ. Δαμιανὸς

Τὰ ὑπόλοιπα ἀξιώματα καὶ οἱ ἐφορίες παρέμειναν χωρὶς μεταβολή.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Τὴν Τρίτη 25 Φεβρουαρίου 1975 συνήλθαν τὰ Μέλη τοῦ Μεδεῶνος σὲ ἑκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευση στὸ Ἐντευκτήριο τῆς Λέσχης, στὰ Ἀσπρὰ Σπίτια. Ἡ Συνέλευση ἔγινε ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ 1/5 τῶν Μελῶν καὶ τὸ μόνο θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦταν: «Λόγοι παραιτήσεων κ. Σ. Κούτση καὶ κ. Ε. Παναγιωτοπούλου». Οἱ παραιτηθέντες ἔδωσαν ἐξηγήσεις γιὰ τὴν ἀποχώρησή τους ἀπὸ τὸ Δ. Συμβούλιο, ἀπάντησαν ἄλλα Μέλη καθὼς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἔτσι ἡ Συνέλευση ἐνημερώθηκε καλὰ πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ύστερα ἀπ' αὐτὸ ἄρχισαν οἱ ἐργασίες τῆς 10ης τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ὁποίων ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἔκανε τὸν ἀπολογισμὸ τῆς προηγουμένης χρήσεως καὶ ἡ Συνέλευση ἐνέκρινε τόσο τὸν ἰσολογισμὸ τοῦ 1974, ὅσο καὶ τὸν Προϋπολογισμὸ τοῦ 1975. Τέλος συζητήθηκε τὸ θέμα τῆς διαγραφῆς τῶν Μελῶν, ποὺ δὲν ἐκπληρώνουν τὶς ταμειακὲς τους ὑποχρεώσεις, καθὼς καὶ τὸ θέμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Λέσχης στὶς διάφορες Ὀμοσπονδίες.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ποδοσφαιρικὴ Ὀμοσπονδία (ΕΠΟ) ἔκανε δεκτὴ τὴν αἴτηση τῆς Λέσχης μας γιὰ τὴν ἐγγραφή τῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος στὴν Γ' ἐρασιτεχνικὴ κατηγορία. Ἀπὸ ἐφέτος λοιπὸν συμμετέχει καὶ ἡ ομάδα μας στὸ ἀντίστοιχο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου, ἔχοντας ἀντίπαλους τὶς ἐξῆς ομάδες: 1. ΠΑΝΟΠΕΥΣ Ἀγίου Βλασίου. 2. ΘΕΣΠΙΑΚΟΣ Θεσπιῶν. 3. ΕΘΝΙΚΟΣ Ἀγίου Δημητρίου. 4. ΠΑΝΔΑΥΛΕΙΑΚΟΣ Δαυλείας. 5. Α.Ο. ΛΕΩΝ Χαριωνείας. 6. Α.Ο. ΠΑΝΑΛΙΑΡΤΟΣ Ἀλιάρτου. 7. Α.Ο. ΜΕΛΙΣΣΟΧΩΡΙΟΥ. 8. ΦΡΕΪΟΣ Ὀρχομενοῦ

CONSEIL D'ADMINISTRATION

Après la démission de Madame S. Koutsis et de M. E. Panayotopoulos, le Conseil d'Administration du Club a été complété par les membres suppléants MM. Vardakis J. et Kyriazis P. Il y a eu, de plus, une nouvelle répartition des fonctions et des comités partiels, qui est la suivante:

Secrétaire Général: J. Pangalos
Secrétaire Spécial: L. Sarandidis
Foot-ball: J. Vardakis et P. Kyriazis
Bals: Chr. Bozovits
Excursions: G. Karydias
Basket: C. Theodoropoulos
Volley: G. Karydias
Local du Club: D. Damianos

Les autres fonctions et comités d'activité restent inchangés.

ASSEMBLEES GENERALES

Le mardi 25 février 1975, les membres de Médéon se sont réunis en Assemblée Générale Extraordinaire dans le local du Club à Aspra Spitia. Cette assemblée a été convoquée à la suite d'une demande présentée par le 1/5ème des membres et avait comme seul sujet à l'ordre du jour: "Les raisons des démissions de Mme S. Koutsis et de M.E. Panayotopoulos". Les membres qui ont démissionné ont expliqué les raisons de leur départ du Comité, d'autres membres ont pris la parole ainsi que le Président du Comité; ainsi l'assemblée reçut une ample information sur cette question.

A la suite de cette discussion, les travaux de la 10ème Assemblée Générale Ordinaire ont commencé; à cette occasion le Président du Comité a fait le compte-rendu de l'exercice précédent et l'Assemblée a approuvé le bilan de 1974 ainsi que le budget de 1975. Enfin, il y eut une discussion sur le problème de la radiation des membres qui ne remplissent pas leurs obligations vis-à-vis de la caisse du Club ainsi que le problème du choix des représentants du Club dans les diverses Fédérations.

FOOT-BALL

La Fédération Hellénique de Foot-Ball (E.P.O.) a accepté la demande de notre Club pour l'inscription de notre équipe de foot-ball à la 3ème catégorie des amateurs. Par conséquent, à partir de cette année, notre équipe participera également au tournoi de foot-ball correspondant et affrontera les équipes suivantes: 1. PANOPEFS, de Aghios Vlassios, 2. THESPIAKOS, de Thespie, 3. ETHNIKOS, de Aghios Dimitrios, 4. PANDAVLIAKOS, de Davlia, 5. C.S. LEON, de Chéronia, 6. C.S. PANALIARTOS, d'Aliartos, 7. C.S. de MELISSO-

Ο Πρόεδρος της Λέσχης κ. Θεοδωρόπουλος κάνει τον απολογισμό της περασμένης χρήσεως στη Γενική Συνέλευση της 25ης Φεβρουαρίου.

Le Président du Club M. Théodoropoulos, présentant le bilan de l'exercice écoulé à l'Assemblée Générale du 25 février.

Το πρωτάθλημα άρχισε στις 9 Μαρτίου, αλλά η ομάδα του Μεδεώνος έδωσε τον πρώτο της αγώνα στις 23 Μαρτίου αντιμετωπίζοντας εκτός έδρας τον ΠΑΝΑΛΙΑΡΤΟ. Τό τελικό αποτέλεσμα ήταν 9-1 υπέρ του ΠΑΝΑΛΙΑΡΤΟΥ.

Έν τώ μεταξύ στις 19 Ιανουαρίου, η ομάδα ποδοσφαίρου της Λέσχης μας αντιμετώπισε σε φιλικόν αγώνα στο στάδιο των Άσπρων Σπιτιών την ομάδα της ναυτιλιακής Έταιρίας «ΜΑΥΡΑΚΗΣ» και έχασε με σκόρ 1-0.

ΜΠΑΣΚΕΤ-ΒΟΛΛΕΪ

Για τις δραστηριότητες των τμημάτων αυτών θα γράψουμε στο επόμενο τεύχος, μιά και οι χειμερινοί μήνες αποτελούν νεκρή περίοδο γι' αυτά τα αθλήματα, εκτός βέβαια από τις προπονήσεις.

ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑ

Επιτυχία σημείωσαν οι ιστιοπλοϊκοί αγώνες, που διοργάνωσε η Λέσχη μας για τα έπαθλα «Χριστουγέννων 1974». Η μεγάλη συμμετοχή των αθλητών έδωσε την δυνατότητα να πραγματοποιηθούν πολλές ιστιοδρομίες επί ένα εικοσαήμερο, για να προκριθούν τελικά τα καλύτερα πληρώματα. Την πιο καλή εμφάνιση έκανε ο αθλητής Μ. Νταλιάνης, που κέρδισε δυο πρώτες νίκες, στους επιλέκτους και στα μικτά πληρώματα, με τον Κ. Δημητριάδη και την Λ. Αρμάου αντίστοιχως. Αναλυτικά τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

1. ΣΚΑΦΗ «ΟΠΤΙΜΙΣΤ»

Κατηγορία παιδών: Φ. Ζάγορας, Κ. Γιακουμίδης, Μ. Χριστοφίδης, Σ. Καψάλης, Α. Νικολάου, Φ. Κούκιος, Π. Λιάκος, Ε. Αναστασίου, Α. Κούκιος, Γ. Μανώλης, Ι. Δημητριάδης.

2. ΣΚΑΦΗ «420»

α) Κατηγορία μικτών πληρωμάτων: Μ. Νταλιάνης - Λ. Αρμάου, Γ. Κούκιος - Μ. Παπαζαχαροπούλου, Σ. Καχιουτέας -

CHORION, 8. FRIXOS, d'Orchomenos.

Le tournoi a commencé le 9 mars et notre équipe de Médéon s'est déplacée pour rencontrer celle de Panaliartos, à Aliartos le 23 mars. Le score final était de 9-1 buts en faveur de l'équipe de PANALIARTOS.

Entre temps, l'équipe de foot-ball de notre Club a rencontré le 19 janvier en match amical sur le terrain d'Aspra Spitia, l'équipe de la compagnie maritime «MAVRAKAKIS» et a été battue par 1 but à 0.

BASKET - VOLLEY

Nous parlerons des activités de ces deux sections dans notre prochain numéro étant donné que les mois de l'hiver constituent une saison morte pour ces sports sauf, bien, entendu, pour les entraînements.

VOILE

Les compétitions de voile organisées, par notre Club pour la coupe de Noël 1974, ont été couronnées de succès. La participation massive a permis d'organiser plusieurs courses pendant une vingtaine de jours et les meilleurs équipages furent finalement retenus. La meilleure apparition fut celle de M. Dalianis qui a remporté deux victoires dans la catégorie des sélectionnés et des équipages mixtes, avec respectivement K. Dimitriadis et L. Armaou. Les résultats détaillés sont les suivants:

1. BATEAUX «OPTIMIST»

Catégorie Garçons: F. Zagoras, K. Yacoumidis, M. Christofidis, S. Kapsalis, A. Nicolaou, F. Koukios, E. Anastassiou, A. Koukios, G. Manolis, J. Dimitriadis.

2. BATEAUX «420»

a) Catégorie équipages mixtes: M. Dalianis - L. Armaou, G. Koukios - M. Papazacharopoulou, S. Kachioutéas - P. Vassiliadou, E. Agapakis - Bréfort, J. Dimitriadis - E. Léon, F. Zagoras - E. Christofidou, G. Manolis - A. Mania, L. Vassiliadis, G. Angueletou, S. Sévaslian - A. Liakou, I. Sarandidis - F. Sarandidou.

b) Catégorie jeunes: K. Dimitriadis - K. Triantafyllidis, K. Dalianis - L. Liliou, S. Sévaslian - M. Vallinis, G. Yacoumidis - A. Nicolaou, G. Sourgiadakis - A. Koukios, L. Vassiliadis - S. Kapsalis, K. Yacoumidis - E. Drougas, I. Sarantidis - P. Liakos, S. Kachioutéas - A. Kassinas, J. Dimitriadis - Ch. Eftaxias, E. Théodorakis - M. Rigas.

c) Catégorie des sélectionnés: M. Dalianis - K. Dimitriadis, L. Sarandidis - J. Dimitriadis, K. Mistilis - M. Pandelidis, K. Dalianis - M. Tsiandopoulos.

Les entraînements de toutes les catégories ont débuté vers la fin mars. Parallèlement, a commencé le fonctionnement de l'Ecole intérieure de formation pour les débutants.

NATATION

Afin d'obtenir des nouveaux éléments dans la section de la natation, soixante quinze jeunes nageurs et nageuses environ, âgés de 6 à 13 ans se sont inscrits. Avec une préparation convenable pendant toute la période de l'été, nous croyons pouvoir viser prochainement plus haut, et peut-être remporter le tournoi régional et des provinces.

CYCLISME

Les cyclistes de notre Club Felix et Paul Bouniol ont remporté une grande victoire au cours de la course de cyclisme organisée par le C.S. PANATHINAIKOS à Liopessi (Athènes) en mémoire de J. Skiadas. Plus précisément, sur une distance de 16 Kilomètres en catégorie B, Félix Bouniol a emporté la première place et Paul la troisième.

Aussi, pour la coupe de «Noël 1974», notre Club a organisé des compétitions intermembres avec une course Aspra Spitia - Usine dont les résultats sont les suivants (vélos de course):

P. Bouniol, M. Nicolis, S. Sévaslian, G. Sourgiadakis, D. Papadimitriou, M. Rigas, K. Dimitriadis, M. Vallinis, J. Dimitriadis, E. Drougas.

Μία ομάδα ιστιοπλόων μικτών πληρωμάτων σκαφών «420». Όρθιοι: Μ. Νταλιάνης, Μ. Παπαζαχαροπούλου, Λ. Αρμάου, Π. Βασιλειάδου, Γ. Μανώλης. Καθιστοί: Γ. Κούκιος, Ε. Παπαζαχαροπούλου, Ε. Αγαπάκης.

Un groupe d'équipages mixtes des bateaux «420». Debout: N. Dalianis, M. Papazacharopoulou, L. Armaou, P. Vassiliadou, G. Manolis. Assis: G. Koukios, E. Papazacharopoulou, E. Agapakis.

Π. Βασιλειάδου, Ε. Αγαπάκης - Brefort, Ι. Δημητριάδης - Ε. Λέων, Φ. Ζάγορας - Ε. Χριστοφίδου, Γ. Μανώλης - Μανιά, Λ. Βασιλειάδης - Γ. Αγγελέτου, Σ. Σεβαστιάν - Α. Λιάκου, Ι. Σαραντίδης - Φ. Σαραντίδου.

β) Κατηγορία νέων: Κ. Δημητριάδης - Κ. Τριανταφυλλίδης, Κ. Νταλιάνης - Λ. Λίλιος, Σ. Σεβαστιάν - Μ. Βαλλίνης, Γ. Γιακουμίδης - Α. Νικολάου, Γ. Σουργιαδάκης - Α. Κούκιος, Λ. Βασιλειάδης - Σ. Καψάλης, Κ. Γιακουμίδης - Ε. Δρούγας, Ι. Σαραντίδης - Π. Λιάκος, Σ. Καχιουτέας - Α. Κασινάς, Δ. Δημητριάδης - Χ. Εύταξιας, Ε. Θεοδωράκης - Μ. Ρήγας.

γ) Κατηγορία επιλέκτων: Μ. Νταλιάνης - Κ. Δημητριάδης, Λ. Σαραντίδης - Δ. Δημητριάδης, Κ. Μίστιλης - Μ. Παντελίδης, Κ. Νταλιάνης - Μ. Τσιαντόπουλος.

Στά τέλη Μαρτίου άρχισαν οι προπονήσεις όλων των κατηγοριών, καθώς και των εργαζομένων. Παράλληλα δέ άρχισε και ή λειτουργία της έσωτερικής σχολής ιστιοπλοίας για τους άρχαριους.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ

Σέ μία προσπάθεια έμπλουτισμού του τμήματος κολυμβήσεως με νέο δυναμικό, έγινε ή έγγραφή έβδομηνταπέντε περίπου νέων άθλητών και άθλητριών, ήλικίας 6-13 ετών. Με την κατάλληλη δέ προετοιμασία που θα πραγματοποιηθί σ' όλη τή διάρκεια του καλοκαιριού πιστεύεται, ότι ή Λέσχη μας θα μπορέση νά σκοπεύση μελλοντικά ύψηλότερους στόχους, όπως είναι ή κατάκτηση του περιφερειακού και του πανεπαρχιακού πρωταθλήματος.

WATER-POLO

Naturellement, pendant l'hiver, notre équipe de water-polo a suspendu ses entraînements, qui ont repris le 20 mars sous la surveillance et l'enseignement de l'entraîneur M. P. Kanellopoulos.

Comme nous le savons, cette année, pour la première, fois, notre équipe participera aux rencontres de la catégorie B. Les rencontres du tournoi se dérouleront à Kalamata du 28 août au 1er septembre 1975. Nos espoirs de victoire dans ce tournoi sont sérieux.

PHOTOGRAPHIE

Les travaux de l'aménagement d'une chambre noire dans le local du Club sont déjà terminés. Avec l'équipement et les appareils appropriés, la section de photographie commencera ses activités par l'organisation de leçons, expositions et concours pour les membres intéressés, débutants et plus avancés.

Il est même prévu de donner, pour la première fois, des leçons de cinématographie.

BALS

Le Club a organisé le 26 décembre 1974, un bal à l'occasion de Noël, dans la salle de son local pour les jeunes âgés de 13 à 18 ans avec musique de disques. Il y avait, à la dis-

ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ

Μεγάλη νίκη πέτυχαν οι ποδηλάτες της Λέσχης μας αδελφοί Φελίξ και Πώλ Μπουνιόλ στους ποδηλατικούς αγώνες, που διοργάνωσε ο ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ στο Λιόπεσι (Αθήνα) σε μνήμη Ι. Σκιαδά. Συγκεκριμένα στην απόσταση 16 χιλιομέτρων της Β' κατηγορίας, ο Φελίξ κατέκτησε την πρώτη θέση και ο Πώλ την τρίτη.

Επίσης για τα έπαθλα «Χριστουγέννων 1974» η Λέσχη μας διοργάνωσε εσωτερικούς αγώνες στη διαδρομή Άσπρη Σπίτια - Εργοστάσιο και τα αποτελέσματα έχουν αναλυτικά ως εξής (ποδήλατα κούρσας):

Π. Μπουνιόλ, Μ. Νικολής, Σ. Σεβαστιάν, Γ. Σουργιάδης, Δ. Παπαδημητρίου, Μ. Ρήγας, Κ. Δημητριάδης, Μ. Βαλλίνης, Ι. Δημητριάδης, Ε. Δρούγας.

ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

Ο χειμώνας, όπως ήταν φυσικό, ανέστειλε τις προπονήσεις της ομάδας υδατοσφαίρισης της Λέσχης μας, που ξανάρχισαν πλέον στις 20 Μαρτίου κάτω από την επίβλεψη και καθοδήγηση του προπονητού κ. Π. Κανελλοπούλου.

Όπως είναι γνωστό, έφετος για πρώτη φορά η ομάδα μας αγωνίζεται στην Β' κατηγορία. Οι αγώνες του σχετικού πρωταθλήματος θα διεξαχθούν στην Καλαμάτα από 28 Αυγούστου μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1975. Οι ελπίδες μας για μία ακόμη διάκριση είναι μεγάλες.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Οι εργασίες διαμορφώσεως σκοτεινού θαλάμου στο Έντευκτήριο της Λέσχης τελείωσαν ήδη. Με τον εξοπλισμό του με τα κατάλληλα μηχανήματα και σκεύη, το τμήμα Φωτογραφίας θα αρχίσει πάλι τις δραστηριότητές του με την οργάνωση μαθημάτων, εκθέσεων και διαγωνισμών για τα ενδιαφερόμενα Μέλη, αρχαρίους και προχωρημένους. Προβλέπεται μάλιστα να γίνουν για πρώτη φορά και ειδικά μαθήματα κινηματογραφίας.

ΧΟΡΟΙ

Στις 26 Δεκεμβρίου 1974 η Λέσχη διοργάνωσε χριστουγεννιάτικο χορό στο Έντευκτήριό της για νέους ηλικίας 13-18 ετών με μουσική από δίσκους. Στη διάθεση των παιδιών υπήρχαν μονάχα σάντουιτς και αναψυκτικά, αλλά επεκράτησε μεγάλο κέφι και η διασκέδαση κράτησε μέχρι τη μία μετά τα μεσάνυχτα.

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε και το ρεβεγιόν της Πρωτοχρονιάς, που έγινε στο Καφέ-Ζαχαροπλαστείο το βράδυ της 31 Δεκεμβρίου με τους ΝΟΣΤΡΑΔΑΜΟΣ και την ορχήστρα τους. Το ίδιο συγκρότημα έδωσε την άλλη μέρα ένα ρεσιτάλ στον κινηματογράφο «Απόλλων» μπροστά σ' ένα πυκνό ακροατήριο.

Το Σάββατο 8 Μαρτίου έγινε στο Έντευκτήριο της Λέσχης αποκριάτικος χορός για νέους ηλικίας 13-18 ετών. Η μουσική ήταν πάλι από δίσκους, αλλά η ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε ήταν έντονα χαρούμενη και γιορταστική. Σε σωστό πανηγύρι όμως μεταβλήθηκε το άλλο απόγευμα ο χορός που διοργάνωσε η Λέσχη για παιδιά 4-12 ετών. Μοιράστηκαν άφθονες σοκολάτες και κοτιγιόν και τα παιδάκια, μεταμφιεσμένα σε μία άπιαστη ποικιλία προσώπων... ζώων και φυτών, χόρευαν και τραγουδούσαν με την ψυχή τους. Τριγύρω οι γονείς καμάρωναν τους... νεοσσούς τους και δεν έπαψαν να χαμογελούν με φανερή ικανοποίηση. Ήταν, αληθινά, μία όμορφη γιορτή.

Τέλος, το Σάββατο 15 Μαρτίου δόθηκε ο κανονικός αποκριάτικος χορός της Λέσχης στη μεγάλη αίθουσα του εστιατορίου των εγκαταστάσεων Αγίου Ισιδώρου. Έλαβαν μέρος περισσότερα από 260 άτομα, που χόρευαν ξεφρενα και διασκεδάσαν πραγματικά, κάτω από τους ήχους διαλεχτής μουσικής από δίσκους. Στη δημιουργία του κεφιού συνέβαλε και ο μεγάλος αριθμός μεταμφιεσμένων, μεγαλύτερος από κάθε άλλη χρονιά. Η κριτική επιτροπή, που συγκροτήθηκε εκείνη τη στιγμή με κλήρωση, δυσκολεύτηκε πάρα πολύ να ξεχωρίσει τις τρεις πιο αξιόλογες αμφιέσεις, γιατί όλες σχεδόν οι αμφιέσεις ήταν αξιόλογες. Τελικά, το

Ο Φ. Ζάγορας, νικητής των αγώνων ιστιοπολίας σκαφών «OPTIMIST».

F. Zagoras, vainqueur des compétitions des bateaux à voile «OPTIMIST».

position des jeunes, des sandwiches et boissons rafraîchissantes seulement, mais ils se sont beaucoup amusés jusqu'à une heure du matin.

Le réveillon du Nouvel An a également été marqué d'un vif succès. Il eut lieu le 31 décembre au Café-Pâtisserie aux sons de l'orchestre des "Nostradamos". Ce même groupe de musique "pop" a donné le lendemain un récital au cinéma "Apollon" devant un auditoire important.

Le samedi 8 mars, un bal masqué pour les jeunes de 13 à 18 ans a été organisé dans le local du Club, avec musique également de disques; et l'ambiance était très joyeuse. Le lendemain, le bal masqué organisé par le Club pour les petits de 4 à 12 ans fut un vrai succès. Des chocolats et cotillons furent distribués aux enfants, déguisés en une multitude de personnages... d'animaux et de plantes, qui ont dansé et chanté de tout coeur. Autour, les parents tout fiers regardaient leurs poussins et souriaient vraiment enchantés. Ce fut en réalité, une très belle fête.

Enfin, le samedi 15 mars, le Club a donné son bal masqué habituel dans la grande salle du restaurant de Saint Isidore. Plus de 260 personnes participèrent à ce bal et dansèrent jusqu'aux aurores aux sons de musique de disques. Le grand nombre de personnes déguisées, plus grand que les années précédentes, a beaucoup contribué à cette ambiance. Le Comité, constitué sur place par tirage au sort, a

πρώτο βραβείο δόθηκε στον κ. Νικ. Μισό (μαύρος πειρατής), ενώ στη δεύτερη θέση ισοψήφισαν οι κ.κ. Θεόδ. Χαλκίτης (δράκουλας) και Θεόδ. Αγώρος (κόκκινος πειρατής).

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Όπως ίσως θυμούνται οι αναγνώστες της ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ, η Λέσχη Μεδεών γράφτηκε στις αρχές του 1972 μέλος της «Ταινιοθήκης της Ελλάδος». Κάθε χρόνο λοιπόν η «Ταινιοθήκη της Ελλάδος» δανείζει στη Λέσχη μας ένα σημαντικόν αριθμό ταινιών ποιότητας, που προβάλλονται δωρεάν για τα Μέλη και γενικά για όλους τους κατοίκους των Ασπρων Σπιτιών. Έτσι, από τις 20 Νοεμβρίου 1974 μέχρι τις 10 Μαρτίου 1975 η Λέσχη προέβαλε στον καινούργιο κινηματογράφο «Απόλλων» τις εξής ταινίες:

- 21.11.74 Η Δίκη, με τον Όρσον Ούελς.
28.11.74 Με κομμένη την ανάσα, του Ζαν-Λυκ Γκοντάρ.
16.12.74 Οι έραστοι, του Λουί Μάλ.
23.12.74 Κατηγορώ (υπόθεση Ντρέϋφους), με τον Πώλ Μιούνι.
6. 1.75 Κύριος Άνωτάτη Αρχή, του Κάρλ Ζέμμαν.
20. 1.75 Οι καραμπινιέρηδες, του Ζαν-Λυκ Γκοντάρ.
28. 1.75 Πέρυσι στο Μάριενμπαντ, του Άλαιν Ρενέ.
17. 2.75 Μικρές Αφροδίτες, του Νίκου Κούνδουρου.
3. 3.75 α) Ο Άρχαγγελος Γαβριήλ και η κυρία Χήνα και β) Μας έκλεψαν μια βόμβα, του Γιούρι Τρίγκα.

Έξ άλλου, στα πλαίσια των εμπορικών ταινιών, το κινηματογραφικό τμήμα της Λέσχης προέβαλε στον κινηματογράφο «Απόλλων» τις εξής ταινίες με άθροια προσέλευση θεατών:

3. 2.75 Συλλάβετε τον Κάρτερ, με τον Μάικλ Κάιν.
10. 2.75 Θωρηκτό Ποτέμκιν, του Σ. Αϊζενστάιν.
24. 2.75 Μαλίτσια, με την Λάουρα Αντονέλλι.
3. 3.75 Η Χιονάτη και οι 7 Νάνοι, του Ντίσνεϋ.
10. 3.75 Το Κεντρί, με τον Πώλ Νιούμαν.

TENNIS

Από τις 7 μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου 1974 η Λέσχη διοργάνωσε ένα εσωτερικό πρωτάθλημα τένις, στο οποίο έλα-

Άποκριάτικος χορός της Λέσχης. Μια ομάδα μεταμφιεσμένων εν αναμονή της απόφασης της κριτικής επιτροπής.

Le bal masqué du club. Un groupe de déguisés attend la décision du comité.

eu beaucoup de mal à choisir les trois meilleurs déguisements tellement la totalité de ceux-ci étaient réussis. Enfin, le premier prix a été attribué à M. Nic. Missos (pirate noir), alors qu'en second lieu M. Théod. Chalkitis (Dracula) et Theod. Agoros (pirate rouge) se partagèrent les votes.

CINEMA

Nos lecteurs se souviennent peut-être que le Club Médéon est devenu membre de la "Cinémathèque de Grèce" depuis le début de 1972. Tous les ans donc, la "Cinémathèque de Grèce" prête à notre Club un nombre important de films de qualité projetés gratuitement pour les membres et tous les habitants de la Cité d'Aspra Spitia en général. Ainsi, depuis le 20 Novembre 1974 jusqu'au 10 mars 1975, le Club a présenté au nouveau cinéma "Apollon" les films suivants:

- 21.11.74 Le Procès, avec Orson Welles
28.11.74 Au bout de souffle, de Jean-Luc Goddard
16.12.74 Les amants, de Louis Malle
23.12.74 J'accuse (Affaire Dreyfus), avec Paul Muni
6. 1.75 Monsieur l'Autorité Suprême, de Karl Zemman
20. 1.75 Les Carabiniers, de Jean-Luc Goddard
28. 1.75 L'année dernière à Marienbad, d'Alain Resnais.
17. 2.75 Jeunes Aphrodites, de Nicos Koundouros
3. 3.75 a) L'Archange Gabriel et Madame l'Oie et b) On nous a volé une bombe, de Youri Trinka.

Par ailleurs, dans le cadre des films commerciaux, la section du Club a projeté au cinéma "Apollon", les films suivants qui ont attiré un public nombreux.

3. 2.75 Arrêtez Carter, avec M. Caine
10. 2.75 The Armoured Cruiser "Potemkin", de S. Eisenstein
24. 2.75 Malizia, avec Laoura Antonelli
3. 3.75 Blanche Neige et les Sept Nains, de Walt Disney
10. 3.75 The Sting, avec Paul Newman

TENNIS

Du 7 au 19 décembre 1974, le Club a organisé un tournoi intérieur de tennis auquel participèrent 32 hommes et 16

Οι τρεις βραβευμένες αμφιέσεις του αποκριάτικου χορού: Μαύρος πειρατής (Ν. Μισός), Δράκουλας (Θ. Χαλκίτης), Κόκκινος Πειρατής (Θ. Αγώρος).

Les trois déguisements qui ont reçu des prix au cours du bal masqué: Le Pirate Noir (N. Missos), Dracula (Th. Chalkitis), le Pirate Rouge (Th. Agoros).

*Ή ακόμη και ο γιατρός με τις νοσοκόμες του, άρπαξαν
τά ... ντέφια!*

*Même le docteur et ses infirmières ont pris en main ...
le tambour!*

βαν μέρος 32 άνδρες και 16 γυναίκες στην Α' κατηγορία και
16 άνδρες στη Β' κατηγορία. Ή τελική κατάταξι έχει ως
έξης:

Ανδρών		
Α' κατηγορίας	: 1. κ. Laheurte	2. κ. Barisain
Γυναικών		
Α' κατηγορίας	: 1. κ. Picard	2. κ. Desbazeille
Ανδρών		
Β' κατηγορίας	: 1. κ. Παπασωτηρίου	2. κ. Στρεβινιώτης

ΣΤΙΒΟΣ

Ή Έφορία του τμήματος αυτού, σε συνεργασία με τον
προπονητή κ. Μπατιστάτο, αποφάσισε να συγκροτήσει με
αντικειμενικά κριτήρια την ομάδα στίβου του Μεδεώνος.
Για την πραγματοποίηση αυτής της απόφασης άρχισε να
διοργανώνει εσωτερικές ημερίδες για άθλητες και αθλή-
τριες ηλικίας άνω των 11 ετών. Οί καλύτεροι σε κάθε αγώ-
νισμα θα αποτελέσουν τα βασικά στελέχη της ομάδας στί-
βου της Λέσχης.

Ή πρώτη ημερίδα έγινε το Σάββατο 18 Ιανουαρίου και
περιελάμβανε τα αγωνίσματα του δρόμου 60 μ. άρρένων και
θηλέων και το άλμα άπλου άρρένων. Τα αποτελέσματα
έχουν κατά άγώνισμα ως έξης:

ΔΡΟΜΟΣ 60 μ. ΑΡΡΕΝΩΝ

11-12 ετών:	Ι. Οικονόμου, Μ. Ρήγας, Κ. Οικονόμου.
12-13 ετών:	Σ. Γιαννακόπουλος, Α. Χονδρός, Α. Μοιρα- ναίος.
13-14 ετών:	Σ. Καρυδιάς, Σ. Σταματίκος, Θ. Παπαδούλης.

dames, en catégorie A, et 16 hommes en catégorie B. Le
classement final est le suivant:

Hommes Catégorie A: 1. J. Laheurte, 2. J. Barisain
Dames Catégorie A: 1. F. Picard, 2. M. Ch. Desbazeille
Hommes Catégorie B: 1. Papassotiriou, 2. Streviniotis

ATHLETISME

Le Comité de cette section, en collaboration avec l'en-
traîneur M. Batistatos, a décidé de constituer l'équipe d'athlé-
tisme de Médéon, selon des critères objectifs. Afin de mettre
en oeuvre cette décision, il a organisé des journées d'athlé-
tisme intérieures pour jeunes filles et garçons âgés de plus
de 11 ans. Les meilleurs de chaque compétition constitue-
ront les éléments de base de l'équipe d'Athlétisme du Club.

COURSE 60m. GARÇONS

11-12 ans:	J. Economou, M. Rigas, K. Economou
12-13 ans:	S. Yannacopoulos, A. Chondros, A. Miranéos
13-14 ans:	S. Karydias, S. Stamatikos, Th. Papadoulis
14-16 ans:	G. Samouil, E. Théodorakis, E. Batianis
16 ans et plus:	D. Manolis, K. Mistilis, Th. Zacharopoulos

*Στόν παιδικό χορό, τα παιδιά χόρεψαν και τραγούδη-
σαν «με την ψυχή τους».*

*Au bal masqué, les enfants ont dansé et chanté de
tout coeur.*

14-16 ετών: Γ. Σαμουήλ, Ε. Θεοδωράκης, Ε. Μπατιάνης.
16 ετών και άνω: Δ. Μανώλης, Κ. Μίστιλης, Α. Ζαχαρόπουλος.

ΔΡΟΜΟΣ 60 μ. ΘΗΛΕΩΝ

13-15 ετών: Δ. Θεοδωροπούλου, Μ. Καραγιώργη, Θ. Μπαζάκη.

ΑΛΜΑ ΕΙΣ ΜΗΚΟΣ ΑΡΡΕΝΩΝ

11-12 ετών: Ι. Οικονόμου, Κ. Σταματικός, Κ. Οικονόμου.
12-13 ετών: Ζ. Παλαμίδας, Α. Χονδρός, Α. Μοιραναίος.
13-14 ετών: Κ. Μπατιάνης, Σ. Σταματικός, Α. Νικολάου.
14-16 ετών: Γ. Σαμουήλ.
16 ετών και άνω: Δ. Μανώλης, Κ. Μίστιλης, Θ. Ζαχαρόπουλος.

ΜΠΡΙΤΖ

Στις 14 Ιανουαρίου άρχισε τις δραστηριότητές του το τμήμα Μπριτζ της Λέσχης μας με άθροια προσέλευση ανδρών και γυναικών, ελλήνων και γάλλων, άρχαρίων και πεπειραμένων. Οι συναντήσεις γίνονται τακτικά κάθε Τρίτη βράδι στο Καφέ-Ζαχαροπλαστείο και η πρώτη ώρα διατίθεται για την διδασκαλία των άρχαρίων.

Την ευθύνη του τμήματος αυτού έχει μια Έπιτροπή, που την εξέλεξαν τα ενδιαφερόμενα Μέλη και που άρχισε να λειτουργεί από τον κ. και την κ. Κωνσταντινίδου, την κ. Labriot και τον κ. Κασδά.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Η Λέσχη Μεδεών, σε συνεργασία με το Γαλλικό Σχολείο Παιδοπόλεως, δημιούργησε ένα ακόμη καινούργιο τμήμα, το τμήμα Διακοσμητικών τεχνών, με τις εξής δραστηριότητες:

Άγγειοπλαστική και Κεραμική, με τον κ. Komaroff.
Έπεξεργασία σμάλτου πάνω σε χαλκό, με τον κ. Cousin.
Ζωγραφική σε ύφασμα, με την Δίδα Leberigot.

Η προσέλευση των ενδιαφερομένων στην ειδική αίθουσα του Γαλλικού Σχολείου στον Άγιο Νικόλαο άρχισε δειλά-δειλά την Κυριακή 9 Φεβρουαρίου και ο άριθμός τους αυξάνει σταθερά κάθε εβδομάδα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΜΗΜΑ ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των Μελών, που ανεβαίνουν στον Παρνασσό, έγιναν διάφορες συμπληρωματικές εργασίες τόσο στα Καταφύγια, όσο και στις πίστες χιονοδρομίων.

Στις 15 Ιανουαρίου έγινε με μεγάλη επιτυχία στον κινηματογράφο «Απόλλων» η προβολή της ταινίας του Ντίονεϊ «Το τρελλό έξιπρός», που ήταν γυρισμένη στα χιόνια.

Στις 18 Ιανουαρίου έγινε το κόψιμο της πίτας στο Καταφύγιο του Παρνασσού. Τυχεροί της χρονιάς άναδείχτηκαν ο γυιός του κ. Jaulent και ο όδηγός του τακτικού λεωφορείου που ανεβαίνει στον Παρνασσό κ. Β. Τσαγκαράκης.

Στις 3 Φεβρουαρίου ήλθε στα Άσπρα Σπίτια για μια εβδομάδα ο όμοσπονδιακός προπονητής του Σκι και προπονητής της έθνικης ομάδας κ. Bernard Gayraud. Κατά την διάρκεια της παραμονής του έκανε δυό όμιλίες με θέματα άφ' ενός μόν την ασφάλεια κατά τις χιονοδρομίες και την συντήρηση του ύλικού και άφ' έτέρου την διδασκαλία για την εκμάθηση του σκί.

Έπίσης ο κ. Μπατιστάτος και οι μαθητές Δ. και Η. Μουγάκος και Ρ. Σαλβετά έμειναν μαζί με τον κ. Gayraud στον Παρνασσό επί τέσσερεις ήμέρες και παρακολούθησαν διάφορες προπονήσεις.

Τέλος ο κ. Gayraud, με την βοήθεια και πείρα του κ. Capot, επισκέφθηκε διάφορες πλαγιές του Παρνασσού και μελέτησε πιθανές επεκτάσεις των εγκαταστάσεων.

Στις 9 Μαρτίου οι άδελφοί Δ. και Η. Μουγάκος έλαβαν μέρος στους πανελληνίους άγώνες χιονοδρομίων παιδών, που έγιναν στο Βέρμιο.

COURSE 60m. FILLES

13-15 ans: D. Théodoropoulou, M. Karageorgui, Th. Bazaki

SAUT EN LONGUEUR GARÇONS

11-12 ans: J. Economou, K. Stamatikos, K. Economou
12-13 ans: Z. Palamidas, A. Chondros, A. Miranéos
13-14 ans: K. Batianis, S. Stamatikos, A. Nicolaou
14-16 ans: G. Samouil
16 ans et plus: D. Manolis, K. Mistilis, Th. Zacharopoulos

BRIDGE

La section Bridge de notre Club a commencé ses activités le 14 janvier avec une affluence d'hommes et femmes, Grecs et Français, débutants et experts. Les rencontres ont lieu régulièrement tous les mardis soir au Café-Pâtisserie et la première heure est consacrée à l'enseignement des débutants.

ARTS DECORATIFS

Le Club Médéon, en collaboration avec l'Ecole Française de Paidopolis a créé encore une nouvelle section, celle des Arts Décoratifs avec les activités suivantes:

Poterie et Céramique, avec M. Komaroff
Emaux sur cuivre, avec M. Cousin
Tissus peints, avec Melle Leberigot

Les intéressés ont commencé à se réunir de dimanche 9 février dans la salle de l'Ecole Française à Saint-Nicolas et leur nombre va en augmentant chaque semaine.

CLUB ALPIN HELLENIQUE SECTION D'ASPA SPITIA

Afin de servir au mieux les membres qui montent au Parnasse, divers travaux supplémentaires ont été effectués dans les chalets et sur les pistes de ski.

Le 15 janvier a été projeté, au cinéma "Apollon" le film de Disney "L'Express en folie", tourné dans la neige.

Le 18 janvier la petite fête du gâteau des rois a eu lieu dans le chalet du Parnasse. Les veinards de cette année furent le fils de M. Jaulent et le chauffeur du car de transport régulier au Parnasse, M. V. Tsangarakis.

M. Bernard Gayraud, entraîneur fédéral de ski et entraîneur de l'équipe nationale de ski est venu à Aspra Spitia le 3 février pour une semaine. Au cours de son séjour ici, il a donné deux conférences qui portaient, d'une part sur la sécurité et l'entretien du matériel de ski, et d'autre part, sur l'enseignement du ski.

En outre, M. Batistatos et les élèves D. et I. Mougakos et P. Salvetat ont passé quatre jours au Parnasse avec M. Gayraud et suivi divers entraînements.

Enfin, M. Gayraud, avec l'aide et l'expérience de M. Capot, a visité diverses pentes du Parnasse pour étudier des extensions éventuelles des installations.

Le 9 mars, les frères D. et I. Mougakos ont participé aux concours de ski enfants qui se sont déroulés à Vermion.

ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ ΟΔΟΣ ΘΕΤΙΔΟΣ

Η ελληνική μυθολογία μας λέει, ότι η Θέτις ήταν κόρη του Νηρέως και της Δωρίδος, που με τη σειρά της ήταν κόρη του Ωκεανού. Ήταν λοιπόν η Θέτις μία από τις πενήντα Νηρηίδες και μάλιστα η πιο έξυπνη και πιο όμορφη. Για τα χαρίσματά της αυτά την αγάπησε ιδιαίτερα η θεά Ήρα, με την οποία συνδέθηκε με δυνατή φιλία.

Όταν η Θέτις μεγάλωσε, έγινε τόσο όμορφη, που την έρωτεύθηκαν ταυτόχρονα ο Δίας και ο Ποσειδών, ίσως και ο Απόλλων. Αλλά ο έρωτάς των... εξατμίσθηκε άμέσως, μόλις η σοφή θεά της Δικαιοσύνης Θέμις προφήτευσε, ότι ο γιός που έμελλε να γεννηθεί από την Θετίδα, θα ήταν καλύτερος και δυνατότερος από τον πατέρα του. Αποφάσισαν μάλιστα να την παντρεύσουν με κάποιον θνητό και σαν τον πιο καλό διάλεξαν τον Πηλέα, γιό του βασιλέως της Αιγίνης Αϊακού. Η Θέτις όμως δεν θέλησε να δεχθεί αυτόν τον γάμο και όταν την έφθανε ο Πηλέας, που την κυνηγούσε, αυτή μεταμορφωνόταν σε φωτιά, σε νερό, σε φίδι, σε λιοντάρι ή σε όποιο άλλο ζώο.

Τελικά ο Πηλέας κατόρθωσε να την πιάσει, ακολουθώντας ένα τέχνασμα του Κενταύρου Χείρωνος. Ο γάμος τους, που ύμνηθηκε από την αρχαία ελληνική ποίηση, έγινε με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια στο άντρο του Χείρωνος, στην κορυφή του Πηλίου. Προσκαλεσμένοι όλοι οι θεοί, που έφεραν μαζί τους πλούσια δώρα. Πρώτη και καλύτερη η Ήρα, που παραστάθηκε στη Θετίδα σαν μητέρα.

Από την ένωση της Θετίδος με τον Πηλέα γεννήθηκε ο θεόμορφος Αχιλλέας. Ένας άλλος μύθος λέει, πως πριν από τον Αχιλλέα γεννήθηκαν άλλα ξηι αγόρια, που τὰ έρριξε η Θέτις στη φωτιά ή σε βραστό νερό και τὰ σκότωσε, θέλοντας να δοκιμάσει αν είναι άθανάτα. Τόν Αχιλλέα προσπάθησε να τόν καταστήσει άθάνατον, βυθίζοντάς τον στα νερά της ιερής πηγής Στυγός, στο όρος Χελμόν. Έτσι ο Αχιλλέας έγινε πράγματι άτρωτος, εκτός από τήν πτέρνα του από όπου τόν κρατούσε η μητέρα του, όταν τόν βύθισε στο νερό.

Αργότερα η Θέτις εγκατέλειψε τόν Πηλέα και αποσύρθηκε στα βάθη του Ωκεανού, όπου έζησε μαζί με τις άλλες Νηρηίδες. Δεν έπαψε όμως να φροντίζει με στοργή τόν γιό της Αχιλλέα, που προσπάθησε να τόν έμποδισή να μεταβή στην Τροία, γιατί γνώριζε ότι εκεί θα σκοτωνόταν.

Η Θέτις ήταν θεά αγαθή και εύεργετική και έσπευδε πρόθυμα σε βοήθεια θεών και ανθρώπων. Γι' αυτό τήν λάτρευαν σε πολλές πόλεις της αρχαίας Ελλάδος και τήν είχαν άφιερώσει αρκετά αγάλματα, κυρίως σε συμπλέγματα. Ο μύθος της είχε έμπνευσει επίσης πολλούς άλλους καλλιτέχνες, ιδιαίτερα αγγιογράφους. Απόδειξεις οι άμέτρητες παραστάσεις που άνευρίσκονται πάνω σε αρχαία αγγεία, όπως στόν περίφημο μελανόμορφο κρατήρα του Έργοτιμου.

ΟΔΟΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Σύμφωνα με τήν ελληνική μυθολογία, η Ίφιγένεια ήταν κόρη του βασιλέως τών Μυκηνών Άγαμέμνονος και της Κλυταιμνήστρας. Ο σχετικός μύθος μας είναι γνωστός όπως τόν διασκεύασαν οι αρχαίοι τραγικοί ποιητές και κυρίως ο Εύριπίδης.

Κατά τόν Εύριπίδη λοιπόν, όταν ο έλληνικός στόλος ήταν έτοιμος να αποπλεύσει κατά της Τροίας, ακινητοποιήθηκε στο λιμάνι της Αυλίδος, διότι επεκράτησε τελεία άπνοια. Αίτια ήταν ο Άγαμέμνων, που εξόργισε τήν θεά Άρτεμη σκοτώνοντας τó ιερό έλάφι της. Για να εξευμενισή η θεά, έπρεπε ο Άγαμέμνων να θυσιάσει στο βωμό της τήν κόρη του Ίφιγένεια, όπως είπε ο μάντις Κάλχας. Τήν κάλεσε λοιπόν να έλθη από τις Μυκήνες στην Αυλίδα μαζί

με τήν μητέρα της, προφασιζόμενος ότι ήθελε να τήν παντρέψει με τόν Αχιλλέα. Όταν η Ίφιγένεια ήλθε και έμαθε τήν αλήθεια, άντέδρασε στην αρχή και παρακαλούσε τόν πατέρα της να τήν λυπηθή. Ύστερα όμως κατάλαβε, ότι η θυσία της ήταν θέλημα τών θεών και δέχθηκε να θυσιάσθη προς χάριν του έλληνικού στρατού. Αλλά τή στιγμή που ο δήμιος σήκωσε τó τοσεκούρι πάνω άπ' τó κεφάλι της, τήν άρπαξε η θεά Άρτεμη και στην θέση της έβαλε ένα έλάφι. Ύστερα τήν όδήγησε στην Ταυρίδα και τήν έκανε ιέρεια στο ναό της.

Αυτά μας λέει ο Εύριπίδης στην τραγωδία του «Ίφιγένεια εν Αυλίδι». Στην άλλη τραγωδία, «Ίφιγένεια εν Ταύροις», μας δίνει τήν συνέχεια της ιστορίας: Όταν τελείωσε ο Τρωικός πόλεμος, ο άδελφός της Ίφιγένειας Όρέστης σκότωσε τήν μητέρα του Κλυταιμνήστρα και τόν έραστή της Αίγισθο, που είχαν δολοφονήσει τόν πατέρα του Άγαμέμνονα. Για να εξιλεωθή για τó έγκλημά του, τó Μαντείο τών Δελφών τόν συμβούλεψε να πάη στην Ταυρίδα και να φέρη τó ξόανο της Άρτεμης που τó φύλαγαν στο ναό της. Όταν όμως έφθασε εκεί μαζί με τόν φίλο του Πυλάδη, τούς συνέλαβε ο βασιλιάς Θόας και διέταξε να τούς θυσιάσουν, σύμφωνα με τó έθιμο της φιλοξενίας αυτής χώρας. Αλλά η Ίφιγένεια, που άναγνώρισε τόν άδελφό της, κατόρθωσε να ξεγελάσει τόν βασιλιά και άφου πήραν τó ξόανο της θεάς, έφυγαν κρυφά από τήν Ταυρίδα και οι τρεις. Η Ίφιγένεια έφερε τó ξόανο στην Βραυρώνα της Άττικής και εκεί έμεινε σαν ιέρεια της θεάς μέχρι τόν θάνατό της.

Αξιζει να σημειωθή, ότι οι δύο αυτές τραγωδίες είναι από τὰ τελειότερα έργα του Εύριπίδη.

LES NOMS DES RUES DE NOTRE CITE

RUE THETIDOS

Selon la mythologie grecque Thétis était la fille de Nérée et de Doris, fille de l'Océan. Thétis était donc l'une des cinquante Néréides, et même la plus intelligente et la plus belle. Pour ces dons, elle fut la préférée de la déesse Héra avec laquelle elle fut liée d'une grande amitié.

Lorsque Thétis grandit, elle devint si belle que Zeus et Poséidon tombaient tous les deux amoureux d'elle et peut être même Apollon. Mais leur amour se dissipa immédiatement, lorsque la sage déesse de la Justice, Thémis, fit savoir, que le fils qui naîtrait de Thétis serait meilleur et plus fort que son père. Ils décidèrent alors de la marier à un mortel et choisirent parmi eux, le meilleur, Pélée, fils d'Eaque, roi d'Aegire. Mais Thétis, qui s'était opposée à ce mariage, se transformait, lorsque Pélée la poursuivait, en feu, en eau, en serpent, en lion ou en n'importe quel autre animal.

Finalement Pélée réussit à la joindre grâce à une machination du Centaure Chiron. Leur mariage, chanté par la poésie grecque ancienne, fut célébré magnifiquement dans l'autre de Chiron, au sommet du Pilon. Tous les Dieux furent invités et apportèrent de riches cadeaux. Spécialement la déesse Héra qui assista Thétis comme une véritable mère.

De l'union de Thétis et de Pélée naquit Achille au visage divin. Mais une autre légende nous dit qu'avant la naissance d'Achille, Thétis eut six enfants qu'elle jeta au feu ou dans de l'eau bouillante pour les tuer, cherchant ainsi à voir s'ils étaient immortels. Quant à Achille, elle essaya de le rendre immortel en le plongeant dans les eaux de la source sacrée de Stygos, au mont Chelmos. Ainsi Achille devint vraiment invulnérable sauf au talon par où le tenait sa mère en le plongeant dans l'eau.

Plus tard, Thétis quitta Pélée et se retira dans les fonds de l'océan, où elle vécut avec les autres Néréides. Mais elle ne cessa jamais de prendre soin de son fils Achille. Elle essaya de l'empêcher de se rendre à Troie, sachant qu'il y trouverait la mort.

Άποψη της οδού Θέτιδος.

Vue de la rue Thétidos.

Thétis fut une déesse bonne et bienveillante qui secourait dieux et mortels. Pour cette raison elle fut célébrée dans plusieurs villes de la Grèce Ancienne qui lui élevèrent des statues. Sa légende a également inspiré des artistes, et particulièrement des céramistes. Cela explique ses innombrables représentations sur vases anciens tels que le fameux cratère noir et blanc de Ergotimos.

RUE IPHIGÉNIE

D'après la mythologie grecque, Iphigénie était la fille de Clytemnestre et d'Agamemnon roi de Mycènes. La légende qui en parle est connue telle qu'elle a été retouchée par les poètes tragiques Grecs et surtout par Euripide.

Selon Euripide, alors que la flotte grecque était prête à faire voile pour aller à Troie, elle fut immobilisée au port d'Aulis retenue par des vents contraires. Agamemnon était à l'origine de cet incident parce qu'il avait tué la biche sacrée d'Artemis qui, de ce fait, fut très irritée. Pour l'apaiser il fallait qu'Agamemnon sacrifiât à son autel, sa fille Iphigénie, comme l'avait dit le devin Calchas. Il l'invita donc à venir de Mycènes à Aulis, avec sa mère, sous prétexte de la marier avec Achille. Lorsqu'Iphigénie apprit la vérité, d'abord elle

réagit et pria son père d'avoir pitié d'elle. Mais ensuite elle comprit que son sacrifice était voulu par les dieux et l'accepta en faveur de l'armée grecque. Mais lorsque le bourreau leva sa hache au dessus de sa tête, elle fut emportée par la déesse Artémis qui la remplaça par une biche. Elle la conduisit ensuite à Tauride où elle devint prêtresse dans son temple.

Telle est la version d'Euripide dans sa tragédie «Iphigénie en Aulide». Dans l'autre tragédie «Iphigénie en Tauride», l'auteur nous donne la suite de l'histoire: Après la guerre de Troie, le frère d'Iphigénie, Oreste, tua sa mère Clytemnestre et son amant Egisthe, qui avaient assassiné Agamemnon. Pour réparer ce meurtre, l'Oracle de Delphes lui conseilla d'aller en Tauride et d'emporter la statue de bois (mannequin) d'Artémis gardée dans le temple. Mais une fois arrivés là-bas avec son ami Pylade, ils furent saisis par le roi Thoas qui donna l'ordre de les sacrifier, conformément aux coutumes inhospitalières de ce pays. Mais Iphigénie reconnut son frère et parvint à tromper le roi. Ainsi les deux amis, après avoir enlevé la statue de la déesse, quittèrent la Tauride avec Iphigénie, qui apporta la statue à Vravrona en Attique et là elle devint prêtresse de la déesse jusqu'à sa mort.

Il est à noter que ces deux tragédies constituent les œuvres les plus parfaites d'Euripide.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Με μοναδική εξαίρεση την κ. Δ. Σολομού, οι αναγνώστες μας δεν θέλησαν να μας δώσουν τη χαρά της δημοσιεύσεως μιᾶς συνεργασίας τους πάνω στο θέμα τῶν παροιμιῶν, γνωμικῶν, ἀποφθεγμάτων καὶ ἄλλων παρομοιῶν ἐκφράσεων, πού συνυπάρχουν στὴν ἐλληνικὴ καὶ γαλλικὴ γλῶσσα. Ἐτσι καταφεύγουμε πάλι στὰ... ἀποθέματα τῆς Συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ μας, τὰ ὁποῖα, φυσικά, δὲν εἶναι ἀνεξάντλητα.

36. Βρῆκε τὸν δάσκαλό του.

Λέγεται, ὅταν αὐτὸς ποὺ ἐπιτίθεται βρίσκει ἕναν ἀντίπαλο ἱκανὸ νὰ τοῦ ἀντισταθῇ ἢ καὶ νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ.

37. Χωρὶ ποὺ φαίνεται, κολαούζο δὲν θέλει.

Τὸ καλὸ καὶ τὸ ὁμορφο, ἢ κάποτε καὶ τὸ ἀντίθετο, δὲν χρειάζονται συστάσεις.

38. Μετὰ τὴν θύελλα, ἡ γαλήνη.

Τῇ λύπῃ συχνὰ τὴν διαδέχεται ἡ χαρά, τὴν δυστυχία ἡ εὐτυχία.

39. Οὐδὲν κακὸν ἀριγὲς καλοῦ.

Ἀρχαῖο γνωμικόν, ποὺ σημαίνει ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ δυσάρεστα γεγονότα μπορεῖ νὰ προέλθουν μερικὰ πλεονεκτήματα, ἔστω καὶ ἡ πείρα ποὺ ἀποκτᾷ κανεὶς.

40. Ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός.

Σὲ κάθε περίπτωση τὸ πιὸ δύσκολο εἶναι νὰ ἀρχίσῃς. Ἡ συνέχεια εἶναι πιὸ εὐκόλη.

41. Ἀκόμη καὶ οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτιά.

Σὲ μιὰ ἐμπιστευτικὴ συζήτηση πρέπει κανεὶς νὰ παίρνῃ προφυλακτικὰ μέτρα γιὰ τὸ κάθε τι ποὺ βρίσκεται γύρω του.

42. Μὴν κάνῃς στὸν ἄλλον αὐτό, ποὺ δὲν θέλεις νὰ σοῦ κάνουν.

Κανόνας συμπεριφορᾶς, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάση μιᾶς στοιχειώδους ἠθικῆς.

43. Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας.

Ἄλλο ἀρχαῖο ἐλληνικὸ γνωμικόν, ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἐργάζεται, εἶναι ἐκτεθειμένος σ' ὅλους τοὺς πειρασμούς, ποὺ θὰ τὸν ὠθήσουν στὸ κακό.

44. Ἡ φτώχεια δὲν εἶναι ἐλάττωμα.

Δὲν πρέπει νὰ ντρέπεται κανεὶς, ἐπειδὴ εἶναι φτώχος.

45. Ὅσο πιὸ πολλοὶ βρεθοῦμε, τόσο πιὸ πολὺ γελάμε.

Ἡ εὐθυμία γίνεται ζωηρότερη, ὅταν αὐξάνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐθυμῶν συντρόφων.

46. Μάχαιραν ἔδωσες, μάχαιραν θὰ λάβῃς.

Εὐαγγελικὸ ρητό, ποὺ σημαίνει, ὅτι ὅποιος χρησιμοποιοῖ βία, θὰ ἀντιμετωπίσῃ κι' ἐκεῖνος βία.

47. Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανεῖζει Θεόν.

Ὅποιος βοηθᾷ τοὺς πτωχοὺς, θὰ λάβῃ ἀναπαύ-δοση ἀπὸ τὸν Θεὸ στὴ μέλλουσα ζωή.

48. Ὁ ἥλιος βγαίνει γιὰ ὅλον τὸν κόσμον.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα πάνω στὰ πράγματα, ποὺ προσφέρει ἡ φύση.

49. Γελάει πιὸ καλὰ, ὅποιος γελάει τελευταῖος.

Ὅποιος κοροϊδεύει κάποιον ἄλλον, κινδυνεύει νὰ τὸν κοροϊδεύουν κι' αὐτόν, ἂν ἀλλάξουν τὰ πράγματα.

50. Νησιτικὸ ἀρκούδι δὲν χορεύει.

Ἀνθρωπος πεινασμένος ἢ μὴ ικανοποιημένος, δὲν εἶναι ἀποδοτικός.

PROVERBES

A la seule exception de Mme D. Solomou, nos lecteurs n'ont pas voulu nous donner le plaisir de nous apporter leurs collaborations concernant le sujet des proverbes, préceptes, maximes et autres expressions particulières, qui existent tant en français qu'en grec. Ainsi, nous recourrons de nouveau... aux réserves de la Rédaction de notre revue, qui, naturellement, ne sont pas inépuisables!

36. A bon chat, bon rat.

Se dit quand celui qui attaque trouve un antagoniste capable de lui résister.

37. A bon vin point d'enseigne.

Ce qui est bon se recommande de soi-même.

38. Après la pluie le beau temps.

La joie succède souvent à la tristesse, le bonheur au malheur.

39. A quelque chose malheur est bon.

Les événements fâcheux peuvent procurer quelque avantage, ne fût-ce qu'en donnant de l'expérience.

40. Il n'y a que le premier pas qui coûte.

Le plus difficile en toute chose est de commencer.

41. Les murs ont des oreilles.

Dans un entretien confidentiel, il faut se défier de ce qui vous entoure.

42. Ne fait pas à autrui ce que tu ne voudrais pas qu'on te fût.

Règle de conduite qui est le fondement d'une morale élémentaire.

43. L'oisiveté est mère de tous les vices.

N'avoir rien à faire, c'est s'exposer à toutes les tentations.

44. Pauvreté n'est pas vice.

Il n'y a pas de honte à être pauvre.

45. Plus on est de fous, plus on rit.

La gaieté devient plus vive avec le nombre des joyeux compagnons.

46. Quiconque se sert de l'épée périra par l'épée.

Celui qui use de violence sera victime de la violence.

47. Qui donne aux pauvres prête à Dieu.

Celui qui fait la charité en sera récompensé dans la vie future.

48. Le soleil luit pour tout le monde.

Chacun a droit aux choses que la nature a départies à tous.

49. Rira bien qui rira le dernier.

Qui se moque d'autrui risque d'être raillé à son tour si les circonstances changent.

50. Ventre affamé n'a point d'oreilles.

L'homme pressé par la faim est sourd à toute parole.

QUI EST QUI

A

ASPRA SPITIA

(suite de la page 11)

— Toutes vos observations sont excellentes, Monsieur Stoupis, mais valables seulement en théorie. Dans l'appréciation nous avons rencontré l'indifférence de nos camarades, tant en ce qui concerne la rédaction des articles que la correspondance. Nous avons, à plusieurs reprises, demandé à nos lecteurs de nous envoyer des articles, des photos, des résumés ou des idées pour établir des résumés, ou de nous donner leur avis sur ce qu'ils voient ou entendent dans notre petite société, mais nous rencontrons toujours un silence inexplicable. Imaginez-vous que la rédaction de la revue établit la plupart du temps les mots-croisés. Seule exception constitue M. Christos Sideris avec ses articles humoristiques.

— Vous avez peut-être raison. Ce qui arrive avec notre revue est bien curieux, mais ne constitue pas un phénomène unique. On ne trouve pas autant d'esprit de camaraderie et de collaboration entre les travailleurs qu'il serait normal de l'espérer. Certains de ceux qui se font embaucher ici comme ouvriers, n'ont pas l'impression de travailler comme ouvriers, mais de se trouver à un poste subalterne et ils sont envieux de celui qui est promu ou qui occupe un meilleur poste. Mais aussi, certains de ceux qui sont promus, à peine ont-ils gravi un échelon supérieur, regardent leurs anciens camarades de haut, font comme s'ils ne comprenaient pas leurs problèmes et ne les aident pas comme il faudrait. C'est une mentalité vraiment étrange.

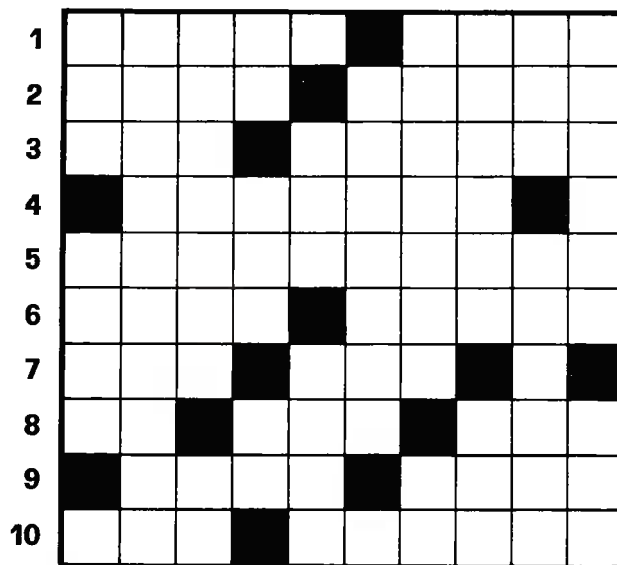
— Malheureusement, nous ne pouvons pas prendre position sur cette question M. Stoupis. En tous cas, nous vous remercions pour tout ce que vous avez eu l'amabilité de nous dire.

— Κρύο ... ζεστό ... καίει!

— Vous brulez ...

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Κοινώς λέγεται παντούφλα - Όρος του μπριτζ.
2. Διάσημη αρχαία έταίρα - Αποδεικνύεται με την πυροβολία.
3. Κόρη του Κρόνου και της Ρέας - Σάν ούσιαστικό ύπονοει τον παραλογισμό, την άνοησία.
4. Ο δείκτης του ήλιακού ώρολογίου (αίτ.).
5. Χαρακτηριστικό επίθετο του χρόνου, στον όποιον τίποτα δεν μπορεί να αντισταθῇ.
6. Έξελιξη κατά μία έννοια (ένάρθρος) - Τέτοια αποθέματα δεν έμπνέουν άνησυχία.
7. Κι αυτή στάζει καμιά φορά - Άλλο τον χειμώνα, άλλο το καλοκαίρι.
8. Άντιστροφή άρθρου - Θύμα του έκσυγχρονισμού - Χρονικό έπίρρημα.
9. Ο έρχομός του άνασταίνει τα πάντα (δοτ.) - Είδος γυναικείου γουναρικού.
10. Διπλασιαζόμενο... ξεπουλάει - Γνώρισμα της νεολαίας (δημοτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Συνήθως βρίσκονται γύρω στις λίμνες - Ταγάρι, σακκούλι ή τσάντα κυνηγών.
2. Άργοπεθαίνουν... αποκαλύπτοντας μυστικά.
3. Επαρχία του Νομού Ήρακλείου - Όμοια φωνήεντα.
4. Προτρέπει - Μελοποιημένο ποίημα, τραγούδι - Άντιστροφή συμφώνου (δημοτ.).
5. Χρονικόν έπίρρημα - Ζή από τό... φώς.
6. Αυτά τα συμφέροντα είναι συνήθως και τα μόνα ένδιαφέροντα του συγχρόνου ανθρώπου.
7. Παράνομο βοήθημα των διαγωνιζομένων - Δεν υπάρχει άλλο.
8. Ποώδη φυτά - Διαδέχονται τὸ ένα τὸ άλλο άσταμάτητα.
9. Ίωνικός τύπος προσ. άντωνυμίας, αντί οὐ - Όδυνάμενος νά αγορασθῇ (κυριολ.).
10. Δήμος της Έπαρχίας Μεγαρίδος - Διαίρεση των νέων της αρχαίας Σπάρτης.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

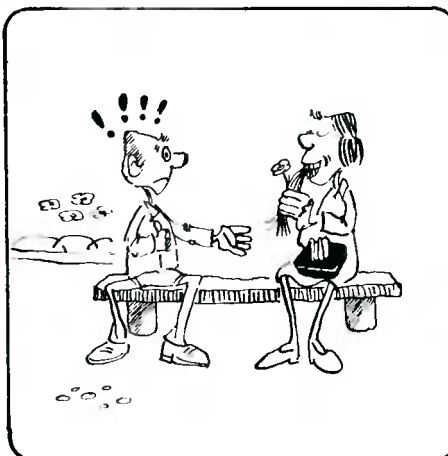
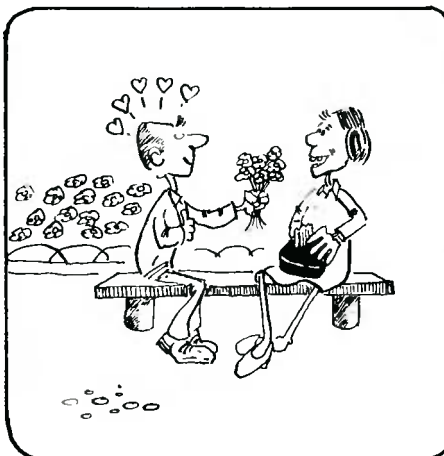
1. ΑΤΜΗΛΑΤΟΣ. 2. ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΣ. 3. ΑΤΣΑΛΙ - ΤΙΣ. 4. Ο ΤΣΟΛΙΑΣ.
5. ΑΣΙ(ΙΣΑ) - ΣΙΛΩΑΜ. 6. ΚΑ - ΝΑΡΚΗ. 7. ΑΚΗΣ - Η ΙΩ. 8. ΤΑ - ΙΩΝ - ΝΕΩ.
9. ΟΡΘΑΣ - ΑΤ(ΤΑ). 10. ΣΑΙΝΙ - ΑΚΡΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

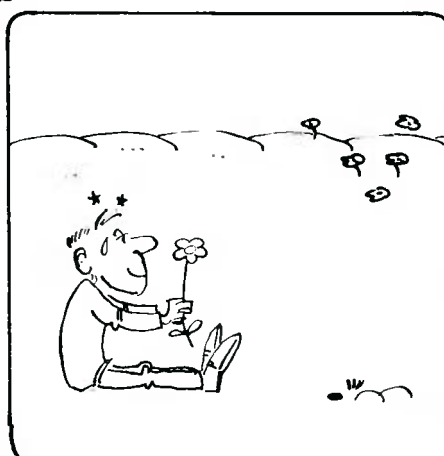
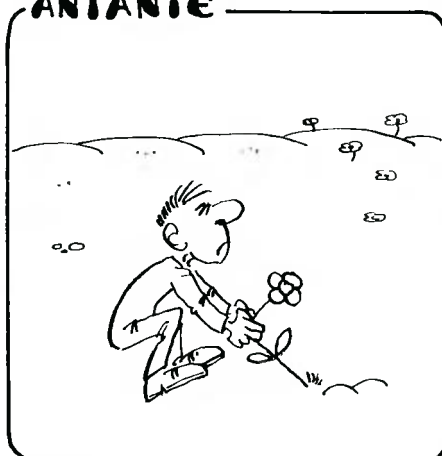
1. ΑΡΑ - ΑΓΙΑΤΟΣ 2. ΤΟΤΟΣ - ΚΑΡΑ. 3. ΜΥΣΤΙΚΗ - ΘΙ. 4. ΗΜΑΣ - ΑΣΙΑΝ.
5. ΛΑΛΟΣ - ΩΣΙ 6. ΑΝΙΛΙΝΗΝ. 7. ΤΙ - ΙΛΑΙ - ΛΑ 8. ΟΚΤΑΩΡΩΝ.
9. ΣΟΙΣΑΚ (ΚΑΣΙΟΣ) - ΕΑΡ 19. ΣΣ - ΜΗΛΩΤΗ.

ΑΝΘΙΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΝΤΟΞΕΡΤΟ

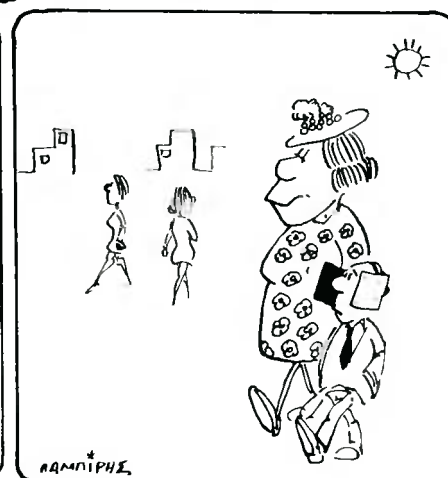
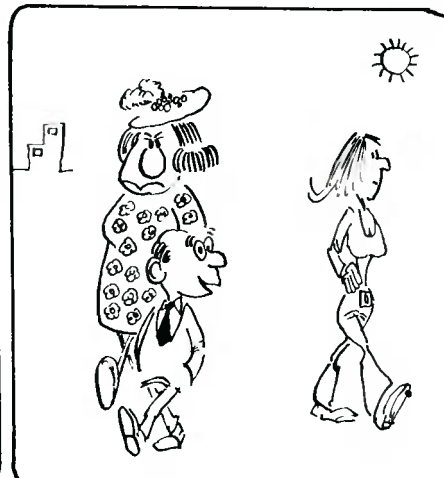
ΑΛΛΕΓΚΡΟ

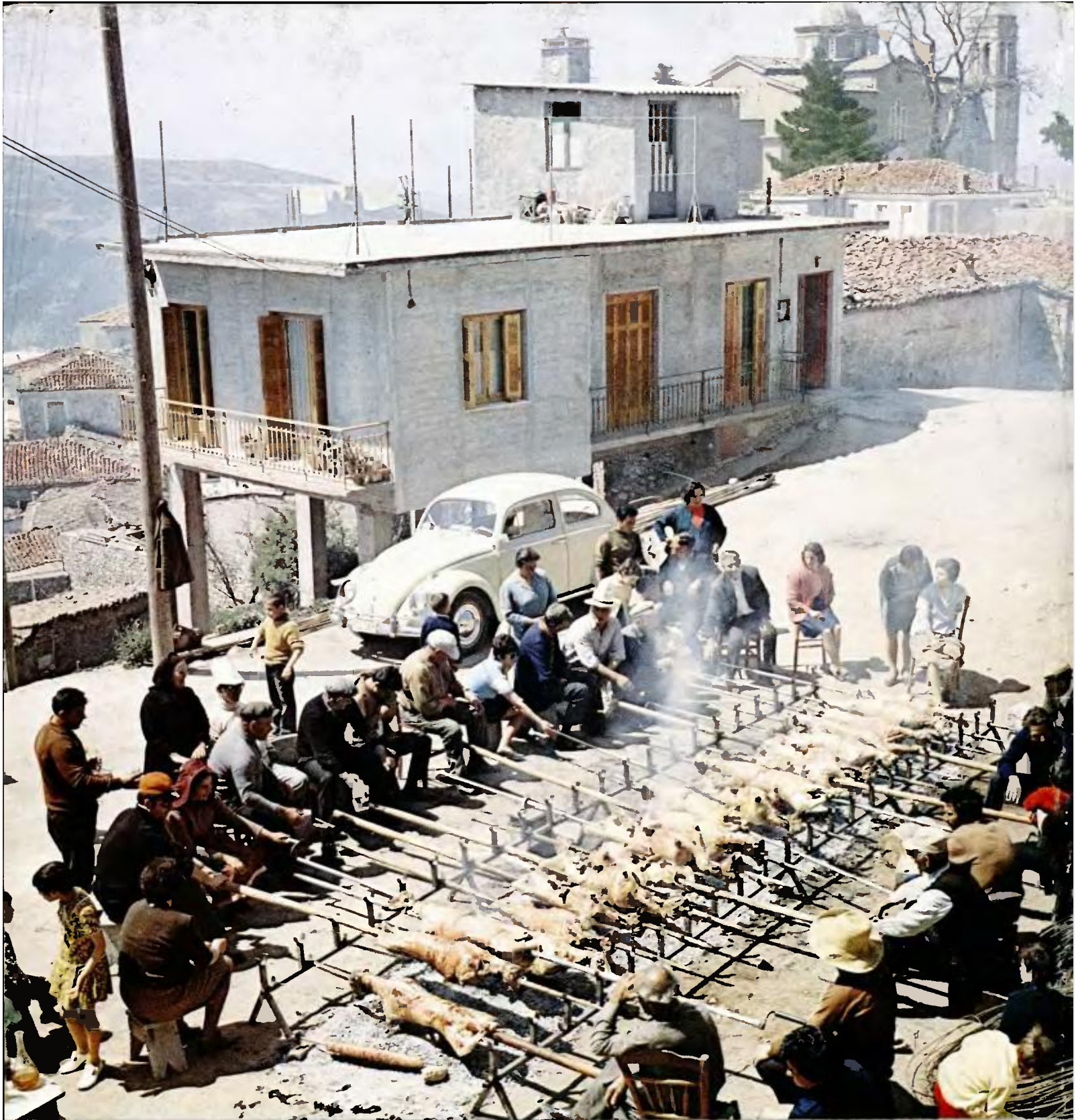

ΑΝΤΑΝΤΕ

ΑΛΛΕΓΚΡΟ
ΦΟΡΤΙΣΙΜΟ

Ψήσιμο αρνιών κατά γειτονιές. Ένα από τὰ πατροπαράδοτα πασχαλινὰ ἔθιμα τῆς γειτονικῆς Ἀράχωβας.

L'agneau à la broche dans les quartiers. Une des coutumes traditionnelles de la ville voisine d'Arachova.